

Prima pagină>Drepturile dumneavoastră>Drepturi fundamentale>**Drepturile omului și întreprinderilor**

Drepturile omului și întreprinderilor

Activități desfășurate de întreprinderi care ar putea afecta drepturile omului la nivel mondial, și răspunsul UE la impactul acestora

Activitățile desfășurate de întreprinderi reprezintă motorul economiei, deoarece contribuie la dezvoltarea economică și socială prin crearea de locuri de muncă și prin furnizarea de bunuri și servicii. În același timp, acestea ar putea avea un impact negativ asupra drepturilor omului, inclusiv asupra aspectelor legate de mediu, muncă și societate.

În special, întreprinderile (prin activitățile sau inacțiunile lor sau ale lanțurilor lor de aprovizionare) pot afecta întregul spectru al drepturilor omului recunoscute la nivel internațional, cum ar fi:

drepturile civile și politice;
drepturile economice și culturale;
egalitatea și nediscriminarea;
drepturile copilului;
libertatea de exprimare;
protecția datelor;
dreptul la un proces echitabil;
drepturile de mediu și durabilitatea;
drepturile lucrătorilor;
drepturile în materie de sănătate;
drepturile în materie de protecție a consumatorilor.

Pentru a asigura contribuția pozitivă a întreprinderilor și pentru a preveni impactul negativ al acestora, Organizația Națiunilor Unite (ONU), Organizația Internațională a Muncii (OIM) și Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) au definit o abordare a așteptărilor mondiale în ceea ce privește întreprinderile responsabile.

În special:

Principiile directoare ale ONU privind întreprinderile și drepturile omului (UNGP), publicate în 2011, sunt primele standarde convenite la nivel mondial pentru prevenirea și abordarea riscurilor care amenință drepturile omului și care sunt legate de activitatea economică.

Orientările OCDE, adoptate în 1976 și **actualizate în 2011**, includ un capitol privind drepturile omului, care este aliniat la UNGP.

Declarația tripartită de principii a OIM privind întreprinderile multinaționale și politica socială (Declarația OIM privind întreprinderile multinaționale) a fost actualizată în 2017 pentru a include noi standarde de muncă, precum și trimeri la UNGP și la Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă.

În plus, în **2016**, Consiliul Europei a adoptat o **Recomandare privind întreprinderile și drepturile omului**, axată pe acordarea accesului la căi de atac în instanță, cu un accent special pe nevoile suplimentare în materie de protecție ale lucrătorilor, ale copiilor, ale populațiilor indigene și ale apărătorilor drepturilor omului.

În ceea ce privește accesul la măsuri reparatorii, UNGP prevede că țările ar trebui să întreprindă acțiunile corespunzătoare pentru a asigura accesul la căi de atac eficiente pentru persoanele afectate de abuzuri legate de activitățile întreprinderilor. Acest lucru poate fi realizat prin mijloace judiciare, administrative și legislative, precum și prin alte mijloace adecvate. De asemenea, UNGP prevede că întreprinderile care, prin activitățile lor, au provocat efecte negative sau au contribuit la producerea acestora, ar trebui să le remedieze prin măsuri reparatorii.

Răspunsul UE

Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene include mai multe norme relevante, cum ar fi cele privind:

interzicerea sclaviei și a muncii forțate (articolul 5);
libertatea de a desfășura o activitate comercială (articolul 16);
nediscriminarea (articolul 21);
drepturile copilului (articolul 24);
condiții de muncă echitabile și corecte (articolul 31);
interzicerea muncii copiilor (articolul 32);
protecția sănătății (articolul 35);
protecția mediului (articolul 37);
protecția consumatorilor (articolul 38);
dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil (articolul 47).

UE a răspuns la impactul negativ al activităților întreprinderilor asupra drepturilor omului prin următoarele acțiuni:

2011 – Strategia UE referitoare la angajamentul de a pune în aplicare Principiile directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului (UNGP);

2015 – Evaluarea de către Comisie a progreselor înregistrate de UE în ceea ce privește punerea în aplicare a UNGP;

2017 – **Raportul Agenției pentru Drepturi Fundamentale** recomandă elaborarea unei prezentări generale a tuturor căilor de atac în instanță, care să fie redactată într-un limbaj clar pentru publicul larg;

2019 – Prezentarea generală a Comisiei privind progresele înregistrate:

Responsabilitatea socială a întreprinderilor, conduita profesională responsabilă, precum și întreprinderile și drepturile omului [SWD(2019) 143];

2019 -

Raportul specific al Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene cu privire la încălcările drepturilor omului care au legătură cu activitățile întreprinderilor și care au fost raportate în UE, precum și cu privire la căile de atac disponibile

Ultima actualizare: 28/07/2020

Această pagină este administrată de Comisia Europeană. Informațiile de pe această pagină nu reflectă în mod necesar poziția oficială a Comisiei Europene. Comisia nu își asumă nici o răspundere în legătură cu oricare din informațiile sau datele conținute în prezentul document sau la care acesta face referire. Vă rugăm să consultați avizul juridic în legătură cu normele privind drepturile de autor în cazul paginilor de internet ale Comunității Europene.

Drepturile omului și întreprinderilor - Cehia

1. De ce tip de protecție jurisdicțională pot beneficia în țara dumneavoastră dacă sunt victimă a unor încălcări ale drepturilor omului legate de activitățile întreprinderilor? Această protecție include acordarea de compensații?

Victimelor încălcărilor drepturilor omului legate de activitățile întreprinderilor li se acordă protecție la nivelul instanțelor de drept comun.

Persoanele ale căror drepturi au fost încălcate pot încerca să obțină protecție fie în cadrul procedurilor civile, fie în cadrul procedurilor penale în fața instanțelor de drept comun; și, ulterior, în fața Curții Constituționale, după caz.

În cazul unei încălcări de natură civilă, o persoană se poate apăra, de obicei, pe cont propriu prin introducerea unei acțiuni în regres prin care reclamantul poate solicita îndeplinirea oricărei obligații juridice. În mod obișnuit, reclamantul poate solicita ca pârâtul să acorde ceva reclamantului, să facă ceva, să înceteze conduita ilegală sau să tolereze o anumită conduită. De asemenea, reclamantul poate încerca să obțină îndeplinirea obligației de a acorda despăgubiri pentru daune financiare sau morale cauzate de conduita ilegală a pârâtului.

În cazul în care drepturile au fost încălcate printr-un act care are caracteristicile unei infracțiuni, ca mijloc de apărare, se poate depune o plângere penală la orice organ de poliție, la parchet sau, verbal, la o instanță. Ulterior plângerii penale, procurorul poate introduce o acțiune în fața instanței, care decide apoi cu privire la vinovăție și emite sancțiunea. Când se pronunță, instanța este independentă și are obligații numai în temeiul legii.

În cazul în care victima a suferit daune în ceea ce privește sănătatea sau daune financiare ori morale din cauza infracțiunii sau dacă autorul infracțiunii s-a îmbogățit pe cheltuiala victimei prin intermediul infracțiunii, victima poate solicita instanței să-i impună pârâtului, prin hotărârea judecătorească, obligația de a acorda despăgubiri financiare pentru daunele financiare sau morale suferite de victimă ca urmare a infracțiunii (cunoscută sub denumirea de „acțiune civilă”).

[1] Victima trebuie să solicite acest lucru înainte de obținerea de probe în timpul procesului sau, cel târziu, în timpul primei audieri cu privire la acordul privind vinovăția și sancțiunea, dacă s-a ajuns la un astfel de acord.

Victima unei încălcări a drepturilor omului (denumită parte prejudiciată) nu are dreptul de a formula recurs împotriva hotărârii instanței pe motiv că dispozitivul hotărârii (și anume, hotărârea însăși) este incorect. Cu toate acestea, victima poate formula recurs împotriva hotărârii judecătorești cu privire la despăgubirea financiară pentru daune financiare sau morale ori cu privire la predarea sumelor obținute în urma îmbogățirii fără justă cauză pe motiv că o astfel de hotărâre este incorectă, dacă victima a depus o astfel de cerere.

2. Există norme specifice privind gravele încălcări ale drepturilor omului? Normele respective se aplică infracțiunilor împotriva mediului sau formelor grave de exploatare a forței de muncă?

Cazurile de grave încălcări ale drepturilor omului sunt tratate ca infracțiuni în temeiul Codului Penal. Atunci când instanța stabilește sancțiunea, aceasta ține seama, de asemenea, de natura și de gravitatea infracțiunilor, în plus față de situația autorului infracțiunii și de interesele victimei care sunt protejate de lege. În general, Codul Penal prevede sancțiuni și pedepse mai severe pentru anumite infracțiuni clasificate în Codul Penal și care au un grad mai ridicat de gravitate pentru societate. Gravitatea depinde de pericolul ridicat la adresa victimei infracțiunii sau de daunele grave suportate de aceasta, de maniera în care a fost săvârșită infracțiunea sau de un motiv specific. Caracteristicile de mai sus pot include săvârșirea în mod intenționat a unei infracțiuni sau săvârșirea unei infracțiuni prin neglijență gravă, repetarea infracțiunii, dobândirea unui beneficiu considerabil sau a unui beneficiu la scară largă ca urmare a săvârșirii infracțiunii sau cauzarea unor vătămări corporale grave sau a decesului.

Codul Penal include un titlu separat cu privire la infracțiunile împotriva mediului. Pe lângă faptele fundamentale care constituie aceste infracțiuni, Codul Penal stabilește, de asemenea, anumite fapte calificate care reflectă o gravitate mai mare a infracțiunilor pentru societate și prevede sancțiuni mai severe pentru acestea. Sancțiunile pot include chiar și pedeapsa cu închisoarea în cazul persoanelor fizice și dizolvarea unei entități în cazul persoanelor juridice.

Cele de mai sus se aplică *mutatis mutandis* și exploatarea forței de muncă. Codul Penal nu conține expresia „exploatare a forței de muncă”, dar se poate presupune că aceasta acoperă sclavia și șerbia [2], munca forțată și alte forme de exploatare [3], care sunt tratate ca infracțiuni din sfera traficului de ființe umane. De asemenea, expresia poate însemna condiții de muncă extrem de abuzive[4], care reprezintă una dintre caracteristicile fundamentale ale faptelor ce constituie infracțiunea de angajare ilegală a resortisanților străini. De asemenea, pentru aceste infracțiuni se stabilesc anumite fapte calificate, a căror existență într-un caz atrage sancțiuni mai severe.

3. Sunt victimă a unei încălcări a drepturilor omului care este consecința activităților unei corporații transnaționale europene și a fost comisă în afara Uniunii Europene. Am acces la instanțele din țara dumneavoastră dacă nu sunt cetățean al UE sau nu locuiesc în UE? Ce condiții trebuie să îndeplinesc pentru a denunța încălcarea drepturilor mele? Unde pot găsi eventuale informații suplimentare?

În general se aplică răspunsul la întrebarea 1. Autoritățile cehice au în principal competența de a aborda cazuri care s-au înregistrat în Republica Cehă, cu excepția cazului în care dreptul Uniunii sau tratatele internaționale prevăd altfel.

4. Instituția Avocatului Poporului/Ombudsmanului, organismele de promovare a egalității sau instituțiile naționale de apărare a drepturilor omului pot sprijini victimele încălcărilor drepturilor omului legate de activitățile întreprinderilor și comise de corporații transnaționale europene în afara Uniunii Europene? Pot aceste organisme să desfășoare investigații cu privire la cazul meu dacă nu sunt cetățean al UE sau nu locuiesc în UE? Există în țara dumneavoastră și alte servicii publice (cum ar fi Inspekcia Muncii sau Agenția de Protecție a Mediului) abilitate să desfășoare investigații cu privire la cazul meu? Unde pot găsi informații cu privire la drepturile mele?

Una dintre competențele Avocatului Poporului/Ombudsmanului este aceea că poate să acorde sprijin și protecție victimelor încălcărilor drepturilor omului cu privire la activitățile întreprinderilor. Printre acestea se numără, în special, furnizarea de asistență cetățenilor UE, investigarea plângerilor cu privire la organele administrative ale statului, precum și colaborarea cu victimele discriminării și furnizarea de orientări acestora. În ceea ce privește furnizarea de asistență cetățenilor UE, toți cetățenii UE pot transmite Avocatului Poporului/Ombudsmanului cereri de asistență în chestiuni care au legătură cu drepturile lor ca angajați și ca cetățeni ai UE. Ca parte a activității sale, Avocatul Poporului/Ombudsmanul furnizează cetățenilor UE informații cu privire la drepturile acestora, la autoritățile pe care ar trebui să le contacteze și la pașii pe care îi pot parcurge. Avocatul Poporului/Ombudsmanul furnizează orientări și în cazurile de suspiciuni de discriminare pe criterii de cetățenie, precum și în cazurile care implică depunerea unei moțiuni pentru inițierea de proceduri ca urmare a unei discriminări. Avocatul Poporului/Ombudsmanul poate comunica cu autoritățile care au rol similar în alte state membre ale UE. Pe lângă Avocatul Poporului/Ombudsmanul, victimele încălcărilor drepturilor omului legate de activitățile întreprinderilor pot contacta centrul SOLVIT ceh. Centrul SOLVIT investighează plângeri în cazurile în care o autoritate publică dintr-un stat membru al UE nu acționează în conformitate cu legislația europeană și afectează drepturile persoanelor (atât fizice, cât și juridice).

Avocatul Poporului/Ombudsmanul investighează, de asemenea, plângeri împotriva organelor administrative ale statului care au competența de a supraveghea îndeplinirea obligațiilor entităților private (în mod obișnuit, autoritățile de control și supraveghere). Totuși Avocatul Poporului/Ombudsmanul nu poate examina aceste activități ale entităților private ca atare. La fel de important este faptul că Avocatul Poporului/Ombudsmanul este autorizat ca organism național pentru egalitatea de tratament și pentru protecția împotriva discriminării. În acest sens, Avocatul Poporului/Ombudsmanul cooperează cu victimele discriminării și le furnizează orientări.

Republica Cehă are, de asemenea, instituții de supraveghere naționale în fiecare sector administrativ al statului. Ca regulă, aceste instituții acceptă sugestii și plângeri din partea publicului. În cazul în care instituțiile efectuează o verificare și constată o încălcare a legislației, pot impune în special obligația de a remedia situația, precum și amenzi în cazul unor încălcări mai grave. Printre aceste instituții se numără, lista nefiind exhaustivă, organismele Autorității cehice

de control comercial (*Česká obchodní inspekce*) care acoperă furnizarea de bunuri și prestarea de servicii, Autoritatea cehă de control agricol și alimentară (*Státní zemědělská a potravinářská inspekce*) și Administrația veterinară de stat (*Státní veterinární správa*) pentru produsele alimentare, precum și centre de sănătate publică regionale pentru produsele cosmetice și articolele care sunt destinate să intre în contact cu produsele alimentare. În plus, în ceea ce privește relațiile de muncă, există un Oficiu de stat pentru inspecția muncii (*Státní úřad inspekce práce*) și oficii regionale pentru inspecția muncii; iar în ceea ce privește mediul, se poate contacta Oficiul ceh pentru inspecțiile de mediu (*Česká inspekce životního prostředí*). Competența teritorială a acestor instituții este limitată, de obicei, la Republica Cehă.

5. Țara dumneavoastră impune corporațiilor transnaționale europene obligația de a institui mecanisme de tratare a plângerilor sau de a propune servicii de mediere pentru încălcările care sunt consecința activităților comerciale desfășurate de respectivele corporații? Aceste obligații se aplică și încălcărilor care au avut loc în afara Uniunii Europene? Cine este responsabil cu monitorizarea acestor activități în țara dumneavoastră? Sunt disponibile rapoarte publice care oferă informații cu privire la funcționarea sistemului?

Dreptul ceh nu impune nicio obligație corporațiilor transnaționale europene de a institui mecanisme de tratare a plângerilor sau de a propune servicii de mediere pentru încălcările care sunt consecința activităților comerciale desfășurate de respectivele corporații, și nici obligația de a monitoriza astfel de activități. Prin urmare, guvernul ceh le-a recomandat întreprinderilor să ia în considerare cel puțin punerea în aplicare a unor mecanisme interne de diligență pentru identificarea și eliminarea riscurilor la adresa drepturilor omului. [5] Implicarea grupurilor de părți interesate – salariații și publicul vizat direct – ar trebui să facă parte în mod obligatoriu din aceste mecanisme. Totuși, această recomandare a guvernului nu este obligatorie din punct de vedere juridic.

6. Beneficiez de drepturi specifice dacă sunt o victimă vulnerabilă care urmărește să obțină măsuri reparatorii pentru încălcări ale drepturilor omului legate de activitățile întreprinderilor? Pot avea acces la asistență judiciară și în ce condiții? Ce cheltuieli vor fi acoperite de asistența judiciară? Am acces la asistență judiciară în aceleași condiții dacă nu sunt cetățean al UE și nu locuiesc în UE?

În cazul în care o persoană dorește să îi fie protejate drepturile în calitate de parte la o procedură civilă, aceasta poate solicita instanței numirea unui reprezentant legal. Instanța numește un reprezentant legal cu condiția ca partea să îndeplinească condițiile pentru scutirea de la plata taxelor judiciare în cazul în care numirea unui reprezentant este necesară pentru protejarea intereselor părții. În același timp, instanța numește un avocat numai dacă acest lucru este necesar pentru protejarea intereselor părții (în special în procedurile mai complicate) sau în cazul numirii unui reprezentant pentru o procedură în care reprezentarea de către un avocat (notar) este obligatorie.

În cadrul procedurilor penale, victimele unei infracțiuni beneficiază de asistență specializată, care include consiliere psihologică, consiliere socială, asistență judiciară, furnizarea de informații juridice și programe reparatorii. De asemenea, victima are drept de acces la informații cu privire la cauza în care este victima unei infracțiuni. În ceea ce privește asistența judiciară, aceasta include, lista nefiind exhaustivă, reprezentarea în proceduri în fața instanțelor și a altor autorități, furnizarea de consultanță juridică, redactarea de documente și elaborarea de analize juridice.

Victima care a suferit vătămări corporale grave ca urmare a unei infracțiuni săvârșite cu intenție și supraviețuitorul unei victime al cărei deces a fost cauzat de infracțiune poate solicita asistență juridică în mod gratuit sau în schimbul unui comision redus. Instanța oferă asistență juridică gratuită sau în schimbul unui comision redus dacă victima/supraviețuitorul dovedește că nu dispune de fonduri pentru a plăti costurile asociate desemnării unui avocat. De asemenea, instanța ia aceeași hotărâre în cazul în care victima/supraviețuitorul a solicitat despăgubire pentru daune și este evident că reprezentarea de către un avocat nu este superfluă. Pe lângă cele de mai sus, se acordă asistență judiciară gratuită, pe baza unei cereri, victimelor deosebit de vulnerabile, printre care se numără: copiii, persoanele foarte în vârstă și persoanele cu handicap, precum și victimele infracțiunilor prevăzute de lege, inclusiv victimele traficului de ființe umane. Persoanele de mai sus au dreptul la asistență specializată gratuită în general și beneficiază, de asemenea, de drepturi speciale suplimentare, precum dreptul la prevenirea contactului dintre acestea și autorii infracțiunilor și dreptul la protecție atunci când fac obiectul unei examinări sau atunci când depun o cerere.

Persoanele care au un litigiu cu o persoană a cărei reședință sau al cărei sediu social se află în afara Republicii Cehă și care nu dispun de fonduri pentru a plăti costurile procedurii judecătorești poate solicita asistență judiciară în litigii transfrontaliere în temeiul [Directivei](#) privind asistența judiciară în litigiile transfrontaliere. O astfel de asistență judiciară acoperă consultanța prealabilă litigiului în vederea găsirii unei soluții înaintea inițierii unei proceduri juridice, asistența juridică pentru introducerea unei acțiuni în fața unei instanțe, precum și reprezentarea în instanță și asistența cu privire la costurile procedurii sau la scutirea de astfel de costuri.

Persoanele care nu sunt cetățeni ai UE și care nu au reședința în UE, dar care au devenit victime ale unor încălcări ale drepturilor omului legate de activitățile întreprinderilor pe teritoriul Republicii Cehă au acces la asistență judiciară în aceleași condiții cu cetățenii cehi.

[1] Articolul 43 alineatul (3) din Legea nr. 141/1961 privind procedura penală (Codul de procedură penală).

[2] Articolul 168 alineatul (1) și alineatul (2) litera (d) din Codul Penal (traficul de ființe umane).

[3] Articolul 168 alineatul (1) și alineatul (2) litera (e) din Codul Penal (traficul de ființe umane).

[4] Articolul 342 alineatul (1) din Codul Penal (angajarea ilegală a resortisanților străini).

[5] Planul național de acțiune pentru întreprinderi și drepturile omului pentru perioada 2017-2022 (*Národní akční plán pro byznys a lidská práva na období 2017-2022*), pagina 30.

Ultima actualizare: 28/07/2020

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Drepturile omului și întreprinderilor - Danemarca

1. De ce tip de protecție jurisdicțională pot beneficia în țara dumneavoastră dacă sunt victimă a unor încălcări ale drepturilor omului legate de activitățile întreprinderilor? Această protecție include acordarea de compensații?

Protecția jurisdicțională împotriva încălcărilor drepturilor omului este consacrată în Convenția europeană a drepturilor omului, în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și în Constituția Regatului Danemarcei (*Danmarks Riges Grundlov*). Nu se face nicio distincție între încălcările drepturilor omului legate de activitățile întreprinderilor și cele care nu sunt legate de astfel de activități.

Convenția europeană a drepturilor omului

Convenția europeană a drepturilor omului a fost transpusă în dreptul danez prin Legea nr. 285 din 29 aprilie 1992. În conformitate cu jurisprudența daneză, autoritățile publice pot fi trase la răspundere și obligate să plătească despăgubiri pentru orice încălcare a Convenției europene a drepturilor omului în ceea ce privește daune financiare și nefinanciare. Această răspundere este obiectivă în conformitate cu jurisprudența daneză, aplicându-se, de asemenea, principiile generale ale legislației daneze cu privire la acordarea de despăgubiri.

Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene

Toate autoritățile daneze trebuie să respecte Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene atunci când pun în aplicare dreptul Uniunii. De asemenea, instanțele daneze trebuie să asigure accesul necesar la justiție pentru a salvagarda protecția eficace a drepturilor în domeniile care fac obiectul dreptului Uniunii. Printre acestea se numără Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

Constituția Regatului Danemarcei (*Danmarks Riges Grundlov*)

Capitolele VII și VIII din Constituția Danemarcei (*Danmarks Riges Grundlov*) prevăd o serie de libertăți și drepturi ale omului. Libertățile personale includ protejarea libertății personale (articolul 71), locuința și viața privată (articolul 72), dreptul de proprietate (articolul 73), libertatea religioasă și dreptul la nediscriminare (articolele 67, 68 și 70). Libertățile politice se referă la libertatea de exprimare (articolul 77), libertatea de asociere (articolul 78) și libertatea de întrunire (articolul 79). Constituția include, de asemenea, un drept de acces gratuit și egal la comerț (articolul 74), dreptul la asistență publică (articolul 75) și dreptul la educație elementară gratuită și libertatea de alegere a școlii (articolul 76).

Articolul 73 din constituție stabilește baza juridică pentru dreptul la despăgubirea integrală în caz de expropriere, care se plătește în raport cu pierderea financiară suferită ca urmare a exproprierii.

2. Există norme specifice privind gravele încălcări ale drepturilor omului? Normele respective se aplică infracțiunilor împotriva mediului sau formelor grave de exploatare a forței de muncă?

Nu există norme specifice pentru încălcările grave ale drepturilor omului, nici pe plan național, nici pe plan internațional. Totuși, principiul proporționalității joacă un rol în evaluarea încălcărilor drepturilor omului, inclusiv gravitatea unei încălcări. Protecția jurisdicțională împotriva încălcărilor drepturilor omului este consacrată în Convenția europeană a drepturilor omului, în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și în Constituția Regatului Danemarcei (*Danmarks Riges Grundlov*).

3. Sunt victimă a unei încălcări a drepturilor omului care este consecința activităților unei corporații transnaționale europene și a fost comisă în afara Uniunii Europene. Am acces la instanțele din țara dumneavoastră dacă nu sunt cetățean al UE sau nu locuiesc în UE? Ce condiții trebuie să îndeplinesc pentru a denunța încălcarea drepturilor mele? Unde pot găsi eventuale informații suplimentare?

În esență, toate persoanele fizice din Danemarca pot sesiza instanțele naționale. Acest lucru se aplică atât cetățenilor UE, cât și cetățenilor din afara UE. Mai multe informații cu privire la orientări pentru sesizarea instanțelor sunt disponibile pe site-ul web <http://www.domstol.dk/>.

4. Instituția Avocatului Poporului/Ombudsmanului, organismele de promovare a egalității sau instituțiile naționale de apărare a drepturilor omului pot sprijini victimele încălcărilor drepturilor omului legate de activitățile întreprinderilor și comise de corporații transnaționale europene în afara Uniunii Europene? Pot aceste organisme să desfășoare investigații cu privire la cazul meu dacă nu sunt cetățean al UE sau nu locuiesc în UE? Există în țara dumneavoastră și alte servicii publice (cum ar fi Inspekția Muncii sau Agenția de Protecție a Mediului) abilitate să desfășoare investigații cu privire la cazul meu? Unde pot găsi informații cu privire la drepturile mele?

Institutul național pentru drepturile omului din Danemarca (*Institut for Menneskerettigheder*) are scopul de a promova și proteja drepturile omului, inclusiv – printre altele – de a consilia parlamentul danez (*Folketinget*), guvernul danez, alte autorități publice și părțile interesate private cu privire la drepturile omului, precum și să gestioneze informațiile cu privire la drepturile omului. De asemenea, Institutul pentru drepturile omului din Danemarca poate ajuta victimele discriminării în ceea ce privește prelucrarea recursurilor lor cu privire la discriminare, ținând seama în mod corespunzător de drepturile victimelor, ale asociațiilor, ale organizațiilor și ale altor persoane juridice.

Avocatul Poporului/Ombudsmanul din parlamentul danez se ocupă, în principal, numai de plângerile cu privire la administrația publică.

În Danemarca există mecanisme separate pentru procesarea cazurilor cu privire la încălcări ale drepturilor omului legate de activitatea întreprinderilor, care includ instanțele daneze, Curtea pentru litigii de muncă (*arbejdsretten*), Consiliul național pentru accidente de muncă (*Arbejdsskadestyrelsen*), Consiliul pentru egalitatea de tratament (*Ligebehandlingsnævnet*), Instituția de mediere și tratare a plângerilor pentru o conduită responsabilă a întreprinderilor (*Mæglings- og klageinstitutionen for ansvarlig virksomhedsadfærd*) (MKI) și altele. Pe piața muncii, părțile implicate în cauze care pot fi relevante pentru drepturile omului pot recurge, uneori, la o conciliere confidențială.

5. Țara dumneavoastră impune corporațiilor transnaționale europene obligația de a institui mecanisme de tratare a plângerilor sau de a propune servicii de mediere pentru încălcările care sunt consecința activităților comerciale desfășurate de respectivele corporații? Aceste obligații se aplică și încălcărilor care au avut loc în afara Uniunii Europene? Cine este responsabil cu monitorizarea acestor activități în țara dumneavoastră? Sunt disponibile rapoarte publice care oferă informații cu privire la funcționarea sistemului?

În temeiul dreptului danez, corporațiile transnaționale europene nu au obligația de a institui mecanisme de tratare a plângerilor sau de a propune servicii de mediere pentru încălcările care sunt consecința activităților comerciale desfășurate de respectivele corporații.

Danemarca a instituit prin lege Instituția de mediere și tratare a plângerilor pentru o conduită responsabilă a întreprinderilor (MKI), care acționează pentru a crea un cadru de mediere, dialog și soluționare a conflictelor.

MKI este punctul de contact național al Danemarcei în cadrul OCDE și are sarcina de a trata plângerile cu privire la o potențială conduită iresponsabilă, printre altele, a întreprinderilor daneze din Danemarca și din străinătate, de exemplu, prin relațiile de afaceri ale unei întreprinderi, precum și de a oferi mediere părții prejudiciate și părâtului. MKI tratează plângerile și poate oferi mediere în cazurile care au legătură cu încălcări ale Orientărilor OCDE pentru societățile multinaționale, inclusiv în cazuri legate de drepturile omului, de drepturile lucrătorilor, de standardele internaționale de mediu și de corupție. MKI publică rapoarte anuale cu privire la activitatea sa, inclusiv cu privire la plângerile pe care le-a tratat și la eventualele proceduri de mediere. Atunci când tratează o plângere, MKI poate emite, de asemenea, declarații publice care ar putea, de exemplu, să includă critici la adresa conduitei unei întreprinderi. MKI este o instituție independentă care are competența de a examina cazuri din proprie inițiativă, dar nu supraveghează activitățile întreprinderilor daneze.

6. Beneficiez de drepturi specifice dacă sunt o victimă vulnerabilă care urmărește să obțină măsuri reparatorii pentru încălcări ale drepturilor omului legate de activitățile întreprinderilor? Pot avea acces la asistență judiciară și în ce condiții? Ce cheltuieli vor fi acoperite de asistența judiciară? Am acces la asistență judiciară în aceleași condiții dacă nu sunt cetățean al UE și nu locuiesc în UE?

Persoanele care sunt victime ale unei încălcări a drepturilor omului legate de activitatea întreprinderilor nu au drepturi specifice (a se vedea întrebarea 1). În Danemarca există două categorii de asistență judiciară finanțată de stat: procedura gratuită [*fri proces*] și asistența judiciară publică [*offentlig retshjælp*]. Asistența judiciară nu este condiționată de cerința de a fi cetățean danez sau cetățean al UE.

Procedura gratuită

Dacă cererea solicitantului pentru o procedură gratuită este aprobată, toate costurile suportate de solicitant vor fi acoperite de stat. Rezultă, printre altele, că una dintre condițiile pentru procedura gratuită este aceea ca venitul solicitantului să nu depășească limita de venit stabilită la articolul 325 alineatele (3)-(5) din Legea privind administrarea justiției (*retsplejeloven*) și ca solicitantul să nu fie titular al unei polițe de asigurare pentru asistență judiciară sau al unei alte polițe de asigurare care acoperă costurile cauzei. Limitele de venit sunt mărite în fiecare an; a se vedea articolul 328 alineatul (2) din Legea privind administrarea justiției (*retsplejeloven*). Prin urmare, în 2019, venitul unui solicitant individual nu poate să depășească 329 000 DKK; pentru solicitanții care sunt parte a unui cuplu, venitul total al cuplului nu poate să depășească 418 000 DKK.

În plus, o altă condiție este ca solicitantul să aibă, în principal, motive rezonabile de a urmări cauza în justiție; a se vedea articolul 328 alineatul (2) din Legea privind administrarea justiției (*retsplejeloven*).

Cu toate acestea, articolul 327 din Legea privind administrarea justiției (*retsplejeloven*) enumeră o serie de tipuri speciale de cauze în care nu există nicio condiție ca solicitantul să aibă un motiv rezonabil pentru a urmări cauza în justiție. În astfel de cazuri, procedura gratuită trebuie să fie acordată ori de câte ori solicitantul îndeplinește condițiile financiare stabilite la articolul 325. Totuși, acest lucru nu va însemna în mod obligatoriu că solicitantul va avea câștig de cauză; a se vedea articolul 327 alineatul (4).

Asistență judiciară publică

Există trei etape în asistența judiciară; a se vedea articolul 323 din Legea privind administrarea justiției (*retsplejeloven*) și Ordinul executiv (*bekendtgørelse*) nr. 1503 din 18 decembrie 2019 privind asistența judiciară publică furnizată de un avocat. Orice persoană are dreptul la consiliere verbală de bază (și gratuită) cu privire la chestiuni juridice care sunt importante pentru un litigiu și cu privire la opțiunile practice și financiare pentru urmărirea unei cauze în justiție (prima etapă).

Persoanele care îndeplinesc condițiile financiare pentru o procedură gratuită au dreptul, de asemenea, la asistență judiciară gratuită sub formă de consultanță și de redactare a cererilor scrise individuale, inclusiv a cererii pentru o procedură gratuită etc. (etapa a doua). În cazul unui litigiu în care se consideră că există posibilitatea ca acea cauză să fie soluționată prin conciliere, cu asistența suplimentară a unui avocat, persoana respectivă are dreptul, de asemenea, la asistență judiciară gratuită acordată de un avocat (etapa a treia).

În 2019, taxa pentru asistența judiciară acordată de un avocat în etapa a doua a fost de 1 040 DKK (TVA inclus). Statul plătește 75 % din acest cuantum, dar solicitantul asistenței judiciare plătește restul. Taxa pentru asistența judiciară acordată de un avocat în etapa a treia este de 2 390 DKK (TVA inclus). Statul și solicitantul asistenței judiciare plătesc fiecare jumătate. Totuși, în cazul unei cereri pentru o procedură gratuită statul plătește taxa integrală pentru asistență judiciară.

Cu toate acestea, în principal, nu se pot solicita subvenții din partea statului pentru asistența judiciară în etapele a doua și a treia dacă este clar de la început că speța nu poate fi tratată în limitele cuantumului de 1 040 DKK, respectiv de 2 390 DKK. În plus, o subvenție din fondurile statului pentru asistență judiciară în etapele a doua și a treia include numai taxele care nu sunt acoperite de o poliță de asigurare pentru asistență judiciară sau de un alt tip de poliță de asigurare.

Ultima actualizare: 28/12/2020

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Drepturile omului și întreprinderilor - Germania

1. De ce tip de protecție jurisdicțională pot beneficia în țara dumneavoastră dacă sunt victimă a unor încălcări ale drepturilor omului legate de activitățile întreprinderilor? Această protecție include acordarea de compensații?

a. Dreptul civil

Oricine consideră că i-au fost încălcate drepturile prin acțiunile unei întreprinderi germane poate acționa respectiva întreprindere în judecată în fața unei instanțe civile din Germania. Instanța competentă este, în principiu, instanța în a cărei circumscripție judiciară își are sediul social întreprinderea pârâtă. Sediul social al unei întreprinderi este sediul stabilit în actul constitutiv al acesteia, locul în care se află sediul său principal sau locul principal în care își desfășoară activitatea. Această competență internațională a instanțelor germane este derivată din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (reformarea Regulamentului Bruxelles I). [Aici](#) găsiți mai multe informații despre acest regulament.

Dacă sediul social al întreprinderii pârâte nu se află în Uniunea Europeană sau într-un stat contractant al Convenției de la Lugano privind competența judiciară și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială din 30 octombrie 2007, competența internațională a instanțelor germane poate fi derivată din normele germane de procedură civilă, în special Codul de Procedură Civilă (*Zivilprozessordnung* – ZPO). De exemplu, secțiunea 32 din ZPO prevede că instanțele germane pot fi sesizate cu o cauză dacă cel puțin o parte din fapta ilicită a fost comisă în Germania. Se consideră că o acțiune a fost comisă atât în locul unde a acționat persoana care a cauzat prejudiciul (*Handlungsort*), cât și în locul unde a fost încălcat dreptul protejat prin lege al persoanei prejudiciate (*Erfolgort*).

Aceste competențe se aplică și în cazul acțiunilor introduse în instanță de resortisanți ai țărilor terțe care nu își au reședința în Uniunea Europeană. Ordinea juridică națională competentă pentru creanțele rezultate dintr-o faptă ilicită este determinată în temeiul Regulamentului (CE) nr. 864/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 privind legea aplicabilă obligațiilor necontractuale (Regulamentul Roma II). Acesta prevede că, în mod normal, legea aplicabilă este legea țării în care s-a produs prejudiciul, indiferent în ce țară are loc faptul cauzator de prejudicii și indiferent de țara sau țările în care se manifestă efectele indirecte ale respectivului fapt [articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul Roma II]. [Aici](#) găsiți mai multe informații despre legea aplicabilă.

Normele germane de procedură civilă conțin instrumente care permit tratarea colectivă a acțiunilor introduse de reclamantii diferiți, de exemplu prin conexarea părților (*Streitgenossenschaft*) (a se vedea secțiunea 59 și următoarele din ZPO). În temeiul secțiunii 59 din ZPO, mai multe persoane pot introduce în instanță o acțiune sau pot fi acționate în instanță în mod colectiv dacă formează o singură entitate juridică în ceea ce privește fondul litigiului sau dacă au un drept sau o obligație fondată pe același temei de fapt sau de drept.

În 2018, Germania a introdus posibilitatea de a se solicita o hotărâre declarativă privind un litigiu-pilot (*Musterfeststellungsklage*) pentru cazurile în care au fost încălcate drepturile unui număr mare de consumatori prin acțiunea unei întreprinderi. Asociațiile de protecție a consumatorilor calificate în mod special pot, în anumite condiții, să depună o cerere de hotărâre declarativă privind un litigiu-pilot, solicitând ca instanța să se pronunțe asupra elementelor esențiale de fapt și de drept pe care se întemeiază creanțele tuturor consumatorilor. Cererea de pronunțare a unei hotărâri declarative privind un litigiu-pilot blochează prescripția creanțelor individuale ale consumatorilor înregistrate în registrul de cereri (consumatorii pot aștepta, astfel, soluționarea cererii de pronunțare a unei hotărâri declarative privind un litigiu-pilot fără a risca pierderea drepturilor). Consumatorii își pot înscrie gratuit creanțele în registrul de cereri. Hotărârea declarativă (asupra elementelor esențiale de fapt și de drept) este obligatorie atât pentru întreprindere, cât și pentru consumatorii înscrși în registru. După pronunțarea unei hotărâri declarative în favoarea consumatorilor, o întreprindere va fi probabil pregătită să plătească despăgubiri în mod voluntar. Dacă întreprinderea nu plătește voluntar despăgubirile, consumatorii înscrși în registrul de cereri își pot executa creanțele în instanță sau printr-o procedură extrajudiciară, în temeiul hotărârii declarative privind litigiu-pilot.

b. Legea privind contravențiile

În temeiul Legii germane privind contravențiile (*Gesetz über Ordnungswidrigkeiten*), se pot impune amenzi de până la 10 milioane EUR întreprinderilor dacă, de exemplu, un membru al conducerii unei întreprinderi comite o infracțiune. Această regulă se aplică și în cazul încălcărilor drepturilor omului legate de activitățile întreprinderilor. Se poate impune o amendă mai mare dacă aceasta servește, de asemenea, la anularea avantajului economic obținut de întreprindere de pe urma infracțiunii în cauză.

Acordul de coaliție al guvernului german pentru cea de-a 19-a perioadă legislativă prevede reformarea legislației care reglementează sancțiunile impuse asupra întreprinderilor. Punerea în aplicare a acestei reforme se află în faza de pregătire.

2. Există norme specifice privind gravele încălcări ale drepturilor omului? Normele respective se aplică infracțiunilor împotriva mediului sau forțelor grave de exploatare a forței de muncă?

Dreptul german în materia răspunderii extracontractuale nu conține norme specifice privind gravele încălcări ale drepturilor omului. Cu toate acestea, dacă o gravă încălcare a drepturilor omului produce o încălcare a unui drept individual protejat prin lege, se poate invoca răspunderea extracontractuală generală. De exemplu, potrivit secțiunii 823 alineatul (1) din Codul Civil (*Bürgerliches Gesetzbuch*), o persoană care, în mod deliberat sau din neglijență, cauzează în mod nelegitim decesul, vătămarea corporală, prejudicierea sănătății, a libertății, a proprietății sau a oricărui alt drept al unei alte persoane este obligată la plata unor daune-interese. În cazul în care s-a produs decesul, vătămarea corporală, prejudicierea sănătății, a libertății, a proprietății sau a oricărui alt drept, se face vinovată nu doar persoana care a cauzat în mod direct prejudiciul, ci și orice altă persoană care nu a luat măsurile necesare și rezonabile pentru a preveni prejudicierea terților, dacă această din urmă persoană a creat o sursă de risc (*Verkehrssicherungspflicht*).

În plus, în domeniul dreptului privat al răspunderii pentru daune aduse mediului se prevăd delikte de răspundere stricte și speciale pentru cazurile de încălcare a drepturilor protejate prin lege ale persoanelor, cum ar fi la secțiunea 1 și următoarele din Legea privind răspunderea pentru daune aduse mediului (*Umwelthaftungsgesetz*), secțiunea 25 și următoarele din Legea privind energia atomică (*Atomgesetz*), secțiunea 32 și următoarele din Legea privind ingineria genetică (*Gentechnikgesetz*) și secțiunea 89 din Legea privind gospodărirea apelor (*Wasserhaushaltsgesetz*).

Din punctul de vedere al dreptului penal, gravele încălcări ale drepturilor omului pot fi încadrate, de asemenea, ca infracțiuni generale. Formele grave de muncă forțată sunt infracțiuni pasibile de pedeapsă în temeiul, de exemplu al secțiunii 233 din Codul Penal (*Strafgesetzbuch* – StGB) (traficul de persoane în scopul muncii forțate).

Pentru a putea asigura condiții decente de trai, în special pentru generațiile viitoare, dreptul penal protejează și mediul înconjurător. În acest sens, dispozițiile din Codul Penal (secțiunea 324 și următoarele din StGB) includ, în cadrul dreptului penal primar (*Kernstrafrecht*) din Germania, protecția cuprinzătoare a apelor, a aerului și a solului ca elemente esențiale ale mediului. Această protecție fundamentală este completată prin diverse dispoziții de drept penal secundar (*Nebenstrafrecht*), incluzând și protecția florei și a faunei. În același timp, se ține seama de cerințele extinse ale dreptului UE pentru a se asigura abordarea protecției mediului ca sarcină transfrontalieră.

3. Sunt victimă a unor încălcări ale drepturilor omului care sunt consecința activităților unei corporații transnaționale europene și au fost comise în afara Uniunii Europene. Am acces la instanțele din țara dumneavoastră dacă nu sunt cetățean al UE sau dacă nu locuiesc în UE? Ce condiții trebuie să îndeplinesc pentru a denunța încălcarea drepturilor mele? Unde pot găsi eventuale informații suplimentare?

Oricine consideră că i-au fost încălcate drepturile prin acțiunile unei întreprinderi germane poate acționa respectiva întreprindere în judecată în fața unei instanțe civile din Germania. Instanța competentă este, în principiu, instanța în a cărei circumscripție judiciară își are sediul social întreprinderea pârâtă. Sediul social al unei întreprinderi este sediul stabilit în actul constitutiv al acesteia, locul în care se află sediul său principal sau locul principal în care își desfășoară activitatea. Această competență internațională a instanțelor germane este derivată din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (reformarea Regulamentului Bruxelles I). [Aici](#) găsiți mai multe informații despre acest regulament.

Dacă sediul social al întreprinderii pârâte nu se află în Uniunea Europeană sau într-un stat contractant al Convenției de la Lugano privind competența judiciară și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială din 30 octombrie 2007, competența internațională a instanțelor germane poate fi derivată din normele germane de procedură civilă, în special Codul de Procedură Civilă (*Zivilprozessordnung* – ZPO). De exemplu, secțiunea 32 din ZPO prevede că instanțele germane pot fi sesizate cu o cauză dacă cel puțin o parte din fapta ilicită a fost comisă în Germania. Se consideră că o acțiune a fost comisă atât în locul unde a acționat persoana care a cauzat prejudiciul (*Handlungsort*), cât și în locul unde a fost încălcat dreptul protejat prin lege al persoanei prejudiciate (*Erfolgort*).

Aceste competențe se aplică și în cazul acțiunilor introduse în instanță de resortisanți ai țărilor terțe care nu își au reședința în Uniunea Europeană.

Ordinea juridică națională competentă pentru creanțele rezultate dintr-o faptă ilicită este determinată în temeiul Regulamentului (CE) nr. 864/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 privind legea aplicabilă obligațiilor necontractuale (Regulamentul Roma II). Acesta prevede că, în mod normal, legea aplicabilă este legea țării în care s-a produs prejudiciul, indiferent în ce țară are loc faptul cauzator de prejudicii și indiferent de țara sau țările în care se manifestă efectele indirecte ale respectivului fapt [articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul Roma II]. [Aici](#) găsiți mai multe informații despre legea aplicabilă.

[Aici](#) găsiți mai multe informații.

4. Instituția Avocatului Poporului/Ombudsmanului, organismele de promovare a egalității sau instituțiile naționale de apărare a drepturilor omului pot sprijini victimele încălcărilor drepturilor omului legate de activitățile întreprinderilor și comise de corporații transnaționale europene în afara Uniunii Europene? Am acces la instanțele din țara dumneavoastră dacă nu sunt cetățean al UE sau dacă nu locuiesc în UE? Există în țara dumneavoastră și alte servicii publice (cum ar fi Inspekția Muncii sau Agenția de Protecție a Mediului) abilitate să desfășoare investigații cu privire la cazul meu? Unde pot găsi informații cu privire la drepturile mele?

Punctul de contact național (NCP) al Germaniei pentru Orientările OCDE privind întreprinderile multinaționale acționează ca un organism extrajudiciar de examinare a plângerilor. Acesta funcționează în cadrul Ministerului federal al economiei și energiei și are sarcina de a promova sensibilizarea cu privire la Orientările OCDE și punerea efectivă în aplicare a acestora. Orice persoană care demonstrează în mod plauzibil că are un interes legitim în acest sens poate să depună o plângere la NCP privind posibile încălcări ale Orientărilor OCDE de către o întreprindere multinațională. NCP examinează plângerile primite și, dacă sunt acceptate, oferă sprijin părților implicate în cauză sub forma unei proceduri de conciliere sau de mediere, pentru a le ajuta să ajungă la un acord cu privire la aspectele care fac obiectul litigiului. NCP este responsabil, printre altele, pentru examinarea plângerilor având ca obiect insuficienta respectare a drepturilor omului și insuficienta luare în considerare a drepturilor omului în exercitarea obligației de diligență corporativă, astfel cum este definită în Orientările OCDE. Versiunea revizuită din 2011 a Orientărilor OCDE, care include recomandări specifice cu privire la respectarea drepturilor omului de către întreprinderi, se bazează în mod expres pe Principiile directoare ale Organizației Națiunilor Unite privind afacerile și drepturile omului. NCP își coordonează activitățile și deciziile în consultare cu Comitetul interministerial (IMC) pentru Orientările OCDE. Alte șapte ministere federale sunt reprezentate în acest IMC. Grupul de lucru privind Orientările OCDE oferă un forum suplimentar pentru colaborare. Membrii grupului de lucru includ, pe lângă reprezentanții tuturor ministerelor federale reunite în cadrul IMC pentru Orientările OCDE, reprezentanți ai asociațiilor de întreprinderi, ai sindicatelor și ai organizațiilor neguvernamentale.

Mai multe informații despre procedura de tratare a plângerilor în cadrul NCP (inclusiv informații despre plângerile primite și acțiunile întreprinse în legătură cu acestea) sunt disponibile online pe site-ul NCP german, care poate fi găsit [aici](#).

5. Țara dumneavoastră impune corporațiilor transnaționale europene obligația de a institui mecanisme de tratare a plângerilor sau de a propune servicii de mediere pentru încălcările care sunt consecința activităților comerciale desfășurate de respectivele corporații? Aceste obligații se aplică și încălcărilor care au avut loc în afara Uniunii Europene? Cine este responsabil pentru supravegherea instituirii acestor mecanisme de tratare a plângerilor sau servicii de mediere? Sunt disponibile rapoarte publice care oferă informații cu privire la funcționarea acestor sisteme?

În „Planul național de acțiune pentru 2016-2020 privind întreprinderile și drepturile omului” (PNA), guvernul federal a exprimat așteptarea ca toate întreprinderile să integreze în mod adecvat procesele de diligență cu privire la drepturile omului în activitățile lor comerciale din Germania și din întreaga lume, și anume inclusiv în afara UE. Această așteptare nu este o prevedere legală. PNA definește obligația de diligență cu privire la drepturile omului pe baza a cinci elemente de bază, dintre care unul este instituirea de către întreprinderi a unui mecanism de tratare a plângerilor.

În acest context, PNA subliniază rolul important pe care îl pot juca mecanismele neguvernamentale de tratare a plângerilor și încurajează întreprinderile să instituie astfel de mecanisme sau să participe la acestea. PNA impune o serie de cerințe privind instituirea și funcționarea mecanismelor neguvernamentale de tratare a plângerilor. De exemplu, mecanismul de tratare a plângerilor ar trebui să fie structurat diferit în funcție de grupul țintă. Atunci când se instituie mecanisme noi și se utilizează cele existente, trebuie să se asigure faptul că acestea garantează o procedură echitabilă, echilibrată și previzibilă, accesibilă oricărei persoane care ar putea fi afectată. Procedura ar trebui să permită un grad cât mai mare de transparență pentru părțile implicate și ar trebui să fie conformă cu standardele internaționale în materie de drepturi ale omului. O serie de întreprinderi germane au instituit deja mecanisme interne sau sectoriale de tratare a plângerilor pentru a le permite angajaților lor și persoanelor din afara întreprinderii să denune încălcări ale drepturilor omului.

Guvernul federal examinează stadiul punerii în aplicare a obligației de diligență cu privire la drepturile omului de către întreprinderi printr-o anchetă efectuată anual în perioada 2018-2020, în conformitate cu standarde științifice. Această anchetă va oferi constatări empirice, arătând dacă întreprinderile cu peste 500 de angajați au instituit mecanisme de tratare a plângerilor și dacă aceste mecanisme își îndeplinesc funcția. Rezultatele monitorizării PNA sunt importante, de asemenea, pentru discuțiile guvernului federal cu privire la măsurile de continuare a PNA actual. În cazul în care monitorizarea PNA arată că mai puțin de 50 % din întreprinderile în cauză îndeplinesc cerințele PNA în legătură cu obligația de diligență corporativă, guvernul federal va analiza, în conformitate cu PNA, oportunitatea adoptării de măsuri suplimentare, inclusiv măsuri legislative. Acordul de coaliție al actualului guvern federal prevede, de asemenea, că, în funcție de rezultatul unei revizuirii cuprinzătoare și eficace a PNA, guvernul federal poate întreprinde acțiuni legislative și poate oferi sprijin pentru o reglementare la nivelul UE.

Membrii Parteneriatului pentru textile durabile, încheiat între multiple părți interesate, acordă o importanță deosebită asigurării unor mecanisme eficace de tratare a plângerilor de-a lungul lanțurilor valorice și de aprovizionare la nivel mondial. Din acest motiv, se face schimb de informații și de exemple de bune practici furnizate de diverși membri în cadrul grupului de experți pentru mecanisme de tratare a plângerilor. Mai mult, Parteneriatul pentru textile durabile a stabilit o cooperare cu Fundația Fair Wear, care este activă în domeniul mecanismelor de tratare a plângerilor din șapte țări producătoare de materiale textile. Cooperarea germană pentru dezvoltare susține în prezent proiecte de îmbunătățire a condițiilor de muncă în sectorul textil din Bangladesh, Myanmar și Pakistan. Activitățile din cadrul proiectelor includ, de asemenea, elaborarea și implementarea strategiilor pentru mecanisme eficace de tratare a plângerilor. Ca parte a abordării drepturilor omului de către Ministerul Federal al Cooperării și Dezvoltării Economice, organizațiile guvernamentale care implementează inițiativele de cooperare pentru dezvoltare ale Germaniei au introdus mecanisme de tratare a plângerilor: Deutsche Gesellschaft für Internationale Zusammenarbeit GmbH (GIZ), în calitate de întreprindere de stat, și KfW Entwicklungsbank, în calitate de bancă de promovare economică și instituție de drept public, au instituit mecanisme de tratare a plângerilor în materie de drepturi ale omului încă din 2013. Acestea au fost urmate în 2017 de două autorități federale superioare: Institutul Federal pentru Geștiințe și Resurse Naturale (*Bundesanstalt für Geowissenschaften und Rohstoffe* – BGR) și Institutul Național de Metrologie (*Physikalisch-Technische Bundesanstalt* – PTB).

Mecanismele de tratare a plângerilor sunt accesibile publicului și tratează inclusiv plângeri având ca obiect activități din afara Uniunii Europene. La cerere, GIZ, KfW, BfG și PTB furnizează ministerului informații despre plângerile primite.

Deutsche Investitions- und Entwicklungsgesellschaft mbH (DEG), o filială a KfW, a instituit, de asemenea, propriul mecanism de tratare a plângerilor în 2014. Următoarele mecanisme extrajudiciare de soluționare a litigiilor sunt disponibile în Germania (pentru proceduri introduse la Punctul de contact național pentru Orientările OCDE privind întreprinderile multinaționale, a se vedea întrebarea 4):

În cadrul procedurilor de mediere, un terț este convocat doar în scopul medierii în cadrul litigiului; acesta nu are nicio putere de decizie. Medierea este o metodă de soluționare a diferendelor ușor accesibilă, care în principiu nu este asociată cu un anumit domeniu. Prin urmare, poate fi aplicată în toate domeniile în care pot apărea diferende;

de asemenea, Germania oferă posibilitatea de soluționare a litigiilor prin care un terț prezintă părților o propunere de decizie (fără caracter obligatoriu). O formă specială de soluționare a litigiilor în materie de contracte încheiate cu consumatorii este reglementată de Legea privind soluționarea alternativă a litigiilor în materie de consum (*Gesetz über die alternative Streitbeilegung in Verbrauchersachen* – VSBG). Această lege oferă consumatorilor o metodă convenabilă și gratuită de soluționare a litigiilor; legea oferă, de asemenea, întreprinderilor un mecanism de gestionare a reclamațiilor consumatorilor într-un mod prin care să-și îmbunătățească imaginea și să ajute la evitarea acțiunilor în justiție; există, de asemenea, posibilitatea de a se recurge la arbitraj (extrajudiciar) dacă părțile sunt de acord cu acest lucru.

Aici găsiți mai multe informații despre posibilitățile de mediere.

6. Beneficiez de drepturi specifice dacă sunt o victimă vulnerabilă care urmărește să obțină măsuri reparatorii pentru încălcări ale drepturilor omului legate de activitățile întreprinderilor? Pot avea acces la asistență judiciară și în ce condiții? Ce cheltuieli vor fi acoperite de asistența judiciară? Am acces la asistență judiciară în aceleași condiții dacă nu sunt cetățean al UE sau nu locuiesc în UE?

Dreptul german în materie de procedură civilă prevede diferite mecanisme de facilitare a accesului la instanțele civile germane. De exemplu, reclamanții pot solicita asistență judiciară dacă nu își permit să plătească cheltuielile de judecată (secțiunea 114 și următoarele din ZPO). După ce au fost examinate circumstanțele personale și financiare ale reclamantului și șansele de reușită ale cauzei, cheltuielile de judecată și onorariile avocaților sunt acoperite parțial sau integral, în funcție de nevoile reclamantului, cu condiția ca acțiunea să nu pară șicanatoare. Persoanele fizice străine pot solicita, de asemenea, asistență judiciară pentru acțiuni în justiție introduse în Germania. Persoanele juridice cu sediul social în UE – de exemplu, asociațiile victimelor – pot beneficia de asistență judiciară în condițiile prevăzute de Codul de procedură civilă german.

Directiva 2002/8/CE își propune să îmbunătățească accesul la justiție în cazul litigiilor transfrontaliere prin stabilirea unor reguli comune minime referitoare la asistența judiciară pentru astfel de litigii.

Ultima actualizare: 28/07/2020

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Drepturile omului și întreprinderilor - Grecia

1. De ce tip de protecție jurisdicțională pot beneficia în țara dumneavoastră dacă sunt victimă a unor încălcări ale drepturilor omului legate de activitățile întreprinderilor? Această protecție include acordarea de compensații?

În conformitate cu articolul 8 din [Legea 4443/2016](#), „1. În cazul nerespectării principiului egalității de tratament în contextul acțiunii administrative, părțile vătămate beneficiază, pe lângă protecția jurisdicțională, de protecția prevăzută la articolele 24-27 din Codul de procedură administrativă ([Legea 2690/1999](#), seria I, nr. 45). 2. Încetarea relației în contextul căreia a fost comisă încălcarea nu justifică neacordarea protecției împotriva încălcării principiului egalității de tratament. 3. Entitățile juridice, asociațiile sau organizațiile, inclusiv partenerii sociali și sindicatele, care urmăresc – printre altele – să asigure conformitatea cu principiul egalității de tratament indiferent de rasă, culoare a pielii, origine națională sau etnică, descendență, convingeri religioase sau de altă natură,

handicap sau boală cronică, vârstă, stare familială sau socială, orientare sexuală, identitate de gen sau caracteristici de gen pot reprezenta părțile vătămate în fața instanțelor și a oricărei autorități sau organism administrativ, cu condiția ca partea în cauză să-și fi exprimat în prealabil consimțământul prin intermediul unui document notarial, dacă este necesar, sau al unui document privat cu autentificarea semnăturii atașată.”

În plus, în temeiul articolului 11 din aceeași lege, intitulat „Sancțiuni”, „1. Orice persoană care, atunci când vinde bunuri sau furnizează servicii, încalcă interdicția prevăzută de prezenta lege privind discriminarea pe criterii de rasă, culoare a pielii, origine națională sau etnică, descendență, convingeri religioase sau de altă natură, handicap sau boală cronică, vârstă, stare familială sau socială, orientare sexuală, identitate de gen sau caracteristici de gen se pedepsește cu închisoare de la șase (6) luni la trei (3) ani și cu o amendă între o mie (1 000) și cinci mii (5 000) de euro. Faptele vizate de prezentul alineat sunt urmărite penal *ex officio*. 2. Orice discriminare – prin care se încalcă dispozițiile prezentei părți – pe criterii de rasă, culoare a pielii, origine națională sau etnică, descendență, convingeri religioase sau de altă natură, handicap sau boală cronică, vârstă, stare familială sau socială, orientare sexuală, identitate de gen sau caracteristici de gen comisă de o persoană care acționează ca angajator în orice etapă a accesului la piața muncii și la încadrarea în muncă, la inițierea unui raport de muncă sau refuzul de a iniția acest raport sau pe durata termenului, a valabilității, a desfășurării sau a încetării acestui raport constituie o încălcare a dreptului muncii, caz în care Inspecția Muncii din Grecia (SEPE) impune sancțiuni administrative în temeiul articolului 24 din Legea 3996/2011 (seria I, nr. 170).”

În sfârșit, în cazul încălcării principiului egalității de tratament pe criterii de rasă, culoare a pielii, origine națională sau etnică, descendență, convingeri religioase sau de altă natură, handicap sau boală cronică, vârstă, stare familială sau socială, orientare sexuală, identitate de gen sau caracteristici de gen, părții adverse sau autorității administrative îi revine sarcina de a proba în fața instanței că nu au existat circumstanțe care să constituie o încălcare a acestui principiu. Partea vătămată este protejată, de asemenea, împotriva concedierii sau a tratamentului nefavorabil în general ca urmare a depunerii unei plângeri sau a unei cereri de protecție juridică.

2. Există norme specifice privind gravele încălcări ale drepturilor omului? Normele respective se aplică infracțiunilor împotriva mediului sau formelor grave de exploatare a forței de muncă?

În conformitate cu articolul 78 punctul (i) din **Legea 4052/2012**, „condițiile de muncă extrem de abuzive sunt acele condiții de muncă – inclusiv provenind din discriminarea de gen sau bazată pe alte criterii – în cazul cărora există o disproporție considerabilă față de condițiile de muncă ale lucrătorilor angajați în mod legal și care, de exemplu, afectează sănătatea și siguranța lucrătorilor și lezează demnitatea umană a acestora.” În conformitate cu articolul 89 alineatul (3), „în cazul angajării ilegale a unui minor neînsoțit care este resortisant al unei țări terțe, parchetul competent ia toate măsurile necesare pentru a determina identitatea și naționalitatea acestui minor și pentru a stabili dacă este neînsoțit. Parchetul competent depune toate eforturile posibile pentru a localiza prompt familia minorului în cauză și ia imediat măsurile necesare pentru a asigura reprezentarea juridică a acestuia și, dacă este necesar, reprezentarea acestuia în cadrul procedurilor penale. Parchetul competent pentru minori sau, dacă nu există un astfel de parchet, parchetul competent de pe lângă instanța de prim grad poate – dacă familia minorului nu a fost localizată sau dacă parchetul constată că, în circumstanțele actuale, repatrierea nu este în interesul minorului – să dispună luarea tuturor măsurilor adecvate pentru a asigura protecția minorului până la pronunțarea unei hotărâri de către instanță; în termen de 30 de zile, parchetul trebuie să adreseze instanței o cerere privind numirea unui tutore legal, în conformitate cu dispozițiile articolelor 1532, 1534 și 1592 din Codul Civil. 4. Acestor persoane trebuie să li se asigure condiții decente de trai în cazul în care nu dispun de resursele adecvate și dacă parchetul competent de pe lângă instanța de prim grad consideră această măsură necesară. 5. Parchetul competent, autoritățile judiciare și cele polițienești au responsabilitatea, cu titlu prioritar, de a proteja și ocroti victimele menționate anterior, în conformitate cu dispozițiile relevante, de a furniza servicii de traducere și de interpretariat persoanelor care nu vorbesc limba greacă, de a le informa cu privire la drepturile lor prevăzute de lege, la serviciile și la orice asistență judiciară de care pot dispune.”

3. Sunt victimă a unei încălcări a drepturilor omului care este consecința activităților unei corporații transnaționale europene și a fost comisă în afara Uniunii Europene. Am acces la instanțele din țara dumneavoastră dacă nu sunt cetățean al UE sau nu locuiesc în UE? Ce condiții trebuie să îndeplinesc pentru a denunța încălcarea drepturilor mele? Unde pot găsi eventuale informații suplimentare?

Nu există această posibilitate.

4. Instituția Avocatului Poporului/Ombudsmanului, organismele de promovare a egalității sau instituțiile naționale de apărare a drepturilor omului pot sprijini victimele încălcărilor drepturilor omului legate de activitățile întreprinderilor și comise de corporații transnaționale europene în afara Uniunii Europene? Pot aceste organisme să desfășoare investigații cu privire la cazul meu dacă nu sunt cetățean al UE sau nu locuiesc în UE? Există în țara dumneavoastră și alte servicii publice (cum ar fi Inspecția Muncii sau Agenția de Protecție a Mediului) abilitate să desfășoare investigații cu privire la cazul meu? Unde pot găsi informații cu privire la drepturile mele?

Nu există această posibilitate.

5. Țara dumneavoastră impune corporațiilor transnaționale europene obligația de a institui mecanisme de tratare a plângerilor sau de a propune servicii de mediere pentru încălcările care sunt consecința activităților comerciale desfășurate de respectivele corporații? Aceste obligații se aplică și încălcărilor care au avut loc în afara Uniunii Europene? Cine este responsabil cu monitorizarea acestor activități în țara dumneavoastră? Sunt disponibile rapoarte publice care oferă informații cu privire la funcționarea sistemului?

Grecia nu impune corporațiilor transnaționale europene obligația de a institui mecanisme de tratare a plângerilor sau de a propune servicii de mediere pentru încălcările care sunt consecința activităților comerciale desfășurate de respectivele corporații.

6. Beneficiez de drepturi specifice dacă sunt o victimă vulnerabilă care urmărește să obțină măsuri reparatorii pentru încălcări ale drepturilor omului legate de activitățile întreprinderilor? Pot avea acces la asistență judiciară și în ce condiții? Ce cheltuieli vor fi acoperite de asistența judiciară? Am acces la asistență judiciară în aceleași condiții dacă nu sunt cetățean al UE sau nu locuiesc în UE?

În conformitate cu articolul 78 punctul (i) din **Legea 4052/2012**, „condițiile de muncă extrem de abuzive sunt acele condiții de muncă – inclusiv provenind din discriminarea de gen sau bazată pe alte criterii – în cazul cărora există o disproporție considerabilă față de condițiile de muncă ale lucrătorilor angajați în mod legal și care, de exemplu, afectează sănătatea și siguranța lucrătorilor și lezează demnitatea umană a acestora.” În conformitate cu articolul 89 alineatul (3), „în cazul angajării ilegale a unui minor neînsoțit care este resortisant al unei țări terțe, parchetul competent ia toate măsurile necesare pentru a determina identitatea și naționalitatea acestui minor și pentru a stabili dacă este neînsoțit. Parchetul competent depune toate eforturile posibile pentru a localiza prompt familia minorului în cauză și ia imediat măsurile necesare pentru a asigura reprezentarea juridică a acestuia și, dacă este necesar, reprezentarea acestuia în cadrul procedurilor penale. Parchetul competent pentru minori sau, dacă nu există un astfel de parchet, parchetul competent de pe lângă instanța de prim grad poate – dacă familia minorului nu a fost localizată sau dacă parchetul constată că, în circumstanțele actuale, repatrierea nu este în interesul minorului – să dispună luarea tuturor măsurilor adecvate pentru a asigura protecția minorului până la pronunțarea unei hotărâri de către instanță; în termen de 30 de zile, parchetul trebuie să adreseze instanței o cerere privind numirea unui tutore legal, în conformitate cu dispozițiile articolelor 1532, 1534 și 1592 din Codul Civil. 4. Acestor persoane trebuie să li se asigure condiții decente de trai în cazul în care nu dispun de resursele adecvate și dacă parchetul competent de pe lângă instanța de prim grad consideră această măsură necesară. 5. Parchetul competent, autoritățile judiciare și cele polițienești au responsabilitatea, cu titlu prioritar, de a proteja și ocroti victimele menționate anterior, în conformitate cu dispozițiile relevante, de a furniza servicii de traducere și de interpretariat persoanelor care nu vorbesc limba greacă, de a le informa cu privire la drepturile lor prevăzute de lege, la serviciile și la orice asistență judiciară de care pot dispune.”

Dispozițiile **Legii 3226/2004** permit punerea la dispoziție a asistenței judiciare pentru cetățenii cu venituri reduse ai statelor membre ale UE, precum și pentru resortisanții țărilor terțe și apatrizii cu venituri reduse, dacă aceștia își au domiciliul legal sau reședința obișnuită în UE. Asistența judiciară nu se poate acorda resortisanților țărilor terțe și apatrizilor dacă aceștia nu își au domiciliul legal sau reședința obișnuită în UE.

Acordarea asistenței judiciare înseamnă scutirea parțială sau integrală de la obligația de a achita cheltuielile de judecată și, dacă se solicită în mod specific acest lucru, desemnarea unui avocat, notar și executor judecătoresc care are obligația de a-l apăra pe beneficiar, de a-l reprezenta în instanță și de a-i acorda asistența necesară pentru efectuarea acțiunilor necesare.

Ultima actualizare: 20/08/2020

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Drepturile omului și întreprinderilor - Spania

1. De ce tip de protecție jurisdicțională pot beneficia în țara dumneavoastră dacă sunt victimă a unor încălcări ale drepturilor omului legate de activitățile întreprinderilor? Această protecție include acordarea de compensații?

În Spania, accesul la o cale de atac pentru încălcări ale drepturilor omului este disponibil în fața instanțelor civile, penale, administrative și pentru litigii de muncă.

Legea privind procedura civilă (*Ley de Enjuiciamiento Civil*) stabilește obligația de a acorda anumite drepturi, drepturi și circumstanțe legale, măsuri asiguratorii și toate celelalte tipuri de protecție prevăzute în mod explicit de lege care pot afecta această categorie de abuz.

Legea privind procedura penală (*Ley de Enjuiciamiento Criminal*) stabilește mecanismele judiciare și măsurile reparatorii care pot fi utilizate în timpul procedurilor penale. Codul Penal (*Código Penal*) prevede în mod specific răspunderea penală a persoanelor juridice (articolul 31a și următoarele) și stabilește diferitele infracțiuni care pot implica abuzuri ale drepturilor omului legate de activitățile întreprinderilor, precum infracțiuni împotriva drepturilor lucrătorilor sau împotriva sănătății publice, infracțiuni împotriva mediului, finanțarea terorismului etc.

În ceea ce privește măsurile administrative, Legea nr. 39/2015 din 1 octombrie 2015 privind procedura administrativă comună aplicabilă administrațiilor publice și Legea nr. 40/2015 din 1 octombrie 2015 privind sistemul juridic aplicabil sectorului public stabilesc normele generale cu privire la procedurile disciplinare și la răspunderea organismelor guvernamentale ale statului. Normele respective sunt puse în aplicare prin legi specifice privind abuzurile legate de activitățile întreprinderilor (de exemplu, Legea nr. 26/2007 din 23 octombrie 2007 privind răspunderea pentru mediul înconjurător). Măsurile reparatorii stabilite de Legea nr. 29/1998 din 13 iulie 1998 privind controlul jurisdicțional administrativ se aplică în procedurile jurisdicționale.

În domeniul muncii, Legea nr. 36/2011 din 10 octombrie 2011 de reglementare a instanțelor pentru litigii de muncă stabilește procedura judiciară aplicabilă cazurilor în care un lucrător sau un sindicat pretinde că s-au săvârșit încălcări ale dreptului la libertatea de asociere, ale dreptului la grevă sau ale altor drepturi fundamentale și libertăți publice, inclusiv ale interzicerii tratamentului discriminatoriu și a hărțuielii.

Dreptul procedural spaniol stabilește căile de atac disponibile pentru obținerea de despăgubiri în cazurile în care acțiunile unei corporații au condus la o încălcare a drepturilor omului. Articolul 116 din Legea privind procedura penală (*Ley de Enjuiciamiento Criminal*) și articolul 116 din Codul Penal (*Código Penal*) stabilesc că o persoană care poartă răspunderea penală pentru o infracțiune poartă și răspunderea civilă pentru infracțiunea respectivă dacă infracțiunea are ca rezultat daune sau vătămări. În cazul persoanelor juridice, răspunderea lor penală implică răspunderea civilă în temeiul dispozițiilor stabilite, în solidar cu persoanele fizice condamnate pentru aceleași infracțiuni.

2. Există norme specifice privind gravele încălcări ale drepturilor omului? Normele respective se aplică infracțiunilor împotriva mediului sau formelor grave de exploatare a forței de muncă?

Da, Codul Penal spaniol (*Código Penal*) stabilește încălcările drepturilor omului care constituie infracțiuni penale.

În domeniul mediului, Codul Penal (*Código Penal*) cuprinde o secțiune cu privire la „infracțiuni legate de utilizarea terenurilor și urbanism, de protejarea patrimoniului istoric și de mediu”. Secțiunea respectivă încadrează în sfera penală diferite tipuri de conduite: construirea în zonele verzi sau în zonele de interes ecologic (articolul 319), emisiile și transportul de deșeuri, deversarea, zgomotul, mineritul sau extracția pietrei etc., care pot provoca daune considerabile calității aerului, a solului sau a apei ori animalelor sau plantelor (articolul 325 și următoarele). Aceste acțiuni pot fi sancționate cu pedepse cu închisoarea, cu amenzi sau cu excluderea din anumite profesii sau funcții publice. De asemenea, Codul Penal (*Código Penal*) acordă judecătorilor și instanțelor competența de a dispune adoptarea, pe cheltuiala autorului infracțiunii, a măsurilor necesare pentru a restabili echilibrul ecologic perturbat de acțiunea în cauză, împreună cu orice altă măsură preventivă necesară pentru a proteja activele garantate prin secțiunea menționată mai sus (articolul 339). Infracțiunile împotriva lucrătorilor sunt reglementate în cartea II titlul XV articolele 311-318 din Codul Penal (*Código Penal*). Următoarele infracțiuni se sancționează cu amenzi sau cu pedeapsa cu închisoarea: impunerea de condiții de muncă sau de forme de afiliere la securitatea socială care aduc atingere drepturilor lucrătorilor, anulează sau limitează aceste drepturi, astfel cum sunt recunoscute în dispozițiile juridice, în contractele colective sau în contractele individuale (articolul 311); angajarea simultană a unor lucrători diferiți fără a-i înregistra în schema de securitate socială corespunzătoare sau fără a obține permisele de muncă relevante (articolul 311) sau angajarea de resortisanți ai unor țări terțe sau de copii fără permis de muncă (articolul 311a); traficul ilegal cu lucrători sau recrutarea de lucrători prin înșelăciune ori sub pretexte false (articolul 312); înșelăciune sau simularea unui contract de muncă pentru a încuraja o persoană să emigreze (articolul 313); discriminarea gravă a oricărei persoane aflate într-o funcție publică sau privată pe criterii de ideologie, religie sau convingeri, etnie, rasă sau națiune de origine, sex, orientare sexuală, circumstanțe familiale, boală sau handicap, statut de reprezentant legal sau de sindicalist, în funcție de relațiile cu alți lucrători din întreprindere sau de utilizarea oricărei limbi oficiale în cadrul statului spaniol (articolul 314); limitarea libertății de asociere și a dreptului la grevă (articolul 315); încălcarea standardelor de prevenire a riscurilor ocupaționale, punerea în pericol a vieții, a sănătății sau a integrității fizice a lucrătorilor (articolul 316).

Dacă infracțiunea este săvârșită de o persoană juridică, sancțiunea se aplică administratorilor sau persoanelor responsabile pentru serviciul respectiv, precum și persoanelor care au avut cunoștință de infracțiune și ar fi putut să ia o măsură de remediere, dar nu l-au făcut.

3. Sunt victimă a unei încălcări a drepturilor omului care este consecința activităților unei corporații transnaționale europene și a fost comisă în afara Uniunii Europene. Am acces la instanțele din țara dumneavoastră dacă nu sunt cetățean al UE sau nu locuiesc în UE? Ce condiții trebuie să îndeplinesc pentru a denunța încălcarea drepturilor mele? Unde pot găsi eventuale informații suplimentare?

Legea organică nr. 6/1985 din 1 iulie 1985 privind sistemul judiciar cuprinde norme care stabilesc legătura necesară dintre o anumită acțiune și Spania pentru a stabili jurisdicția instanțelor spaniole.

În aspecte civile și comerciale, legea menționată stabilește că instanțele spaniole au competența de a judeca toate cererile depuse pe teritoriul spaniol în conformitate cu dispozițiile tratatelor și ale convențiilor internaționale la care Spania este parte, precum și cu reglementările Uniunii Europene și cu dreptul spaniol (articolul 21). Dacă reședința reclamantului nu se află în Spania, instanțele spaniole au jurisdicție în următoarele cazuri (articolul 22d):

în aspecte care implică obligații contractuale, în care obligația la care se referă cererea a fost îndeplinită sau trebuie să fie îndeplinită în Spania;

în aspecte care implică obligații extracontractuale, în care fapta cauzatoare de prejudicii a fost săvârșită pe teritoriul spaniol;

în cereri legate de activitatea unei sucursale comerciale, a unei agenții comerciale sau a unui loc de desfășurare a activității care se află pe teritoriul spaniol;

în aspecte care au legătură cu contracte încheiate de consumatori, când aceștia din urmă pot depune o cerere în Spania dacă reședința lor obișnuită sau cea a celeilalte părți se află pe teritoriul spaniol. Cealaltă parte poate depune o cerere în Spania numai dacă reședința obișnuită a consumatorului se află pe teritoriul spaniol.

În baza dreptului penal, instanțele pot judeca cauze care se referă la infracțiuni și delikte săvârșite pe teritoriul Spaniei sau la bordul navelor sau al aeronavelor spaniole, fără a se aduce atingere dispozițiilor tratatelor internaționale la care Spania este parte. Instanțele spaniole au jurisdicție și în ceea ce privește infracțiunile săvârșite în afara teritoriului național, când persoanele care poartă răspunderea penală sunt cetățeni spanioli sau resortisanți ai unor țări terțe care au dobândit naționalitatea spaniolă după săvârșirea infracțiunii, sub rezerva anumitor cerințe (articolul 23).

În aspectele ce țin de legislația muncii, instanțele spaniole au jurisdicție în următoarele cazuri (articolul 25):

1.° în domeniul drepturilor și al obligațiilor care derivă din contractele de muncă, când serviciile au fost prestate în Spania sau contractul a fost semnat pe teritoriul spaniol; atunci când reședința reclamantului se află în Spania sau acesta are o agenție, o sucursală, o delegație sau orice alt tip de reprezentare în Spania; atunci când lucrătorul și angajatorul sunt cetățeni spanioli, indiferent de locul în care au fost prestate serviciile sau a fost semnat contractul; în cazul contractelor de muncă la bordul navelor, când contractul derivă dintr-o ofertă primită în Spania de un lucrător spaniol;

2.° în domeniul controlului conformității cu legea contractelor colective de muncă semnate în Spania și a cererilor care derivă din litigii de muncă colective care au loc pe teritoriul spaniol;

3.° în cazul cererilor de securitate socială depuse împotriva unor entități spaniole sau unor entități a căror adresă înregistrată, agenție, delegație sau orice altă formă de reprezentare se află în Spania.

4. Instituția Avocatului Poporului/Ombudsmanului, organismele de promovare a egalității sau instituțiile naționale de apărare a drepturilor omului pot sprijini victimele încălcărilor drepturilor omului legate de activitățile întreprinderilor și comise de corporații transnaționale europene în afara Uniunii Europene? Pot aceste organisme să desfășoare investigații cu privire la cazul meu dacă nu sunt cetățean al UE sau nu locuiesc în UE? Există în țara dumneavoastră și alte servicii publice (cum ar fi Inspekția Muncii sau Agenția de Protecție a Mediului) abilitate să desfășoare investigații cu privire la cazul meu? Unde pot găsi informații cu privire la drepturile mele?

În Spania, Avocatul Poporului/Ombudsmanul (*Defensor del Pueblo*) este Oficiul Înaltului comisar al Parlamentului spaniol (*Alto Comisionado de las Cortes Generales*), responsabil pentru apărarea drepturilor fundamentale și a libertăților publice ale cetățenilor prin supravegherea activității organismelor guvernamentale spaniole.

Orice cetățean poate solicita Avocatului Poporului/Ombudsmanului (în mod gratuit) să investigheze orice presupus act ilegal al organismelor guvernamentale spaniole sau al agențiilor acestora. Avocatul Poporului/Ombudsmanul poate interveni, de asemenea, din oficiu, în cazurile care i se aduc la cunoștință, chiar dacă nu s-a depus nicio cerere. Totuși, competențele sale nu acoperă activitatea corporațiilor multinaționale din afara Uniunii Europene.

Avocatul Poporului/Ombudsmanul raportează Parlamentului spaniol prin intermediul unui raport anual și poate publica, de asemenea, rapoarte specifice cu privire la chestiuni pe care le consideră grave, urgente sau demne de o atenție specială.

Mai multe informații se găsesc [aici](#).

În Spania, inspekția muncii cade în sarcina Inspectoratului de Muncă și Securitate Socială (*Inspección de Trabajo y Seguridad Social*), care raportează Ministerului Muncii, Migrației și Securității Sociale (*Ministerio de Trabajo, Migraciones y Seguridad Social*). Competențele administrative acordate Inspectoratului de Muncă și Securitate Socială îi permit acestuia să monitorizeze conformitatea cu normele de muncă și să impună responsabilitățile relevante, să furnizeze consultanță și să se implice, după caz, în proceduri de conciliere, de mediere și de arbitraj în aspecte legate de legislația muncii. Orice persoană care are cunoștință de acțiuni care ar putea constitui o încălcare în aspecte care sunt de competența inspectoratului de muncă (aspecte legate de muncă, de securitatea și sănătatea în muncă, de securitatea socială, de ocuparea forței de muncă etc.) poate face apel la serviciile acestuia. Cererile pot fi depuse în persoană (la sediul inspectoratelor de muncă și securitate socială provinciale), electronic, prin intermediul site-ului web al Ministerului Muncii, Migrației și Securității Sociale sau prin poștă.

Mai multe informații se găsesc [aici](#).

Inspekțiile de mediu intră în responsabilitatea autorităților regionale din Spania, care iau măsuri atunci când este necesară sancționarea unei conduite care constituie o încălcare în acest domeniu. Legea nr. 26/2007 din 23 octombrie 2007 privind răspunderea pentru mediu înconjurător stabilește obligația operatorilor implicați în activități economice de a remedia orice daună de mediu. În cazurile în care o astfel de activitate constituie o infracțiune, se aplică dreptul penal menționat la răspunsul 2. În astfel de cazuri, se aplică și normele stabilite mai sus cu privire la cererile de acordare de despăgubiri și de stabilire a răspunderii civile.

5. Țara dumneavoastră impune corporațiilor transnaționale europene obligația de a institui mecanisme de tratare a plângerilor sau de a propune servicii de mediere pentru încălcările care sunt consecința activităților comerciale desfășurate de respectivele corporații? Aceste obligații se aplică și încălcărilor care au avut loc în afara Uniunii Europene? Cine este responsabil cu monitorizarea acestor activități în țara dumneavoastră? Sunt disponibile rapoarte publice care oferă informații cu privire la funcționarea sistemului?

Acest tip de litigiu nu poate fi soluționat de sistemul spaniol de mediere civilă și comercială descris în Legea nr. 5/2012 din 6 iulie 2012 privind medierea în chestiuni civile și comerciale, întrucât regulamentul respectiv exclude din domeniul său de aplicare litigiile care implică drepturi care nu pot fi înstrăinate (articolul 2).

În acest sens se aplică Decizia Secretariatului de Stat pentru Afaceri Externe din 1 septembrie 2017 privind publicarea Planului național de acțiune cu privire la întreprinderi și drepturile omului (Monitorul Oficial din 14 septembrie 2017). Planul abordează necesitatea de a stabili măsuri eficace pentru protejarea drepturilor omului în domeniul afacerilor și de a reglementa mecanisme judiciare, extrajudiciare și administrative pentru reparații în cazul în care astfel de drepturi au fost încălcate.

6. Beneficiez de drepturi specifice dacă sunt o victimă vulnerabilă care urmărește să obțină măsuri reparatorii pentru încălcări ale drepturilor omului legate de activitățile întreprinderilor? Pot avea acces la asistență judiciară și în ce condiții? Ce cheltuieli vor fi acoperite de asistența judiciară? Am acces la asistență judiciară în aceleași condiții dacă nu sunt cetățean al UE și nu locuiesc în UE?

Articolul 119 din Constituția Spaniei recunoaște dreptul la asistență judiciară în cazurile prevăzute de lege și în toate cazurile în care un reclamant poate dovedi că dispune de resurse insuficiente pentru a introduce o acțiune. Acest drept constituțional este pus în aplicare prin Legea nr. 1/1996 din 10 ianuarie 1996 privind asistența judiciară gratuită. Victimele abuzurilor la adresa drepturilor omului care sunt săvârșite de întreprinderi pot beneficia de asistență judiciară cu condiția ca resursele lor financiare să nu depășească pragul prevăzut de Legea nr. 1/1996. Acest prag a fost mărit ca urmare a modificării Legii nr. 1/1996 în 2015. De asemenea, se ține seama de anumite circumstanțe personale ale solicitantului, precum responsabilitățile familiale, cu scopul de a crește numărul potențial de beneficiari ai asistenței judiciare. Asistența judiciară include reprezentarea juridică de către reprezentanți judiciari profesioniști, asistență juridică și informații din orice sursă extrajudiciară disponibilă.

Legea nr. 1/1996 reglementează și acordarea de asistență judiciară gratuită în procedurile juridice transfrontaliere. Pot beneficia de asistență persoanele fizice care sunt cetățeni ai Uniunii Europene sau resortisanții țărilor terțe care se află în situație de ședere legală într-un stat membru al UE.

Asistența se acordă numai în litigiile civile sau comerciale și în procedurile extrajudiciare din cadrul litigiilor civile sau comerciale când legea obligă părțile să participe la procedură sau când instanța în cauză alege să se implice într-o astfel de procedură.

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Drepturile omului și întreprinderilor - Croația

1. De ce tip de protecție jurisdicțională pot beneficia în țara dumneavoastră dacă sunt victimă a unor încălcări ale drepturilor omului legate de activitățile întreprinderilor? Această protecție include acordarea de compensații?

Victimele încălcărilor drepturilor omului pot solicita protecție judiciară:

În proceduri civile, în cadrul cărora acestora li se pot acorda despăgubiri pentru daune materiale sau morale (morale în cazul încălcării drepturilor referitoare la personalitate [1]);

În **proceduri penale**, în cadrul cărora o parte vătămată poate depune o cerere pentru acordarea de despăgubiri cu privire la prejudiciile suferite ca urmare a infracțiunii comise.

Articolul 1 din Legea privind procedura civilă (*Zakon o parničnom postupku*) (*Narodne Novine* (NN; Monitorul Oficial al Republicii Croația) numerele 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, și 70/19) prevede că legea respectivă reglementează normele de procedură în temeiul cărora instanțele audiază și deliberază în cadrul procedurilor privind drepturile și obligațiile fundamentale ale omului și ale cetățenilor, relațiile personale și familiale ale cetățenilor, precum și în cadrul procedurilor în domeniul muncii, al comerțului, al proprietății și în cadrul altor proceduri de drept civil, cu excepția cazului în care legea prevede deliberarea asupra unora dintre acestea în temeiul normelor unei altei proceduri. În plus, articolul 185 din Legea privind procedura civilă prevede inițierea procedurilor civile prin introducerea unei acțiuni.

În procedurile legate de ocuparea forței de muncă, în special cu privire la stabilirea termenelor-limită și la programarea ședințelor de judecată, instanța acordă întotdeauna o atenție deosebită necesității soluționării urgente a litigiilor în domeniul muncii.

2. Există norme specifice privind gravele încălcări ale drepturilor omului? Normele respective se aplică infracțiunilor împotriva mediului sau formelor grave de exploatare a forței de muncă?

Articolul 43 din Legea privind procedura penală (*Zakon o kaznenom postupku*, NN numerele 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, și 126/19) prevede un catalog general al drepturilor tuturor victimelor infracțiunilor (dreptul la servicii de asistență pentru victimele infracțiunilor, dreptul la asistență psihologică eficientă și alte tipuri de asistență de specialitate, precum și acordarea de sprijin autorităților, organizațiilor sau instituțiilor care oferă asistență victimelor infracțiunilor în temeiul legii, dreptul la protecție împotriva intimidării și represaliilor, dreptul la protecția demnității victimei în timpul interviului în calitate de martor, dreptul de a fi audiat fără întârzieri nejustificate după depunerea unei plângeri penale, precum și dreptul la efectuarea oricărui alte audieri, numai în măsura necesară procedurilor penale, dreptul de a fi însoțit de o persoană de încredere în timpul acțiunilor la care victima este participantă, dreptul de a face obiectul unor proceduri medicale menținute la un nivel minim și efectuate numai în cazurile în care acestea sunt strict necesare procedurilor penale, dreptul de a depune o cerere de urmărire penală și de a intenta proces în temeiul dispozițiilor Codului penal (*Kazneni zakon*), dreptul de a participa la procedurile penale în calitate de parte vătămată, dreptul de a fi informat cu privire la respingerea plângerii penale și la faptul că procurorul (*državni odvjetnik*) a renunțat la urmărirea penală, precum și dreptul de a prelua urmărirea penală de la procuror, dreptul de a fi notificat de către procuror cu privire la orice acțiune întreprinsă în urma plângerii penale a victimei și de a înainta o plângere unui procuror de rang superior, dreptul de a fi notificat, la cerere și fără întârzieri nejustificate, cu privire la suspendarea detenției sau a arestării preventive a inculpatului, cu privire la evadarea acestuia și cu privire la eliberarea condamnatului de la executarea unei pedepse cu închisoarea, precum și cu privire la orice fel de măsuri întreprinse pentru protejarea victimei, dreptul de a fi informat, la cerere, cu privire la orice hotărâre definitivă privind încetarea urmăririi penale și alte drepturi prevăzute de lege).

Articolul 44 din Legea privind procedura penală prevede drepturi speciale pentru victimele traficului de persoane (care poate fi săvârșit în scopul exploatarea unei persoane prin muncă forțată sau aservire) care, pe lângă drepturile prevăzute la articolul 43 din lege, au, de asemenea: dreptul la consultanță gratuită înainte de a fi intervievate și la un avocat din oficiu pe cheltuiala statului; dreptul de a fi interogate la sediul poliției sau al parchetului (*državno odvjetništvo*) de către o persoană de același sex și, dacă este posibil, de către aceeași persoană, în cazul în care interogatoriul se repetă; dreptul de a nu răspunde la întrebări care nu au legătură cu infracțiunea și care privesc viața privată a victimei; dreptul de a solicita să fie interogate prin mijloace audiovizuale; dreptul la protecția datelor cu caracter personal; dreptul de a solicita excluderea publicului din cadrul procedurilor.

Articolul 43a [din Legea privind procedura penală] și normele privind metodele de evaluare individuală a victimei (*Pravilnik o načinu provedbe pojedinačne procjene žrtve*, NN nr. 106/17, denumite în continuare „norme”) prevăd procedura de evaluare individuală a victimei pentru a stabili necesitatea de a lua măsuri speciale de protecție și, în cazul în care se consideră că se impune o astfel de necesitate, pentru a stabili ce măsuri speciale de protecție (inclusiv măsuri de protecție procedurale, precum metode speciale de interogatoriu, utilizarea tehnologiilor de comunicații pentru a evita contactul vizual cu autorul infracțiunii, excluderea publicului din cadrul procedurilor, efectuarea interogatoriului de către o persoană de același sex și, dacă este posibil, de către aceeași persoană, în cazul în care interogatoriul se repetă, însoțirea de către o persoană de încredere, protecția datelor cu caracter personal) ar trebui să fie aplicate, facilitarea consilierii gratuite pe cheltuiala statului și alte măsuri prevăzute de lege. Faptul că infracțiunile grave includ, dar nu se limitează la, printre altele, traficul de persoane și criminalitatea organizată este luat în considerare, astfel încât acestea includ infracțiuni împotriva mediului în cazul în care sunt comise ca parte a unei asociații criminale.

Protecția drepturilor victimelor în Republica Croația este garantată de legislația privind justiția penală, precum și de Constituția Croației (*Ustav Republike Hrvatske*), iar respectarea acestora este garantată de instanțele naționale. În momentul în care toate căile de atac disponibile la nivel național au fost epuizate, victimele pot înainta proceduri la Curtea Europeană a Drepturilor Omului de la Strasbourg, în ultimă instanță, în cazul în care consideră că unul dintre drepturile fundamentale ale acestora garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului a fost încălcat la nivel național.

3. Sunt victimă a unor încălcări ale drepturilor omului care sunt consecința activităților unei corporații transnaționale europene și au fost comise în afara Uniunii Europene. Am acces la instanțele din țara dumneavoastră dacă nu sunt cetățean al UE sau nu locuiesc în UE? Ce condiții trebuie să îndeplinesc pentru a denunța încălcarea drepturilor mele? Unde pot găsi eventuale informații suplimentare?

În temeiul articolului 27 din Legea privind procedura civilă, instanțele croate au competența de a se pronunța în cadrul litigiilor cu dimensiuni internaționale în cazul în care o astfel de competență este prevăzută în mod explicit de lege sau de un tratat internațional.

În ceea ce privește competența în materie civilă și comercială, Legea privind dreptul internațional privat (*Zakon o međunarodnom privatnom pravu*, NN nr. 101/17) prevede în mod expres aplicarea Regulamentului (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (denumit în continuare „Regulamentul Bruxelles I”) în domeniul său de aplicare și extinde aplicarea acestuia la situațiile referitoare la țări terțe.

În conformitate cu regula de bază privind competența din Regulamentul Bruxelles I inclusă la articolul 4, persoanele domiciliile pe teritoriul unui stat membru sunt acționate în justiție, indiferent de naționalitatea lor, în fața instanțelor de la domiciliul acestora. Articolul 63 prevede că o persoană juridică are domiciliul în locul unde aceasta își are sediul statutar, administrația centrală sau punctul principal de activitate.

Situațiile în care un inculpat poate fi acționat în justiție într-un alt stat membru decât cel în care este domiciliat sunt prevăzute la articolele 7-9 (competență specială). Prin urmare, competența în relațiile necontractuale este reglementată de articolul 7 alineatul (2), care prevede că o persoană care are domiciliul pe teritoriul unui stat membru poate fi acționată în justiție într-un alt stat membru în materie delictuală și cvasidelictuală, în fața instanțelor de la locul unde s-a produs sau riscă să se producă fapta prejudiciabilă.

În plus, articolul 58 din Legea privind dreptul internațional privat prevede competența necesară după cum urmează: În cazul în care aplicarea dispozițiilor legii respective sau a altor legi croate ori tratate internaționale în vigoare în Croația nu conferă competență cu privire la un inculpat domiciliat pe teritoriul unui stat care nu este membru al UE și în cazul în care procedurile nu pot avea loc în străinătate sau nu se poate presupune în mod rezonabil că acestea pot avea loc în străinătate, instanțele croate sunt competente în cazul în care obiectul procedurilor are o legătură suficientă cu Croația astfel încât desfășurarea procedurilor în această țară să fie adecvată.

4. Instituția Avocatului Poporului/Ombudsmanului, organismele de promovare a egalității sau instituțiile naționale de apărare a drepturilor omului pot sprijini victimele încălcărilor drepturilor omului legate de activitățile întreprinderilor și comise de corporații transnaționale europene în afara Uniunii Europene? Pot aceste organisme să desfășoare investigații cu privire la cazul meu dacă nu sunt cetățean al UE și nu locuiesc în UE? Există în țara dumneavoastră și alte servicii publice (precum Inspekcia Muncii sau Agenția de Protecție a Mediului) abilitate să desfășoare investigații cu privire la cazul meu? Unde pot găsi informații cu privire la drepturile mele?

În temeiul Legii privind Avocatul Poporului (*Zakon o pučkom pravobraniteljju*), Avocatul Poporului din Croația este responsabil numai pentru examinarea plângerilor privind încălcările legilor existente și neregulile din activitatea autorităților naționale, a unităților guvernamentale autonome locale și regionale și a persoanelor juridice cu autoritate publică, ceea ce înseamnă, în consecință, că nu este permisă o investigație a plângerilor legate de încălcarea legilor din sectorul privat. În plus, în temeiul articolului 20, orice persoană care consideră că drepturile sau libertățile sale constituționale sau juridice sunt amenințate sau încălcate ca urmare a conduitei ilegale sau ilicite a acestor autorități poate iniția o acțiune în justiție în fața unei instanțe competente. În consecință, o persoană care dorește să depună o plângere la Oficiul Avocatului Poporului (*Ured pučkog pravobranitelja*) nu trebuie să fie cetățean al UE, dar o condiție prealabilă pentru ca Avocatul Poporului să soluționeze plângerea este ca una dintre autorități (sau mai multe autorități) să fi comis o încălcare a drepturilor omului. Cu toate acestea, întrucât Oficiul Avocatului Poporului din Croația primește adesea plângeri legate de sectorul privat, experiențele și plângerile cetățenilor sunt utilizate atât în rapoartele anuale, cât și prin intermediul participării la proceduri judiciare pentru a pleda pentru măsuri specifice, fără de care nu ar fi posibilă obținerea un grad mai ridicat de asigurare a respectării legii și protecție a cetățenilor.

Pe de altă parte, Legea privind combaterea discriminării (*Zakon o suzbijanju diskriminacije*) se aplică: conduitei tuturor autorităților naționale, unităților guvernamentale autonome locale și regionale, persoanelor juridice cu autoritate publică și conduitei tuturor persoanelor juridice și fizice, în special în domeniul muncii și al condițiilor de muncă, accesului la activități independente și activități dependente, inclusiv criteriilor de selecție, precum și condițiilor de recrutare și promovare; accesului la toate tipurile de orientare profesională, formare profesională și recalificare; educației, științei și sportului; securității sociale, inclusiv protecției sociale; drepturilor la pensie și asigurării de sănătate; sistemului judiciar și administrativ, informațiilor publice și mass-mediei; accesului și furnizării de bunuri și servicii; apartenenței la sindicate, organizații ale societății civile, partide politice sau orice alt tip de organizație și activităților desfășurate în cadrul acestora, precum și participării la creația culturală și artistică.

În plus, Oficiul Avocatului Poporului, în calitate de autoritate centrală pentru combaterea discriminării, primește raportări din partea tuturor persoanelor fizice și juridice și examinează raportările individuale, astfel încât poate emite recomandări, avize, propuneri și avertismente fără caracter juridic obligatoriu pentru a combate discriminarea și a proteja drepturile persoanei discriminate. Acesta are dreptul, de asemenea, de a participa la proceduri judiciare în calitate de intervenient din partea unei persoane care a înaintat o plângere privind discriminarea sau poate introduce o acțiune în justiție comună pentru protecția împotriva discriminării, în cazul în care dovedește probabilitatea ca, prin conduita sa, inculpatul să fi încălcat dreptul la egalitate de tratament al unui număr mare de persoane datorită legăturii acestora cu drepturile și valorile recunoscute de legea respectivă (rasă sau etnie, culoarea pielii, sex, limbă, religie, convingere politică sau de altă natură, mediu național sau social, proprietate, apartenență la un sindicat, educație, statut social, starea civilă sau familială, vârstă, stare de sănătate, dizabilitate, moștenire genetică, identitate sau expresie de gen sau orientare sexuală). De asemenea, o persoană care are dreptul să depună o plângere privind discriminarea la Avocatul Poporului nu trebuie să fie cetățean al UE.

Noua **Lege privind protecția avertizorilor de integritate** (*Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti*), în vigoare de la 1 iulie 2019, prevede că avertizorii de integritate pot contacta Avocatul Poporului pentru a solicita protecția drepturilor acestora în cazul în care un avertizor de integritate dovedește probabilitatea de a fi sau de a putea fi victimă a unor fapte prejudiciabile pentru raportarea neregulilor. În temeiul Legii respective, o persoană care dorește să depună o plângere nu trebuie să fie cetățean al UE, iar Avocatul Poporului poate lua măsuri pentru a proteja un avertizor de integritate provenit din sectorul public sau privat (Notă: Legea definește termenul de „avertizor de integritate” ca fiind o *persoană care a luat cunoștință și a raportat nereguli legate de executarea muncii pentru angajator, de exemplu încălcări ale legilor, ale regulamentelor, ale normelor, ale codurilor de etică sau de conduită sau ale regulamentelor interne ale întreprinderilor.*) Trebuie subliniat faptul că, în afară de ocuparea forței de muncă, prestarea muncii include și munca voluntară, munca efectuată în temeiul contractelor de prestări servicii cu caracter temporar, locurile de muncă pentru studenți etc. De asemenea, un avertizor de integritate poate fi o persoană care a participat la procedurile de recrutare în calitate de candidat.

În plus, ca parte a unei conduite responsabile a întreprinderilor – și anume, protecția drepturilor omului, în special a drepturilor lucrătorilor, precum și protecția mediului, Republica Croația, în calitate de stat aderent la Comitetul pentru investiții al OCDE, precum și în calitate de organism imparțial activ de supraveghere, trebuie să pună în aplicare următoarele orientări: furnizarea de informații privind conduita responsabilă a întreprinderilor pe site; prelucrarea solicitărilor; medierea cu privire la rezolvarea problemelor rezultate din posibila conduită iredesponsabilă a întreprinderilor și comunicarea cu părțile interesate pentru evitarea litigiilor.

În plus, Croația a înființat un inspectorat de stat (*Državni inspektorat*), care cuprinde direcții și servicii competente (precum direcția de supraveghere a securității și sănătății în muncă și direcția de supraveghere a ocupării forței de muncă).

Mai multe informații privind domeniul de aplicare al activității și competențele inspectoratului de stat sau ale serviciilor/direcțiilor menționate mai sus pot fi accesate la următoarele linkuri:

 Contacte

 Direcția de supraveghere a securității și sănătății în muncă

 Direcția de supraveghere a ocupării forței de muncă

5. Țara dumneavoastră impune corporațiilor transnaționale europene obligația de a institui mecanisme de tratare a plângerilor sau de a propune servicii de mediere pentru încălcările care sunt consecința activităților comerciale desfășurate de respectivele corporații? Aceste obligații se aplică și încălcărilor care au avut loc în afara Uniunii Europene? Cine este responsabil cu monitorizarea acestor activități în țara dumneavoastră? Sunt disponibile rapoarte publice care oferă informații cu privire la funcționarea sistemului?

Croația nu impune niciun sistem de mediere obligatoriu care să abordeze încălcările drepturilor omului legate de activitățile întreprinderilor. În ceea ce privește litigiile dintre consumatori și comercianți, medierea este reglementată de Legea privind soluționarea alternativă a litigiilor consumatorilor (*Zakon o*

alternativnom rješavanju potrošačkih sporova, NN numerele 121/16 și 32/19) care transpune directivele și regulamentul UE privind soluționarea litigiilor consumatorilor. În ceea ce privește problemele de protecție a drepturilor omului și alte litigii legate de drepturi, medierea poate fi propusă în fața unuia dintre centrele de mediere din Croația, în cadrul căruia un litigiu poate fi soluționat pe baza intereselor părților.

Vă rugăm să consultați linkurile relevante pentru mai multe informații privind:

[Procesul de mediere în statele membre](#)

[Găsiți un mediator](#)

 [Soluționarea alternativă a litigiilor consumatorilor](#)

 [Centre de mediere](#)

Conform Legii privind protecția consumatorilor (*Zakon o zaštiti potrošača*), comerciantul trebuie să ofere consumatorului posibilitatea de a transmite o plângere în scris prin poștă, fax sau e-mail.

În temeiul Legii privind inspectoratul de stat (*Zakon o državnom inspektoratu*), petițiile care includ detaliile persoanei care face raportarea (nume, prenume și adresa de domiciliu) și indicarea conduitei care contravine normelor pot fi utilizate ca bază pentru inspecție.

În ceea ce privește angajații întreprinderilor multinaționale, Legea muncii (*Zakon o radu*) prevede că un angajator care are cel puțin douăzeci de angajați trebuie să numească o persoană care are, împreună cu angajatorul, sarcina de a primi și soluționa plângerile legate de protecția demnității lucrătorilor.

Aceste activități sunt monitorizate de [inspectoratul de stat](#).

6. Beneficiez de drepturi specifice dacă sunt o victimă vulnerabilă care urmărește să obțină măsuri reparatorii pentru încălcări ale drepturilor omului legate de activitățile întreprinderilor? Pot avea acces la asistență judiciară și în ce condiții? Ce cheltuieli vor fi acoperite de asistența judiciară? Am acces la asistență judiciară în aceleași condiții dacă nu sunt cetățean al UE sau nu locuiesc în UE?

O victimă care urmărește să obțină măsuri reparatorii pentru o încălcare a drepturilor omului legată de activitățile întreprinderilor are aceleași drepturi ca alte victime în cadrul procedurilor penale. Pentru mai multe informații, consultați portalul european e-Justiție:

[Drepturile victimelor criminalității în cadrul procedurilor penale](#)

[Despăgubirea victimelor infracționalității](#)

În temeiul Legii privind asistența judiciară gratuită (*Zakon o besplatnoj pravnoj pomoći*), dreptul la asistență judiciară gratuită este acordat: cetățenilor croați;

copiii care nu sunt cetățeni croați, dar se află în Croația neînsoțiți de un adult răspunzător pentru aceștia prin lege;

străinilor cu reședință temporară, pe bază de reciprocitate, și străinilor cu reședință permanentă;

străinilor aflați sub protecție temporară;

străinilor aflați în situație de ședere ilegală și străinilor care au drept de ședere pe termen scurt, în cadrul procedurilor prin intermediul cărora care hotărăște expulzarea sau returnarea;

solicitanților de azil, persoanelor cu statut de azil și străinilor cu statut de protecție subsidiară, precum și membrilor familiilor acestora care au domiciliul legal în Croația, dacă fac obiectul unor proceduri în cadrul cărora nu li se acordă asistență judiciară în temeiul unei legi speciale.

Legea privind asistența judiciară gratuită (NN numerele 143/13 și 98/19) reglementează condițiile și procedura conform căroră persoanele defavorizate își pot exercita dreptul la consultanță juridică și acces la instanțe și alte organe de drept public în materie civilă și administrativă.

Legea privind asistența judiciară gratuită prevede că beneficiarii asistenței judiciare gratuite, alte persoane decât cetățenii croați, includ:

copiii care nu sunt cetățeni croați, dar se află în Croația neînsoțiți de un adult răspunzător pentru aceștia prin lege;

străinilor cu reședință temporară, pe bază de reciprocitate, și străinilor cu reședință permanentă;

străinilor aflați sub protecție temporară;

străinilor aflați în situație de ședere ilegală și străinilor care au drept de ședere pe termen scurt, în cadrul procedurilor prin intermediul cărora care hotărăște expulzarea sau returnarea;

solicitanților de azil, persoanelor cu statut de azil și străinilor cu statut de protecție subsidiară, precum și membrilor familiilor acestora care au domiciliul legal în Croația, dacă fac obiectul unor proceduri în cadrul cărora nu li se acordă asistență judiciară în temeiul unei legi speciale.

Beneficiarii asistenței judiciare gratuite își pot exercita dreptul la asistență judiciară primară și/sau secundară în condițiile prevăzute de lege.

Asistența judiciară primară include informații juridice generale, consiliere juridică, depunerea de documente la organismele publice, la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, precum și la organizațiile internaționale, în conformitate cu tratatele internaționale și cu regulamentul intern de procedură, reprezentarea în cadrul acțiunilor desfășurate în fața organismelor publice și asistență judiciară în soluționarea extrajudiciară a litigiilor. Aceasta este asigurată de organele administrative din județe și din orașul Zagreb (*Grad Zagreb*) prin intermediul asociațiilor autorizate și al clinicilor juridice și poate fi furnizată cu privire la orice problemă juridică. Procedura pentru exercitarea dreptului la asistență judiciară primară este inițiată prin contactarea directă a unui furnizor de asistență judiciară primară, care va stabili la propria discreție dacă au fost îndeplinite cerințele pentru asistența judiciară primară.

Asistența judiciară secundară acoperă consultanța juridică, documentele depuse în cadrul procedurilor pentru protecția drepturilor lucrătorilor în fața angajatorului, documentele prezentate și reprezentarea în cadrul litigiilor și asistență juridică în soluționarea amiabilă a litigiilor. Asistența judiciară secundară este furnizată prin intermediul avocaților. Asistența judiciară secundară acoperă, de asemenea, scutirea de la plata cheltuielilor de judecată și a taxelor judiciare.

Pentru a beneficia de asistență judiciară secundară sub formă de depunere a documentelor și de reprezentare în cadrul litigiilor, precum și de scutirea de la plata taxelor judiciare, solicitantul trebuie să îndeplinească cerințele în legătură cu situația financiară prevăzute de Legea privind asistența judiciară gratuită, și anume ca venitul său lunar total și al membrilor gospodăriei sale să nu depășească cuantumul bazei de impozitare pe membru (3 326,00 HRK) și ca valoarea totală a activelor deținute de acesta și de membrii gospodăriei sale să nu depășească cuantumul bazei de impozitare înmulțit cu 60 (199 560,00 HRK).

În afară de îndeplinirea cerințelor financiare, asistența judiciară secundară trebuie să fie solicitată în cadrul unuia dintre următoarele tipuri de proceduri legate de:

drepturi reale, cu excepția procedurilor legate de cartea funciară;

relații de muncă;

relații de familie, cu excepția procedurilor privind divorțul de comun acord, în cazul în care soții nu au copii minori comuni sau adoptați sau copii adulți aflați în îngrijirea părintească a acestora;

proceduri de executare silită și proceduri asigurătorii privind colectarea forțată sau garantarea creanțelor care decurg din procedurile în cadrul cărora se poate acorda asistență judiciară în temeiul prevederilor Legii privind asistența judiciară gratuită;

soluționarea amiabilă a litigiilor;

cu titlu de excepție, în cadrul tuturor celorlalte proceduri judiciare administrative și civile, în cazul în care o astfel de necesitate decurge din circumstanțe specifice de viață ale solicitanților și ale membrilor gospodăriei acestora, în conformitate cu scopul fundamental al Legii privind asistența judiciară gratuită.

Procedura de acordare a asistenței judiciare secundare este inițiată prin depunerea unei cereri la organul administrativ competent al județului sau al orașului Zagreb. Cererea se depune completând un formular-tip, în care se marchează faptul că solicitantii și membrii gospodăriei acestora își dau consimțământul cu privire la accesarea tuturor datelor privind totalul veniturilor și activelor lor și se confirmă faptul că informațiile furnizate sunt corecte și complete.

În cadrul procedurii de acordare a asistenței judiciare secundare unui solicitant care îndeplinește cerințele juridice pentru exercitarea dreptului la asistență judiciară secundară, autoritatea competentă va emite o decizie de acordare a asistenței judiciare secundare, indicând tipul și domeniul de aplicare al asistenței judiciare acordate. Acordarea asistenței judiciare secundare se referă la garanția totală sau parțială pentru plata costurilor asistenței judiciare secundare, în funcție de cuantumul venitului total lunar al solicitanților și al membrilor gospodăriei acestora. În cadrul deciziei de acordare a asistenței judiciare secundare se specifică, de asemenea, avocatul care va acorda asistența judiciară secundară.

În cazul în care solicitantul nu îndeplinește cerințele pentru acordarea dreptului la asistență judiciară secundară, va fi emisă o decizie de respingere a cererii. Decizia de respingere a cererii poate face obiectul unei contestații înaintate de către solicitant Ministerului Justiției (*Ministarstvo pravosuđa*). Pot fi inițiate proceduri administrative împotriva deciziei Ministerului Justiției de respingere a contestației.

În cazul în care beneficiarul asistenței judiciare gratuite este partea care cade în pretenții, și anume nu este pronunțată o hotărâre în favoarea acestuia în cadrul procedurilor pentru care a fost acordată asistența judiciară secundară, acesta nu are obligația de a rambursa costurile asistenței judiciare. Cu toate acestea, acordarea sa nu înseamnă că beneficiarul asistenței judiciare secundare care este partea care cade în pretenții va fi scutit de plata cheltuielilor de judecată suportate de partea adversă, care vor fi hotărâte de instanță în conformitate cu normele care reglementează procedurile judiciare.

Asistența judiciară gratuită poate fi acordată, de asemenea, în cadrul litigiilor transfrontaliere. Legea privind asistența judiciară gratuită definește litigiile transfrontaliere ca fiind litigiile în cadrul cărora un solicitant de asistență judiciară este domiciliat într-un stat membru al Uniunii Europene sau rezident al acestuia, altul decât statul membru în care se află instanța sau în care urmează să fie executată hotărârea judecătorească.

Asistența judiciară în cadrul litigiilor transfrontaliere se acordă în materie civilă și comercială, cu privire la proceduri de mediere, soluționări extrajudiciare, aplicarea instrumentelor publice, precum și cu privire la consultanța juridică în cadrul unor astfel de proceduri. Dispozițiile privind asistența judiciară în cadrul litigiilor transfrontaliere nu se aplică în cazul procedurilor cu privire la impozitare, vamă și în cazul altor proceduri administrative.

Solicitanții de asistență judiciară în cadrul litigiilor transfrontaliere vor primi asistență judiciară dacă îndeplinesc cerințele prevăzute în Legea privind asistența judiciară gratuită. Cu titlu de excepție, asistența judiciară poate fi acordată solicitanților care nu îndeplinesc cerințele prevăzute în Legea privind asistența judiciară gratuită, în cazul în care dovedesc că nu dispun de mijloacele necesare pentru a achita costul procedurilor din cauza costurilor de trai foarte ridicate din statul membru în care își au domiciliul sau reședința obișnuită și a costurilor de trai din Croația.

În Croația, solicitanții sau autoritatea competentă a statului membru în care aceștia își au domiciliul sau reședința obișnuită (autoritatea expeditoare) trebuie să depună cererea de asistență judiciară la Ministerul Justiției (autoritatea destinatară). Formularele și documentele atașate trebuie să fie furnizate în limba croată. În caz contrar, cererea va fi respinsă.

În cazul în care un litigiu în cadrul căruia solicitantul solicită asistență judiciară nu este un litigiu transfrontalier sau în cazul în care solicitantul nu are dreptul la asistență judiciară în cadrul litigiilor transfrontaliere, Ministerul Justiției va emite o decizie prin care respinge cererea. Nu sunt permise contestații împotriva deciziilor Ministerului Justiției, însă pot fi inițiate proceduri administrative.

Asistența judiciară gratuită poate fi acordată persoanelor care nu sunt rezidente în Uniunea Europeană, sub rezerva dispozițiilor acordurilor internaționale bilaterale și multilaterale cu caracter obligatoriu pentru Croația.

Pentru informații privind asistența judiciară în Croația, consultați site-ul:

[Asistență juridică](#)

[1] Drepturi referitoare la personalitate: dreptul la viață, sănătate fizică și mintală, reputație, onoare, demnitate, nume, viața privată și de familie, libertate etc.
Ultima actualizare: 09/02/2021

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Drepturile omului și întreprinderilor - Cipru

1. De ce tip de protecție jurisdicțională pot beneficia în țara dumneavoastră dacă sunt victimă a unor încălcări ale drepturilor omului legate de activitățile întreprinderilor? Această protecție include acordarea de compensații?

În temeiul Legii 174/1989 privind răspunderea angajatorului (asigurarea obligatorie), astfel cum a fost modificată, angajații care sunt victime ale unor încălcări ale drepturilor omului legate de activitățile întreprinderilor au dreptul la compensații în cazul producerii unui accident de muncă (deces sau vătămare corporală) din cauza și în timpul muncii sau în cazul unei boli profesionale provocate de munca lor. Legea menționată impune tuturor angajatorilor să încheie polițe de asigurare de răspundere pentru eventualele accidente de muncă sau boli profesionale provocate angajaților. Această cerință vizează și angajații care sunt rezidenți permanenți în Cipru și sunt angajați în străinătate, care au suferit un accident de muncă sau o boală profesională. Legea menționată specifică plafonul minim al asigurării per angajat pentru fiecare accident de muncă sau boală profesională (o sută șazece de mii euro, 160 000,00 EUR), precum și pentru fiecare caz sau serie de cazuri rezultate din același incident operațional (trei milioane patru sute cincisprezece mii euro, 3 415 000,00 EUR), inclusiv costurile și dobânda.

Pentru a asigura plata compensațiilor către un angajat în cazul în care cuantumul acestora depășește plafonul prevăzut de legea menționată, trebuie introdusă o acțiune relevantă în instanță.

În cadrul inspecțiilor efectuate la sediile/unitățile de activitate ale angajatorului pentru a verifica dacă se respectă legislația în materie de securitate și sănătate în muncă, inspectorii de la Inspecția Muncii verifică, de asemenea, dacă există vreun document care să ateste faptul că angajatorul a încheiat polița de asigurare de răspundere obligatorie.

2. Există norme specifice privind gravele încălcări ale drepturilor omului? Normele respective se aplică infracțiunilor împotriva mediului sau formelor grave de exploatare a forței de muncă?

A se vedea răspunsul la întrebarea 1 de mai sus.

3. Sunt victimă a unei încălcări a drepturilor omului care este consecința activităților unei corporații transnaționale europene și a fost comisă în afara Uniunii Europene. Am acces la instanțele din țara dumneavoastră dacă nu sunt cetățean al UE sau nu locuiesc în UE? Ce condiții trebuie să îndeplinesc pentru a denunța încălcarea drepturilor mele? Unde pot găsi eventuale informații suplimentare?

Nu se oferă un astfel de acces. Pe baza informațiilor și a datelor disponibile, astfel cum sunt descrise în întrebare, nu pare să existe nicio conexiune care să poată stabili competența instanțelor cipriote.

4. Instituția Avocatului Poporului/Ombudsmanului, organismele de promovare a egalității sau instituțiile naționale de apărare a drepturilor omului pot sprijini victimele încălcărilor drepturilor omului legate de activitățile întreprinderilor și comise de corporații transnaționale europene în afara Uniunii Europene? Pot aceste organisme să desfășoare investigații cu privire la cazul meu dacă nu sunt cetățean al UE sau nu locuiesc în UE? Există în țara dumneavoastră și alte

servicii publice (cum ar fi Inspekția Muncii sau Agenția de Protecție a Mediului) abilitate să desfășoare investigații cu privire la cazul meu? Unde pot găsi informații cu privire la drepturile mele?

Nu. Resortisanții țărilor terțe care denunță încălcarea drepturilor omului în ceea ce-i privește beneficiază de o protecție corespunzătoare din partea instituțiilor independente, cu condiția ca încălcarea să fi fost comisă în Cipru.

5. Țara dumneavoastră impune corporațiilor transnaționale europene obligația de a institui mecanisme de tratare a plângerilor sau servicii de mediere pentru încălcările care sunt consecința activităților comerciale desfășurate de respectivele corporații? Aceste obligații se aplică și încălcărilor care au avut loc în afara Uniunii Europene? Cine este responsabil cu monitorizarea acestor activități în țara dumneavoastră? Sunt disponibile rapoarte publice care oferă informații cu privire la funcționarea sistemului?

Regulamentul (UE) nr. 524/2013 privind soluționarea online a litigiilor în materie de consum impune societăților care dețin magazine online să furnizeze, pe site-urile lor, informații privind platforma de soluționare online a litigiilor.

6. Beneficiez de drepturi specifice dacă sunt o victimă vulnerabilă care urmărește să obțină măsuri reparatorii pentru încălcări ale drepturilor omului legate de activitățile întreprinderilor? Pot avea acces la asistență judiciară și în ce condiții?

Accesul la asistență judiciară este asigurat pentru fiecare persoană care este victima unei încălcări a drepturilor omului în cazul în care persoana în cauză își are reședința pe teritoriul Republicii Cipru, indiferent dacă este cetățean al Republicii Cipru sau al altui stat membru al UE.

Ce cheltuieli vor fi acoperite de asistență judiciară?

Se acordă asistență judiciară pentru:

accesul la un avocat,

consiliere juridică și

reprezentarea în instanță.

Am acces la asistență judiciară în aceleași condiții dacă nu sunt cetățean al UE sau nu locuiesc în UE?

Nu.

Ultima actualizare: 11/04/2022

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Drepturile omului și întreprinderilor - Letonia

1. De ce tip de protecție jurisdicțională pot beneficia în țara dumneavoastră dacă sunt victimă a unor încălcări ale drepturilor omului legate de activitățile întreprinderilor? Această protecție include acordarea de compensații?

În temeiul [articolului 1 alineatul \(1\) din Codul de procedură civilă](#), fiecare persoană fizică și entitate juridică are dreptul de a-și apăra în instanță drepturile civile încălcate ori contestate sau interesele legitime. În cazul în care persoana consideră că a devenit victimă a unor încălcări a drepturilor omului legate de activitățile întreprinderilor, care aduc atingere drepturilor sale civile, persoana în cauză poate introduce o acțiune civilă în fața unei instanțe de drept comun. În temeiul articolului 1635 din [Codul civil](#), orice încălcare a drepturilor și orice faptă prejudiciabilă în sine, în urma căreia rezultă un prejudiciu (inclusiv un prejudiciu moral), conferă victimei dreptul de obține măsuri reparatorii din partea autorului infracțiunii, atât timp cât această faptă îi poate fi imputată acestuia din urmă. Prejudiciul moral reprezintă suferința fizică sau psihică cauzată de încălcarea drepturilor morale ale victimei sau beneficiile nepatrimoniale care rezultă în urma faptelor prejudiciabile. Întinderea măsurii reparatorii pentru prejudiciul moral este stabilită de instanță conform marjei sale de apreciere, ținând seama de gravitatea și de consecințele prejudiciului moral. În cazul în care fapta prejudiciabilă se manifestă sub forma unei infracțiuni care aduce atingere vieții, sănătății, moralității, inviolabilității sexuale, libertății, onoarei sau respectului față de o persoană ori față de o familie sau un copil minor, se presupune că victima a suferit un prejudiciu moral ca urmare a acestei fapte. În celelalte cazuri, victima trebuie să dovedească faptul că a suferit un prejudiciu moral. În acest context, noțiunea de „faptă” trebuie înțeleasă în sens mai larg, cuprinzând nu numai fapta, dar și lipsa unei acțiuni, și anume omisiunea.

2. Există norme specifice privind gravele încălcări ale drepturilor omului? Normele respective se aplică infracțiunilor împotriva mediului sau formelor grave de exploatare a forței de muncă?

Răspunderea pentru fapte prejudiciabile, astfel cum este consacrată în Codul civil, acoperă orice încălcare a drepturilor și orice infracțiune, inclusiv încălcarea gravă a drepturilor omului.

3. Sunt victimă a unei încălcări a drepturilor omului care este consecința activităților unei corporații transnaționale europene și a fost comisă în afara Uniunii Europene. Am acces la instanțele din țara dumneavoastră dacă nu sunt cetățean al UE sau nu locuiesc în UE? Ce condiții trebuie să îndeplinesc pentru a denunța încălcarea drepturilor mele? Unde pot găsi eventuale informații suplimentare?

În cazul în care nici pârâtul, nici reclamantul, nu au locul de reședință sau adresa oficială în Letonia și încălcarea nu s-a produs în Letonia, cel mai probabil, instanțele letone nu vor fi competente să soluționeze acțiunea civilă.

4. Instituția Avocatului Poporului/Ombudsmanului, organismele de promovare a egalității sau instituțiile naționale de apărare a drepturilor omului pot sprijini victimele încălcărilor drepturilor omului legate de activitățile întreprinderilor și comise de corporații transnaționale europene în afara Uniunii Europene? Pot aceste organisme să desfășoare investigații cu privire la cazul meu dacă nu sunt cetățean al UE sau nu locuiesc în UE? Există în țara dumneavoastră și alte servicii publice (cum ar fi Inspekția Muncii sau Agenția de Protecție a Mediului) abilitate să desfășoare investigații cu privire la cazul meu? Unde pot găsi informații cu privire la drepturile mele?

Denumirea Ombudsmanului în Letonia este [„tiesībsargs”](#). Instituția Ombudsmanului își desfășoară activitatea în conformitate cu obiectivul stabilit prin [Legea privind Ombudsmanul](#), și anume promovarea protecției drepturilor omului și garantarea faptului că autoritatea statului este exercitată în mod legitim, cu celeritate și în conformitate cu principiul bunei guvernante.

Ombudsmanul se poate implica în soluționarea unor chestiuni numai în cazul în care autoritățile administrației de stat, atunci când adoptă o decizie, încalcă drepturile omului care îi sunt conferite unei persoane în temeiul *Satversme* (Constituției) Republicii Letonia și al documentelor internaționale în domeniul drepturilor omului sau, în cazul legiuitorului, atunci când acesta adoptă un act legislativ. În contextul exercitării competențelor Ombudsmanului, prin autoritate se înțelege o administrație publică sau o autoritate publică locală sau funcționarii acestora, precum și persoanele care îndeplinesc atribuții care le-au fost delegate de administrația de stat.

În cazurile în care persoana este victimă a încălcării principiului nediscriminării, Ombudsmanul își poate prezenta evaluarea și recomandările inclusiv entităților juridice și persoanelor fizice de drept privat.

Cu toate acestea, în sfera de aplicare a competențelor Ombudsmanului nu este inclusă evaluarea faptelor comise de corporații transnaționale europene în afara UE.

Controlul și monitorizarea conduitei întreprinderilor în ceea ce privește raporturile de muncă intră în sfera de competență a [Inspekției de Stat pentru Muncă](#)

Conduita întreprinderilor în domeniul mediului este controlată de [Serviciul de Stat pentru Mediu](#), care este responsabil de monitorizarea respectării legii în domeniul precum protecția mediului, securitatea radiologică și securitatea nucleară, precum și în domeniul utilizării resurselor naturale.

În cazul în care o persoană introduce o cerere cu privire la o faptă prejudiciabilă la autoritatea greșită, adică persoana în cauză nu are cunoștință de faptul că nu este de competența acelei autorități să răspundă cu privire la chestiunea menționată în cererea sa, în conformitate cu dispozițiile Legii privind depunerile, autoritatea trebuie să informeze persoana cu privire la autoritatea competentă în materie sau, după caz, să transmită cererea către autoritatea competentă să o examineze.

Prin urmare, trebuie remarcat faptul că instituția Ombudsmanului este un mecanism de soluționare alternativă a litigiilor în materie de protecție împotriva încălcării drepturilor omului, care se bazează pe autoritatea personală a Ombudsmanului, întrucât recomandările Ombudsmanului nu au forță juridică obligatorie. Recurgerea la instituția Ombudsmanului nu este considerată ca instituind o procedură de recurs, iar partea la procedură ar trebui să țină seama de faptul că o astfel de contestație nu suspendă nici valabilitatea actului administrativ, nici termenul pentru introducerea unei căi de atac. Cu toate acestea, sarcina Ombudsmanului este de a promova sensibilizarea publicului larg cu privire la drepturile omului, mecanismele de protecție a acestora și activitatea Ombudsmanului, precum și înțelegerea acestor concepte pe scară largă. Prin urmare, Ombudsmanul poate oferi unei persoane recomandări cu privire la mecanismele de protecție a drepturilor încălcate, în fiecare caz în parte.

Orice persoană care consideră că au fost încălcate drepturile omului în ceea ce o privește, indiferent de cetățenia sa, se poate adresa Ombudsmanului.

5. Țara dumneavoastră impune corporațiilor transnaționale europene obligația de a institui mecanisme de tratare a plângerilor sau de a propune servicii de mediere pentru încălcările care sunt consecința activităților comerciale desfășurate de respectivele corporații? Aceste obligații se aplică și încălcărilor care au avut loc în afara Uniunii Europene? Cine este responsabil cu monitorizarea acestor activități în țara dumneavoastră? Sunt disponibile rapoarte publice care oferă informații cu privire la funcționarea sistemului?

Nu există informații cu privire la actele legislative prin care se impune corporațiilor transnaționale europene obligația de a institui mecanisme de tratare a plângerilor sau de a propune servicii de mediere pentru încălcările care sunt consecința activităților comerciale desfășurate de respectivele corporații.

6. Beneficiez de drepturi specifice dacă sunt o victimă vulnerabilă care urmărește să obțină măsuri reparatorii pentru încălcări ale drepturilor omului legate de activitățile întreprinderilor? Pot avea acces la asistență judiciară și în ce condiții? Ce cheltuieli vor fi acoperite de asistența judiciară? Am acces la asistență judiciară în aceleași condiții dacă nu sunt cetățean al UE și nu locuiesc în UE?

Eligibilitatea pentru asistență judiciară acordată de stat depinde de categoria cauzei și de statutul persoanei. Asistența judiciară cuprinde consultanță juridică, întocmirea actelor de procedură pentru instanță și asistență judiciară în cadrul ședinței de judecată. O persoană care este parte într-o cauză civilă este scutită de la plata taxelor judiciare către bugetul național, iar instanța trebuie să ofere servicii de traducere finanțate de stat în cazul în care persoana respectivă nu vorbește limba în care se desfășoară procedura.

În cauzele civile (cu excepțiile prevăzute de lege) și în cauzele de contencios administrativ în care se contestă o hotărâre pronunțată de instanța de dreptul familiei cu privire la protecția drepturilor și a intereselor legale ale copilului, persoana care locuiește în mod legal în Letonia are dreptul la asistență judiciară în cazul în care a obținut statut de persoană cu venituri reduse sau de persoană vulnerabilă din partea serviciilor de asistență socială din cadrul administrației locale sau dacă se află într-o situație specială, adică, în mod neașteptat și din motive independente de voința sa, se confruntă cu condiții și cu o situație financiară care nu îi permit să asigure protecția drepturilor sale sau persoana este complet dependentă de stat sau de administrația locală.

Persoana care locuiește într-un stat membru al UE are dreptul la asistență judiciară în litigiile transfrontaliere în cauze civile în cazul în care condițiile speciale cu care se confruntă și nivelul veniturilor sale o împiedică să își protejeze drepturile.

Alte persoane (inclusiv persoanele care locuiesc în afara UE) au dreptul la asistență judiciară în conformitate cu angajamentele internaționale asumate de Letonia, atât timp cât condițiile speciale cu care se confruntă și nivelul veniturilor lor le împiedică să își protejeze drepturile.

În cauzele civile pe care persoanele le susțin pe cont propriu sau cu asistență acordată de un avocat (și anume cauzele civile care intră în sfera de competență a Curții pentru Afaceri Economice și care decurg din dreptul contractelor, în cazul în care valoarea cererii depășește 150 000 EUR, precum și în cauzele care vizează protecția secretelor comerciale împotriva dobândirii, utilizării și divulgării ilegale), persoana are dreptul la asistență judiciară în cazul în care venitul său nu depășește salariul minim lunar din Letonia, situația sa financiară o face eligibilă pentru a beneficia de asistență judiciară și a achita taxa pentru acordarea asistenței judiciare.

Asistența judiciară în **cauzele de contencios administrativ** este acordată de instanță (de judecător), la cererea persoanei, ținând seama de complexitatea cauzei și de situația financiară a respectivei persoane.

Asistența judiciară în **procedurile penale** este acordată de partea care inițiază procedura (judecătorul de instrucție, procurorul sau judecătorul). Asistența judiciară se acordă, la cerere, persoanelor care sunt eligibile pentru apărare și victimelor, în cazurile în care legea prevede astfel.

Informații suplimentare sunt disponibile pe site-ul web al Administrației judiciare:

 [Infografice – Asistență judiciară acordată de stat pentru diferite categorii de cauze \(LV\)](#)

 [Notă informativă – Asistență judiciară acordată de stat \(EN\)](#)

 [Prezentare generală – Asistență judiciară acordată de stat \(EN\)](#)

 [Asistență judiciară în litigii transfrontaliere \(EN\)](#)

Ultima actualizare: 12/02/2024

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Drepturile omului și întreprinderilor - Malta

1. De ce tip de protecție jurisdicțională pot beneficia în țara dumneavoastră dacă sunt victimă a unor încălcări ale drepturilor omului legate de activitățile întreprinderilor? Această protecție include acordarea de compensații?

Orice victimă a încălcărilor drepturilor omului, fie că este vorba despre încălcări legate de activitățile întreprinderilor sau nu, are dreptul să introducă o acțiune în instanță pentru a obține măsuri reparatorii și compensații.

2. Există norme specifice privind gravele încălcări ale drepturilor omului? Normele respective se aplică infracțiunilor împotriva mediului sau formelor grave de exploatare a forței de muncă?

Nu există norme specifice privind gravele încălcări ale drepturilor omului. Toate cazurile care implică încălcări ale drepturilor omului sunt tratate în același mod.

3. Sunt victimă a unei încălcări a drepturilor omului care este consecința activităților unei corporații transnaționale europene și a fost comisă în afara Uniunii Europene. Am acces la instanțele din țara dumneavoastră dacă nu sunt cetățean al UE și nu locuiesc în UE? Ce condiții trebuie să îndeplinesc pentru a denunța încălcarea drepturilor mele? Unde pot găsi eventuale informații suplimentare?

Legea este teritorială. O persoană trebuie să aibă posibilitatea de a recurge la dreptul internațional privat pentru a determina *lex fori*, cu condiția să nu existe un acord între părți care să împiedice alegerea legislației aplicabile.

4. Instituția Avocatului Poporului/Ombudsmanului, organismele de promovare a egalității sau instituțiile naționale de apărare a drepturilor omului pot sprijini victimele încălcărilor drepturilor omului legate de activitățile întreprinderilor și comise de corporații transnaționale europene în afara Uniunii Europene? Pot aceste organisme să desfășoare investigații cu privire la cazul meu dacă nu sunt cetățean al UE și nu locuiesc în UE? Există în țara dumneavoastră și alte servicii publice (cum ar fi Inspekția Muncii sau Agenția de Protecție a Mediului) abilitate să desfășoare investigații cu privire la cazul meu? Unde pot găsi informații cu privire la drepturile mele?

Mandatul Ombudsmanului din Malta, în conformitate cu articolul 64A din Constituție și cu articolele din Legea privind Ombudsmanul, este de „a investiga acțiunile întreprinse de guvern sau în numele acestuia sau de către o altă autoritate, organism sau persoană prevăzută(ă) de lege [inclusiv o autoritate, un organism sau un oficiu instituit(ă) de prezenta Constituție], acțiunile fiind întreprinse în cadrul exercitării funcțiilor administrative ale acestora”.

În conformitate cu articolul 12 alineatul (1) din Legea privind Ombudsmanul, competența Ombudsmanului este limitată la investigarea plângerilor privind:

„(a) guvernul, inclusiv orice departament al guvernului sau altă autoritate guvernamentală, orice ministru sau secretar parlamentar, orice funcționar public și orice membru sau funcționar al unei autorități menționate anterior;

(b) orice organ statutar și orice parteneriat sau alt organism în care guvernul sau unul ori mai multe dintre organismele menționate anterior sau orice combinație a acestora are un interes care îi conferă controlul sau asupra căruia exercită un control efectiv, inclusiv orice director, membru, manager sau alt responsabil din cadrul unui astfel de organ sau parteneriat sau din cadrul organului de control al acestuia (denumite în continuare, în mod colectiv, „organizație”) și

(c) consiliile locale și orice comisie care ține de acestea, primari, consilieri și membri ai personalului tuturor consiliilor locale.”

Ombudsmanul nu deține niciun mandat specific și formal de a investiga cazurile care implică încălcarea sau amenințarea la adresa drepturilor fundamentale, de a asigura măsuri reparatorii sau de a promova sau proteja drepturile fundamentale ale cetățenilor.

Cu toate acestea, funcțiile stabilite la articolul 22 alineatul (1) din Legea privind Ombudsmanul sunt suficient de ample încât să permită instituției respective să se implice fără restricții în sfera drepturilor omului, prin următoarele activități:

investigarea plângerilor care conțin un element legat de drepturile omului;

atragera atenției autorităților asupra amenințărilor la adresa drepturilor cetățenilor;

în eventualitatea unei încălcări, contribuția la rezolvarea situației prin formularea de recomandări pentru o soluționare echitabilă și eficace a problemei, astfel încât să se evite procedurile în instanță.

Competența Ombudsmanului se extinde la toate persoanele care consideră că au fost vătămate, indiferent de cetățenia sau originea acestora, cu condiția ca persoana în cauză să aibă un interes personal în ceea ce privește fondul plângerii. Termenul „persoană” include în acest caz atât persoanele fizice, cât și pe cele juridice.

Autoritățile sau instituțiile care aparțin jurisdicției Ombudsmanului au obligația de a proteja drepturile omului și de a asigura respectarea acestora. Prin urmare, deși mandatul Ombudsmanului este limitat la autoritățile publice, se pot lua în considerare situațiile în care victima unei încălcări a drepturilor omului legate de activitățile întreprinderilor susține că i-au fost încălcate drepturile deoarece autoritatea publică sau instituția respectivă nu i-a acordat persoanei în cauză protecția la care avea dreptul.

Ombudsmanul poate investiga orice caz, chiar dacă persoana care depune plângerea nu este cetățean al UE sau nu locuiește în UE, cu condiția ca fondul plângerii să intre în sfera de competență a Ombudsmanului. În plus, dacă fondul plângerii intră în sfera de competență a Ombudsmanului sau a unei alte autorități locale sau de reglementare, protecția juridică se acordă tuturor victimelor.

În consecință, competența Ombudsmanului nu depinde de fondul cazului sau de aspectul dacă partea vătămată locuiește în Malta, ci de presupusa încălcare comisă de autoritatea care intră în jurisdicția Ombudsmanului.

În ceea ce privește alte servicii publice (de exemplu, în domeniul forței de muncă sau al mediului) din Malta, există alte instituții publice, precum Departamentul de Relații Industriale și de Ocupare a Forței de Muncă, Autoritatea pentru mediu și resurse, Arbitrul pentru servicii financiare și Comisia națională pentru promovarea egalității. Cu toate acestea, Comisia națională pentru promovarea egalității, în calitate de organism național responsabil cu asigurarea egalității, poate investiga doar cazurile de discriminare și de hărțuire sexuală care survin în Malta.

5. Țara dumneavoastră impune corporațiilor transnaționale europene obligația de a institui mecanisme de tratare a plângerilor sau de a propune servicii de mediere pentru încălcările care sunt consecința activităților comerciale desfășurate de respectivele corporații? Aceste obligații se aplică și încălcărilor care au avut loc în afara Uniunii Europene? Cine este responsabil cu monitorizarea acestor activități în țara dumneavoastră? Sunt disponibile rapoarte publice care oferă informații cu privire la funcționarea sistemului?

Malta nu impune corporațiilor transnaționale europene obligația de a institui mecanisme de tratare a plângerilor sau servicii de mediere pentru încălcările care sunt consecința activităților comerciale. În Malta, medierea are loc în cauze aflate pe rolul Tribunalului pentru familie sau în proceduri introduse în fața Consiliului de reglementare a chiriilor.

6. Beneficiez de drepturi specifice dacă sunt o victimă vulnerabilă care urmărește să obțină măsuri reparatorii pentru încălcări ale drepturilor omului legate de activitățile întreprinderilor? Pot avea acces la asistență judiciară și în ce condiții? Ce cheltuieli vor fi acoperite de asistența judiciară? Am acces la asistență judiciară în aceleași condiții dacă nu sunt cetățean al UE sau nu locuiesc în UE?

Dacă sunteți victima unei infracțiuni, astfel cum este descrisă aceasta la capitolul 539 articolul 2 din legislația malteză (Legea privind victimele infracțiunilor), sau victima violenței domestice, astfel cum este descrisă aceasta la capitolul 581 din legislația malteză (Legea privind violența de gen și violența domestică), aveți dreptul la asistență judiciară. Odată ce instanța emite un ordin prin care se acordă asistență judiciară, sunteți eligibil pentru servicii de consultanță juridică și de reprezentare în instanță. Vor fi acoperite cheltuielile de judecată și onorariul avocatului. Sunteți eligibil pentru a primi asistență judiciară și în cazul în care nu sunteți cetățean al UE, dar aveți un statut de ședere în Malta. Sunteți eligibil pentru a primi asistență judiciară și pentru reprezentare în instanță în Malta și în cazul în care sunteți cetățean al UE, dar locuiți în afara Uniunii.

Ultima actualizare: 04/05/2021

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Drepturile omului și întreprinderilor - Austria

1. De ce tip de protecție jurisdicțională pot beneficia în țara dumneavoastră dacă sunt victimă a unor încălcări ale drepturilor omului legate de activitățile întreprinderilor? Această protecție include acordarea de compensații?

La fel ca în alte state membre, competența internațională este stabilită în mare măsură de „Regulamentul Bruxelles Ia” ([Regulamentul nr. 1215/2012](#), denumit în cele ce urmează „regulamentul”). Regulamentul permite introducerea unei acțiuni – în special în cazul în care întreprinderea (sau o sucursală a acesteia) are sediul social în Austria – indiferent de locul în care se află domiciliul reclamantului și/sau de statul al cărui resortisant este. Alte competențe sunt menționate la articolul 7 din regulament. Locul în care s-a produs fapta prejudiciabilă sau locul în care ar fi trebuit să fie îndeplinită o obligație contractuală ar putea prezenta relevanță.

2. Există norme specifice privind gravele încălcări ale drepturilor omului? Normele respective se aplică și infracțiunilor împotriva mediului sau formelor grave de exploatare a forței de muncă?

Dreptul austriac în materie de răspundere extracontractuală nu conține dispoziții specifice privind gravele încălcări ale drepturilor omului. Cu toate acestea, în cazul în care o gravă încălcare a drepturilor omului are ca rezultat încălcarea unui drept individual protejat prin lege, poate fi luată în considerare răspunderea contractuală generală. Cu alte cuvinte, orice persoană care, în mod intenționat sau din neglijență, aduce atingere în mod ilegal vieții, sănătății, libertății, bunurilor sau oricărui alt drept al unei alte persoane, este răspunzătoare pentru prejudiciul produs. În cazul în care prejudiciul cauzat vizează viața sau integritatea fizică, sănătatea, libertatea, bunurile sau orice alt drept, este răspunzătoare nu numai persoana care a cauzat prejudiciul în mod direct, dar și orice persoană care nu a întreprins acțiunile necesare și rezonabile pentru a preveni producerea prejudiciului la nivelul unui terț, în cazul în care persoana respectivă a creat o sursă de risc (*Verkehrssicherungspflicht*).

Din punctul de vedere al dreptului penal, gravele încălcări ale drepturilor omului sunt considerate, de asemenea, infracțiuni generale.

3. Sunt victimă a unei încălcări a drepturilor omului care este consecința activităților unei corporații transnaționale europene și a fost comisă în afara Uniunii Europene. Am acces la instanțele din țara dumneavoastră dacă nu sunt cetățean al UE sau nu locuiesc în UE? Ce condiții trebuie să îndeplinesc pentru a denunța încălcarea drepturilor mele? Unde pot găsi eventuale informații suplimentare?

A se vedea secțiunea 4 de mai jos.

4. Instituția Avocatului Poporului/Ombudsmanului, organismele de promovare a egalității sau instituțiile naționale de apărare a drepturilor omului pot sprijini victimele încălcărilor drepturilor omului comise de corporații transnaționale europene în afara Uniunii Europene? Am acces la instanțele din țara dumneavoastră dacă nu sunt cetățean al UE sau nu locuiesc în UE? Există și alte servicii publice (cum ar fi Inspekția Muncii sau Agenția de Protecție a Mediului) abilitate să desfășoare investigații cu privire la cazul meu? Unde pot găsi informații cu privire la drepturile mele?

La fel ca în alte state membre, competența internațională este stabilită în mare măsură de „Regulamentul Bruxelles la” ([Regulamentul nr. 1215/2012](#)). Regulamentul permite introducerea unei acțiuni – în special în cazul în care întreprinderea (sau o sucursală a acesteia) are sediul social în Austria – indiferent de locul în care se află domiciliul reclamantului și/sau de statul al cărui resortisant este. Alte competențe sunt menționate la articolul 7 din regulament. Locul în care s-a produs fapta prejudiciabilă sau locul în care ar fi trebuit să fie îndeplinită o obligație contractuală ar putea prezenta relevanță. În cazul în care nu se aplică Regulamentul Bruxelles la sau Convenția de la Lugano din 2007 (Convenția privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială), competența internațională este întotdeauna conferită în temeiul articolului 27a din Legea privind competența judiciară (*Jurisdiktionsnorm* – JN) dacă o instanță austriacă are competență teritorială. Cu toate acestea, competența în cazul producerii unui prejudiciu în temeiul articolului 92a din JN se întemeiază exclusiv pe locul în care a avut loc comportamentul prejudiciabil. Cu toate acestea, ar putea fi avute în vedere și alte competențe, cum ar fi competența de la locul săvârșirii, în temeiul articolului 88 din JN sau competența de la locul în care se află bunul, în temeiul articolului 99 din JN.

5. Țara dumneavoastră impune corporațiilor transnaționale europene obligația de a institui mecanisme de tratare a plângerilor sau de a propune servicii de mediere pentru încălcările care sunt consecința activităților comerciale desfășurate de respectivele corporații? Aceste obligații se aplică și încălcărilor care au avut loc în afara Uniunii Europene? Cine este responsabil cu monitorizarea acestor mecanisme de tratare a plângerilor sau a serviciilor de mediere? Sunt disponibile rapoarte publice care oferă informații cu privire la funcționarea acestor mecanisme și servicii? + 6. Beneficiez de drepturi specifice dacă sunt o victimă vulnerabilă a încălcărilor drepturilor omului legate de activitățile întreprinderilor? În ce condiții am acces la asistență judiciară? Ce cheltuieli sunt acoperite de asistența judiciară? Am acces la asistență judiciară în aceleași condiții dacă nu sunt cetățean al UE și nu locuiesc în UE?

Acordarea asistenței judiciare nu este legată de deținerea cetățeniei austriece sau a cetățeniei UE.

Scopul asistenței judiciare este de a permite tuturor justițiabililor să își exercite drepturile în temeiul dreptului civil sau să își apere drepturile în instanță, indiferent de situația financiară individuală. Costurile care decurg din introducerea unei acțiuni în instanță nu ar trebui să constituie un obstacol în calea executării cererilor sau a apărării unei persoane, chiar și atunci când persoana nu dispune de resurse proprii suficiente. Posibilitatea acordării de asistență judiciară este menită să elimine diferențele care rezultă din situația financiară individuală și să permită nu numai respectarea principiului egalității, ci și a dreptului consacrat la articolul 6 alineatul (1) din Convenția europeană a drepturilor omului (CEDO), și anume respectarea dreptului de acces liber și neîngrădit la justiție, precum și asigurarea accesului egal la justiție pentru toți.

Cu toate acestea, o parte la o procedură judiciară căreia i se acordă asistență judiciară este scutită numai cu titlu provizoriu de obligația de a suporta propriile cheltuieli de judecată. Partea adversă nu beneficiază de această scutire provizorie.

Instanța va acorda asistență judiciară unei părți numai dacă, în caz contrar, desfășurarea procedurilor ar aduce atingere mijloacelor necesare pentru întreținere ale părții respective. Pentru a exista o șansă de acordare a asistenței judiciare, acțiunea în justiție sau apărarea avută în vedere nu trebuie să fie în mod vădit abuzivă sau inutilă.

„Mijloace necesare pentru întreținere” înseamnă resursele de care are nevoie partea pentru un nivel de trai modest, pentru sine și pentru orice membri ai familiei de a căror întreținere este răspunzătoare. Mijloacele necesare pentru întreținere se încadrează în zona dintre întreținerea „de bază” și cea „adekvată”. Acestea se situează între venitul statistic mediu al unei persoane care desfășoară o activitate remunerată și nivelul minim de subsistență. Pentru cauzele internaționale, ceea ce este necesar pentru un nivel de trai modest se stabilește în funcție de circumstanțele de la locul de reședință.

Elementele care pot face obiectul asistenței judiciare sunt enumerate la articolul 64 din Codul de procedură civilă al Austriei.

În anumite condiții, este posibil ca reclamantii care nu sunt resortisanți ai Austriei să trebuiască să acorde o garanție în conformitate cu dispozițiile articolului 57 din Codul de procedură civilă, ceea ce înseamnă că părătul, dacă solicită acest lucru, trebuie să primească o garanție pentru cheltuielile cu procesul. Cu toate acestea, multe acorduri bilaterale prevăd excluderea acestei dispoziții privind garanția. În plus, o scutire de la acordarea unei garanții pentru cheltuielile cu procesul este posibilă și în cazul asistenței judiciare [articolul 64 alineatul (1) punctul (2) din Codul de procedură civilă].

Acordurile bilaterale încheiate de Austria sunt disponibile pe site-ul web al Ministerului Afacerilor Europene și Internaționale: [Bilaterale Staatsverträge – BMEIA, Außenministerium Österreich](#).

Ultima actualizare: 22/11/2023

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Drepturile omului și întreprinderilor - Portugalia

1. De ce tip de protecție jurisdicțională pot beneficia în țara dumneavoastră dacă sunt victimă a unor încălcări ale drepturilor omului legate de activitățile întreprinderilor? Această protecție include acordarea de compensații?

Măsurile reparatorii pentru încălcări ale drepturilor omului legate de activitățile întreprinderilor sunt dispuse de instanțe, și anume de instanțele competente în materie civilă, penală, administrativă și de dreptul muncii, ținând seama de tipul de încălcare în cauză. Această protecție poate lua forma introducerii unei acțiuni sau a unei plângeri la organele de urmărire penală sau la parchet (*Ministério Público*). În cadrul unei astfel de acțiuni, părătului i se poate cere să furnizeze ceva, să facă ceva, să se abțină de la un act contrar legii sau să tolereze un anumit act, precum și să repare daunele sau prejudiciul moral suferite

ca urmare a comportamentului pârâtului. Codul penal al Portugaliei (*Código Penal*) prevede răspunderea persoanelor juridice în cazul anumitor infracțiuni și în anumite circumstanțe.

Procedurile care reglementează obținerea de despăgubiri sunt prevăzute de dreptul procesual în materie civilă, penală, administrativă și în materia muncii.

2. Există norme specifice privind gravele încălcări ale drepturilor omului? Normele respective se aplică infracțiunilor împotriva mediului sau formelor grave de exploatare a forței de muncă?

Nu există un set specific de norme naționale pentru încălcările grave ale drepturilor omului. Cu toate acestea, în cazul în care o astfel de încălcare constituie infracțiune sau contravenție, stabilirea sancțiunii aplicabile sau valoarea acesteia se stabilește în condițiile unei evaluări a gravității încălcării în cauză. Acest lucru este valabil în cazul infracțiunilor împotriva mediului și al formelor grave de exploatare a forței de muncă.

3. Sunt victimă a unei încălcări a drepturilor omului care este consecința activităților unei corporații transnaționale europene și a fost comisă în afara Uniunii Europene. Am acces la instanțele din țara dumneavoastră dacă nu sunt cetățean al UE sau nu locuiesc în UE? Ce condiții trebuie să îndeplinesc pentru a denunța încălcarea drepturilor mele? Unde pot găsi eventuale informații suplimentare?

În dreptul civil, se aplică normele prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială [cunoscut sub denumirea „Regulamentul Bruxelles I (reformare)"] și în Convenția de la Lugano.

În temeiul Regulamentului (UE) nr. 1215/2012 persoanele domiciliat pe teritoriul unui stat membru sunt acționate în justiție, indiferent de naționalitatea lor, în fața instanțelor respectivului stat membru, iar o societate (sau altă persoană juridică) este considerată a fi domiciliată în locul în care aceasta își are sediul statutar, administrația centrală sau punctul principal de activitate. Acestea fiind spuse, sunt prevăzute norme speciale de competență în anumite materii, în special în materie de răspundere civilă, delictuală sau cvasidelictuală, asupra cărora este competentă instanța de la locul unde s-a produs sau riscă să se producă fapta prejudiciabilă. Convenția privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (Convenția de la Lugano) prevede norme identice.

În cazul în care o societate nu își are domiciliul în Uniunea Europeană sau într-un stat parte la Convenția de la Lugano, instanțele portugheze pot dobândi competență în temeiul dreptului procedural portughez în materie civilă. Acesta este cazul în care dreptul invocat nu poate fi pus în aplicare decât prin intermediul unei acțiuni introduse la o instanță portugheză (de exemplu, atunci când în urma combinării normelor privind competența jurisdicțională internațională se ajunge la o situație în care nu există o instanță competentă să soluționeze litigiul) sau atunci când este foarte anevoios pentru reclamant să introducă o acțiune în străinătate și există un factor de legătură important de ordin personal sau patrimonial între obiectul litigiului și sistemul juridic portughez. În cauzele de drept penal se aplică normele de competență care decurg din Codul penal. Prin urmare, cu excepția cazului în care există un tratat internațional sau o convenție internațională cuprinzând dispoziții contrare, principiul general aplicabil este cel conform căruia pentru faptele săvârșite pe teritoriul Portugaliei, precum și pentru faptele săvârșite la bordul navelor sau aeronavelor sub pavilion portughez, se aplică dreptul penal portughez, indiferent de cetățenia autorului infracțiunii. Acestea fiind spuse, cu excepția cazului în care există un tratat internațional sau o convenție internațională cuprinzând dispoziții contrare, dreptul penal portughez se poate aplica faptelor săvârșite în afara teritoriului național în anumite circumstanțe sau atunci când respectivele fapte se referă la anumite infracțiuni. În ceea ce privește infracțiunile în care sunt implicate persoane juridice, săvârșite în afara teritoriului național, dreptul portughez se aplică numai atunci când faptele sunt săvârșite de o persoană juridică sau împotriva unei persoane juridice care își are sediul statutar pe teritoriul Portugaliei, indiferent dacă victima este sau nu cetățean al UE sau locuiește ori nu în UE.

4. Instituția Avocatului Poporului/Ombudsmanului, organismele de promovare a egalității sau instituțiile naționale de apărare a drepturilor omului pot sprijini victimele încălcărilor drepturilor omului legate de activitățile întreprinderilor și comise de corporații transnaționale europene în afara Uniunii Europene? Pot aceste organisme să desfășoare investigații cu privire la cazul meu dacă nu sunt cetățean al UE sau nu locuiesc în UE? Există în țara dumneavoastră și alte servicii publice (cum ar fi Inspekția Muncii sau Agenția de Protecție a Mediului) abilitate să desfășoare investigații cu privire la cazul meu? Unde pot găsi informații cu privire la drepturile mele?

Intervenția Ombudsmanului, a organismelor de promovare a egalității [Comisia pentru egalitate în muncă și ocuparea forței de muncă (*Comissão para a Igualdade no Trabalho e no Emprego* - [CITE](#))], a Comisiei pentru cetățenie și egalitatea de gen (*Comissão para a Cidadania e Igualdade de Género* - [CIG](#)), a [Inspekției Muncii](#) și a [Agenției de Protecție a Mediului](#) se limitează la încălcările legislației naționale care au loc pe teritoriul Portugaliei. Faptul că o victimă a unei încălcări a drepturilor omului comise de o corporație transnațională europeană în afara Uniunii Europene (UE) nu este cetățean al UE sau nu locuiește în UE nu prezintă relevanță pentru a determina o intervenție din partea acestor organisme.

5. Țara dumneavoastră impune corporațiilor transnaționale europene obligația de a institui mecanisme de tratare a plângerilor sau de a propune servicii de mediere pentru încălcările care sunt consecința activităților comerciale desfășurate de respectivele corporații? Aceste obligații se aplică și încălcărilor care au avut loc în afara Uniunii Europene? Cine este responsabil cu monitorizarea acestor activități în țara dumneavoastră? Sunt disponibile rapoarte publice care oferă informații cu privire la funcționarea sistemului?

Nu există nicio obligație legală în sensul elaborării unor astfel de rapoarte. Cu toate acestea, în cadrul Orientărilor OCDE pentru întreprinderile multinaționale, punctul de contact național (PCN) pentru aceste orientări, sub coordonarea Direcției Generale pentru Activități Economice (*Direção-Geral das Atividades Económicas* - DGAE) și a Agenției pentru Investiții și Comerț Exterior din Portugalia (*Agência para o Investimento e Comércio Externo de Portugal* - AICEP Portugal Global), oferă o platformă (extrajudiciară) de mediere și conciliere pentru soluționarea plângerilor care vizează cazuri de pretinsă nerespectare a orientărilor, formulate împotriva întreprinderilor. Astfel, orice persoană fizică sau organizație care consideră că acțiunile sau activitățile unei întreprinderi multinaționale nu respectă orientările, poate înainta o plângere oficială la PCN din una din țările în care întreprinderea își desfășoară activitatea. Mai multe informații, inclusiv rapoartele anuale ale PCN privind aplicarea orientărilor OCDE, se pot găsi [aici](#).

6. Beneficiez de drepturi specifice dacă sunt o victimă vulnerabilă care urmărește să obțină măsuri reparatorii pentru încălcări ale drepturilor omului legate de activitățile întreprinderilor? Pot avea acces la asistență judiciară și în ce condiții? Ce cheltuieli vor fi acoperite de asistența judiciară? Am acces la asistență judiciară în aceleași condiții dacă nu sunt cetățean al UE și nu locuiesc în UE?

Potrivit articolului 67-A din Codul de procedură penală (*Código de Processo Penal*):

„a) «victimă» înseamnă:

i) o persoană fizică care a suferit un prejudiciu, printre altele, de ordin fizic, psihologic, emoțional sau moral sau un prejudiciu patrimonial, cauzat în mod direct de un act sau de o omisiune în cadrul săvârșirii unei infracțiuni;

ii) membrii familiei unei persoane al cărei deces a fost cauzat în mod direct de o infracțiune și care au suferit prejudicii în urma decesului persoanei respective;

b) «victimă deosebit de vulnerabilă» înseamnă o victimă care este deosebit de vulnerabilă, printre altele, ca urmare a vârstei, a stării de sănătate sau a handicapului său și a faptului că tipul, nivelul și durata victimizării au cauzat prejudicii cu consecințe grave asupra bunăstării psihologice sau asupra condițiilor de integrare socială a victimei;

c) «membri ai familiei» înseamnă soțul/soția victimei sau persoana care locuiește în coabitare cu aceasta, rudele apropiate și frații/surorile victimei, precum și persoanele aflate în întreținerea financiară a victimei;

d) «copil» înseamnă orice persoană care nu a împlinit 18 ani.”

Unul dintre drepturile consacrate în Statutul victimei, aprobat prin Legea nr. 130/2015 din 4 septembrie 2015, este dreptul la asistență judiciară, cadrul legislativ în acest sens fiind stabilit prin Legea nr. 34/2004 din 29 iulie 2004. În ceea ce privește asistență judiciară, consultați [pagina](#) relevantă a portalului european e-justiție.

Ultima actualizare: 07/04/2024

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Drepturile omului și întreprinderilor - România

1. De ce tip de protecție jurisdicțională pot beneficia în țara dumneavoastră dacă sunt victimă a unor încălcări ale drepturilor omului legate de activitățile întreprinderilor? Această protecție include acordarea de compensații?

Protecția jurisdicțională a drepturilor omului este asigurată prin intermediul instanțelor naționale, în funcție de materia în care se încadrează fapta care a condus la încălcarea respectivului drept. Astfel, pot exista situații cauzate de activități ale întreprinderilor care să conducă la încălcări ale drepturilor omului în materie civilă sau penală, iar astfel, în funcție de particularitățile cauzei și de natura faptei ce a generat încălcarea dreptului, persoana vătămată poate formula o cerere de chemare în judecată, sau poate depune o plângere la organele de cercetare penală - poliție sau parchet.

Acest tip de protecție poate conduce la acordarea de compensații sub forma daunelor materiale și/sau morale dacă se constată că prin comportamentul /practicile unei întreprinderi s-a produs o încălcare a drepturilor omului.

2. Există norme specifice privind gravele încălcări ale drepturilor omului? Normele respective se aplică infracțiunilor împotriva mediului sau formelor grave de exploatare a forței de muncă?

Diferite încălcări ale drepturilor omului în contextul activității întreprinderilor atrag răspunderea juridică civilă, contravențională sau disciplinară.

În ceea ce privește infracțiunile împotriva mediului, acestea sunt prevăzute atât de legislația specială (de exemplu, Ordonanța de urgență nr. 195/2005 privind protecția mediului), cât și de Codul penal, în cadrul infracțiunilor contra siguranței publice (răspândirea bolilor la animale sau plante, infectarea apei, traficul de produse sau substanțe toxice, nerespectarea regimului materialelor nucleare sau al altor materii radioactive, al materiilor explozive sau al precursorilor de explozivi restricționați, etc).

În ceea ce privește formele grave de exploatare a forței de muncă, acestea pot constitui încălcări ale Codului penal (infracțiuni precum sclavia, traficul de persoane, traficul de minori, supunerea la muncă forțată sau obligatorie, proxenetismul, folosirea serviciilor unei persoane exploatate) sau ale dispozițiilor cu caracter penal din Codul muncii.

3. Sunt victimă a unei încălcări a drepturilor omului care este consecința activităților unei corporații transnaționale europene și a fost comisă în afara Uniunii Europene. Am acces la instanțele din țara dumneavoastră dacă nu sunt cetățean al UE sau nu locuiesc în UE? Ce condiții trebuie să îndeplinesc pentru a denunța încălcarea drepturilor mele? Unde pot găsi eventuale informații suplimentare?

A. În materie civilă

Procesul civil internațional este reglementat în Cartea a VII-a a Codului de procedură civilă, care reprezintă dreptul comun în materie și se aplică proceselor de drept privat cu elemente de extraneitate în măsura în care prin tratatele internaționale la care România este parte, prin dreptul Uniunii Europene sau prin legi speciale nu se prevede altfel.

Competența jurisdicțională internațională de drept comun a instanțelor române este întemeiată pe existența sediului principal al pârâtului /în lipsa sediului principal, un sediu secundar sau fondul de comerț al pârâtului pe teritoriul României la data introducerii cererii.

De asemenea, printr-o convenție de alegere a forului, părțile pot conveni ca instanțele române să fie cele competente să judece litigii care izvorăsc dintr-un raport cu elemente de extraneitate.

Pentru anumite acțiuni patrimoniale, instanțele române sunt exclusiv competente, cum este cazul litigiilor cu elemente de extraneitate referitoare la: imobile situate pe teritoriul României;

contracte încheiate cu consumatori având domiciliul sau reședința obișnuită în România, pentru prestații de consum curent destinate uzului personal sau familial al consumatorului și fără legătură cu activitatea profesională sau comercială a acestuia, dacă:

furnizorul a primit comanda în România;

încheierea contractului a fost precedată în România de o ofertă sau o publicitate și consumatorul a îndeplinit actele necesare încheierii contractului.

De asemenea, prin derogare de la regulile de drept comun, reclamantul poate alege instanțele din România (competența preferențială) în cazul litigiilor în care:

locul unde a luat naștere sau trebuia executată, fie și numai în parte, o obligație contractuală se află în România;

locul unde a intervenit un fapt juridic din care decurg obligații extracontractuale sau se produc efectele acestuia se află în România;

stația feroviară sau rutieră ori portul sau aeroportul de îmbarcare/încărcare sau debarcare/descărcare a pasagerilor sau mărfii transportate se află în România;

bunul asigurat sau locul producerii evenimentului asigurat se află în România.

Instanțele judecătorești române sunt, de asemenea, competente să judece:

procese referitoare la ocrotirea în străinătate a proprietății intelectuale a unei persoane domiciliată în România, cetățean român sau apatrid, rezervată fiind o convenție de alegere a forului;

procese între străini, dacă aceștia au convenit expres astfel, iar raporturile juridice privesc drepturi de care ei pot dispune, în legătură cu bunuri sau interese ale persoanelor din România;

procese referitoare la abordajul navelor sau coliziunea aeronavelor, precum și cele referitoare la asistenta sau la salvarea unor persoane sau unor bunuri în marea liberă ori într-un spațiu nesupus suveranității vreunui stat, în anumite condiții.

procese privind răspunderea civilă pentru prejudiciile cauzate de produse originare din România, **indiferent de cetățenia victimei, de locul survenirii accidentului sau locul producerii prejudiciului.**

În ceea ce privește condiția străinului în procesul civil internațional, precizăm faptul că persoanele fizice și persoanele juridice străine au, în condițiile legii, în fața instanțelor române, aceleași drepturi și obligații procesuale ca și cetățenii români, respectiv persoanele juridice române.

Mai multe informații se pot găsi [aici](#).

B. În materie penală

Conform art. 9 coroborat cu art. 12 din Codul penal, dacă nu se dispune altfel printr-un tratat internațional la care România este parte, legea penală română se aplică faptelor săvârșite în afara teritoriului României în baza principiului personalității legii penale (art. 9 Cod penal), neavând importanță dacă persoana vătămată este un cetățean străin, român sau apatrid și nici dacă acesta se află sau nu pe teritoriul României, dacă sunt îndeplinite anumite condiții:

făptuitorul este o persoană juridică română; pedeapsa prevăzută de legea română pentru fapta săvârșită este detențiunea pe viață ori închisoarea mai mare de 10 ani (chiar dacă fapta nu este prevăzută ca infracțiune de legea statului în care a fost săvârșită) – în cazul în care sunt prevăzute alte pedepse, este

necesar ca fapta să fie prevăzută ca infracțiune și de legea penală a țării unde a fost săvârșită (dubla incriminare) ori să fi fost comisă într-un loc care nu este supus jurisdicției niciunui stat. Punerea în mișcare a acțiunii penale se va face cu autorizarea prealabilă a procurorului general al parchetului de pe lângă curtea de apel în a cărei rază teritorială se află parchetul mai întâi sesizat sau, după caz, a procurorului general al parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

De menționat este că infracțiunea se consideră, însă, a fi săvârșită pe teritoriul României și atunci când pe acest teritoriu ori pe o navă sub pavilion românesc sau pe o aeronavă înmatriculată în România s-a efectuat un act de executare, de instigare sau de complicitate ori s-a produs, chiar în parte, rezultatul infracțiunii. În aceste cazuri, legea penală română se aplică în baza principiului teritorialității.

În ceea ce privește competența instanțelor penale pentru infracțiunile săvârșite în afara teritoriului României, Codul de procedură penală (art. 42) prevede că infracțiunile săvârșite în afara teritoriului României se judecă de către instanțele în a căror circumscripție se află sediul inculpatului persoană juridică. Dacă inculpatul nu are sediul în România, iar infracțiunea este de competență judecătorească, aceasta se judecă de Judecătoria Sectorului 2 București, iar în celelalte cazuri, de instanța competentă după materie ori după calitatea persoanei din municipiul București, în afară de cazul când prin lege se dispune altfel.

În cazul infracțiunilor pentru care punerea în mișcare a acțiunii penale este condiționată de introducerea unei plângeri prealabile de către persoana vătămată, plângerea prealabilă trebuie să fie introdusă în termen de 3 luni din ziua în care persoana vătămată a aflat despre săvârșirea faptei.

Mai multe informații se pot găsi [aici](#), [aici](#) și [aici](#).

4. Instituția Avocatului Poporului/Ombudsmanului, organismele de promovare a egalității sau instituțiile naționale de apărare a drepturilor omului pot sprijini victimele încălcărilor drepturilor omului legate de activitățile întreprinderilor și comise de corporații transnaționale europene în afara Uniunii Europene? Pot aceste organisme să desfășoare investigații cu privire la cazul meu dacă nu sunt cetățean al UE sau nu locuiesc în UE? Există în țara dumneavoastră și alte servicii publice (cum ar fi Inspekția Muncii sau Agenția de Protecție a Mediului) abilitate să desfășoare investigații cu privire la cazul meu? Unde pot găsi informații cu privire la drepturile mele?

Conform art. 1 alin. (1) din Legea nr. 35 din 13 martie 1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatului Poporului, „instituția Avocatului Poporului are drept scop apărarea drepturilor și libertăților persoanelor fizice în raporturile acestora cu autoritățile publice”, neavând, prin urmare, atribuții în ceea ce privește încălcări ale drepturilor omului legate de activitățile întreprinderilor.

Plângerile consumatorilor împotriva unor companii din UE pot fi preluate de Centrul European al Consumatorilor din România (ECC Romania) numai dacă aceștia sunt rezidenți sau cetățeni ai unui stat membru al UE (plus Norvegia și Islanda), și dacă legislația comunitară este aplicabilă.

Inspekția Muncii, Autoritatea Națională pentru Drepturile Persoanelor cu Dizabilități, Copii și Adoptii, Agenția Națională pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați, Garda Națională de Mediu, Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorului, Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații (ANCOM) sunt autorități publice care nu au competență în cazurile transfrontaliere.

Informații suplimentare pot fi găsite [aici](#) și [aici](#).

5. Țara dumneavoastră impune corporațiilor transnaționale europene obligația de a institui mecanisme de tratare a plângerilor sau de a propune servicii de mediere pentru încălcările care sunt consecința activităților comerciale desfășurate de respectivele corporații? Aceste obligații se aplică și încălcărilor care au avut loc în afara Uniunii Europene? Cine este responsabil cu monitorizarea acestor activități în țara dumneavoastră? Sunt disponibile rapoarte publice care oferă informații cu privire la funcționarea sistemului?

În ceea ce privește încălcarea drepturilor omului în urma activităților desfășurate de corporații transnaționale europene, în România nu sunt prevăzute sisteme de mediere obligatorii, medierea fiind însă posibilă cu titlu facultativ, atunci când părțile optează în acest sens. Așadar, persoana ale cărei drepturi au fost încălcate poate apela la protecția jurisdicțională de drept comun prin intermediul unei instanțe civile sau penale, în funcție de natura dreptului încălcat, sau părțile se pot înțelege să apeleze la serviciile unui mediator, profesie reglementată de Legea nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator.

De asemenea, Ordonanța nr. 38/2015 privind soluționarea alternativă a litigiilor dintre consumatori și comercianți, creează cadrul legal astfel încât reclamațiile împotriva unui profesionist/a unei întreprinderi să poată fi prezentate voluntar de către consumatori entităților care aplică proceduri de soluționare alternativă a litigiilor într-un mod independent, imparțial, transparent, eficace, rapid și echitabil, în scopul asigurării unui nivel înalt de protecție a consumatorilor și a bunei funcționări a pieței.

6. Beneficiez de drepturi specifice dacă sunt o victimă vulnerabilă care urmărește să obțină măsuri reparatorii pentru încălcări ale drepturilor omului legate de activitățile întreprinderilor? Pot avea acces la asistență judiciară și în ce condiții? Ce cheltuieli vor fi acoperite de asistența judiciară? Am acces la asistență judiciară în aceleași condiții dacă nu sunt cetățean al UE și nu locuiesc în UE?

Accesul la asistență judiciară este un drept recunoscut și garantat de legea română. Acest drept are la bază conceptul de apărare universală și este recunoscut tuturor persoanelor, indiferent de reședință sau de naționalitate, circumstanțiat, după cum urmează:

I. În materie civilă, în baza O.U.G. nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă:

- Pentru cetățenii UE: *în toate cazurile în care se solicită ajutor public judiciar în fața instanțelor judecătorești sau a altor autorități cu atribuții jurisdicționale române de către orice persoană fizică având domiciliul sau reședința obișnuită în România sau într-un alt stat membru al Uniunii Europene* (art. 2 din O.U.G. nr. 51/2008);
- Pentru cetățenii non-UE și cei apatrizi: *în cazul cererilor formulate de persoane fizice care nu au domiciliul sau reședința obișnuită pe teritoriul României ori al altui stat membru al Uniunii Europene, în măsura în care între România și statul al cărui cetățean este solicitantul sau pe al cărui teritoriu își are domiciliul există o legătură convențională care conține dispoziții referitoare la accesul internațional la justiție* (art. 21¹ din O.U.G. nr. 51/2008).

De asemenea, **art. 1.084** alin. (2) din Codul de procedură civilă, *cetățenii străini beneficiază în fața instanțelor române, în procesele civile internaționale, de scutiri și reduceri de taxe și alte cheltuieli de procedură, precum și de asistență judiciară gratuită, în aceeași măsură și în aceleași condiții ca și cetățenii români, sub condiția reciprocității cu statul de cetățenie sau de domiciliu al solicitantului.*

Astfel, persoana care a fost victima unor încălcări ale drepturilor sale legitime, poate solicita asistență judiciară în caz că nu își permite plata cheltuielilor de judecată, după cum prevede art. 6 din OUG nr. 51/2008 - Ajutorul public judiciar se poate acorda în următoarele forme:

- plata onorariului pentru asigurarea reprezentării, asistenței juridice și, după caz, a apărării, printr-un avocat numit sau ales, pentru realizarea sau ocrotirea unui drept ori interes legitim în justiție sau pentru prevenirea unui litigiu, denumită în continuare asistență prin avocat;
- plata expertului, traducătorului sau interpretului folosit în cursul procesului, cu încuviințarea instanței sau a autorității cu atribuții jurisdicționale, dacă această plată incumbă, potrivit legii, celui ce solicită ajutorul public judiciar;
- plata onorariului executorului judecătoresc;
- scutiri, reduceri, eșalonări sau amânări de la plata taxelor judiciare prevăzute de lege, inclusiv a celor datorate în faza de executare silită.

Totuși, dreptul la asistență judiciară nu este un drept absolut, persoana care solicită asistență judiciară trebuind să facă dovada situației financiare din care rezultă că nu își poate permite să plătească serviciile unui avocat ales, sau că nu poate suporta costurile unui proces cum ar fi taxe de timbru, onorarii de

experți, expertize etc. În acest sens, dispozițiile art. 16. alin.(1) din OUG nr.51/2008 prevăd: *ajutorul public judiciar poate fi refuzat când este solicitat abuziv, când costul său estimat este disproporționat față de valoarea obiectului cauzei, precum și atunci când acordarea ajutorului public judiciar nu se solicită pentru apărarea unui interes legitim ori se solicită pentru o acțiune care contravine ordinii publice sau celei constituționale.*

Ajutorul public judiciar prevăzut de prezenta ordonanță de urgență se acordă în cauze civile, comerciale, administrative, de muncă și asigurări sociale, precum și în alte cauze, cu excepția celor penale.

În materie penală, asistența judiciară a persoanei vătămate este obligatorie când persoana vătămată/parte civilă sunt persoane lipsite de capacitate de exercițiu ori cu capacitate de exercițiu restrânsă (conform art. 93. alin (4) din Codul de procedură penală). De asemenea, potrivit alin. (5) al aceluiași art. 93, *când organul judiciar apreciază că din anumite motive persoana vătămată, partea civilă (...) nu și-ar putea face singure apărarea, dispune luarea măsurilor pentru desemnarea unui avocat din oficiu.*

O.U.G. nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările și completările ulterioare, prevede, la art. 29 alin. (1) lit. f), că sunt scutite de la plata taxei judiciare de timbru acțiunile și cererile, inclusiv cele pentru exercitarea căilor de atac, ordinare și extraordinare, referitoare la protecția drepturilor consumatorilor, atunci când persoanele fizice și asociațiile pentru protecția consumatorilor au calitatea de reclamant împotriva operatorilor economici care au prejudiciat drepturile și interesele legitime ale consumatorilor.

Nu în ultimul rând, victimele infracțiunilor beneficiază de prevederile **Legii nr. 211/2004** privind unele măsuri pentru asigurarea informării, sprijinirii și protecției victimelor infracțiunilor, care așa cum și denumirea legii o sugerează, reglementează măsurile de informare, de sprijin, de protecție, de recunoaștere și de evaluare care sunt acordate victimelor infracțiunilor, fără ca acestea să fie condiționate de introducerea unei plângeri în fața organelor de urmărire penală.

Mai multe informații cu privire la asistența judiciară în România pot fi consultate aici.

Ultima actualizare: 05/05/2021

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Drepturile omului și întreprinderilor - Slovacia

În Republica Slovacă, fiecare persoană are dreptul la egalitatea de tratament atunci când își exercită drepturile, precum și la protecție împotriva discriminării.

Întreprinderile trebuie să respecte principiul egalității de tratament nu numai în ceea ce privește furnizarea de bunuri și prestarea de servicii, ci și în ceea ce privește relațiile de muncă, atât pentru persoanele aflate în căutarea unui loc de muncă, cât și pentru proprii angajați.

1. De ce tip de protecție jurisdicțională pot beneficia în țara dumneavoastră dacă sunt victimă a unor încălcări ale drepturilor omului legate de activitățile întreprinderilor? Această protecție include acordarea de compensații?

Unul dintre drepturile fundamentale consacrate în Constituția Republicii Slovace este **dreptul la protecție jurisdicțională, la exercitarea propriilor drepturi în fața instanțelor independente, inclusiv Curtea Constituțională**, sau în fața altei autorități din Republica Slovacă, astfel cum este prevăzut de lege.

Dreptul la protecție jurisdicțională se exercită prin intermediul unei cereri de sesizare. Dacă există o încălcare a unui drept subiectiv sau o amenințare la adresa unui astfel de drept, titularul dreptului respectiv – fie persoană fizică, fie persoană juridică – își poate exercita dreptul la protecție jurisdicțională printr-o cerere de sesizare, și anume prin introducerea unei acțiuni în justiție. Orice persoană fizică sau juridică are dreptul de a introduce o acțiune. Instanțele trebuie să analizeze orice astfel de acțiune.

Din acțiune trebuie să reiasă cu claritate **ce urmărește să obțină reclamantul, și anume ce concluzii sau măsuri reparatorii se urmăresc**. În concluziile cererii introductive, reclamantul definește cazul pe care instanța urmează să îl judece și să îl soluționeze. Instanța nu poate să acorde altceva în afară de ceea ce se urmărește să se obțină în concluziile cererii introductive. În funcție de rezultatele procedurilor, instanța poate, bineînțeles, să hotărască să acorde mai puțin decât ceea ce urmărește să obțină reclamantul; instanța poate hotărî să acorde mai mult doar în cazul în care legea prevede o formă specifică de soluționare între părți sau în cazul în care acțiunea ar fi putut să fie deschisă din oficiu de instanță.

Prin urmare, victima unei încălcări a drepturilor omului într-un context comercial are dreptul la protecție jurisdicțională și, atunci când introduce o acțiune, aceasta specifică în concluziile cererii introductive chestiunea care urmează să fie judecată și soluționată, precum și compensațiile pe care urmărește să le obțină în instanță în calitate de reclamant.

În cazurile care implică un act de intervenție ilicită în ceea ce privește onoarea, demnitatea, sănătatea sau viața privată a unei persoane fizice ori viața sa de familie etc., persoana prejudiciată are dreptul de a urmări să obțină în instanță compensații pentru daune morale. Valoarea daunelor morale se stabilește în termeni monetari în principal în raport cu:

victima, viața sa până la momentul respectiv și mediul în care locuiește și muncește;

gravitatea daunelor și a circumstanțelor în care s-au petrecut daunele;

gravitatea consecințelor pentru viața privată a victimei;

gravitatea consecințelor pentru statutul social al victimei.

2. Există norme specifice privind gravele încălcări ale drepturilor omului? Normele respective se aplică infracțiunilor împotriva mediului sau formelor grave de exploatare a forței de muncă?

Codul Muncii interzice discriminarea în relațiile de muncă, prevăzând, prin urmare, în mod direct obligația întreprinderilor de a respecta principiul egalității de tratament în relațiile lor precontractuale și de muncă. Măsuri mai detaliate sunt prevăzute în Legea privind combaterea discriminării, care interzice discriminarea în relațiile de muncă și în relații juridice similare, pe criterii de sex, religie sau convingeri, rasă, naționalitate sau grup etnic, handicap, vârstă, orientare sexuală, stare civilă și stare familială, culoare a pielii, limbă, convingeri politice sau de altă natură, origine națională sau socială, proprietate, gen sau alt statut sau ca urmare a raportării unei infracțiuni sau a altei activități antisociale.

În temeiul Legii privind securitatea și sănătatea în muncă, întreprinderile trebuie să supravegheze condițiile de muncă sigure, clădirile, drumurile, utilajele și echipamentele tehnice, procedurile de lucru, organizarea muncii etc., pentru a asigura securitatea și sănătatea la locul de muncă.

Constituția Republicii Slovace prevede că nicio persoană nu poate fi obligată să efectueze muncă forțată sau serviciu forțat.

Infracțiunile care implică grave încălcări ale drepturilor omului, de exemplu, împotriva libertății (precum traficul de ființe umane, limitarea libertății personale sau limitarea libertății de ședere), precum și infracțiunile care implică un pericol public și împotriva mediului (de exemplu, eliminarea ilegală a deșeurilor, deversarea neautorizată de poluanți, încălcări ale normelor privind protecția apei și a aerului, producția și manipularea neautorizate de substanțe care diminuează stratul de ozon etc.) sunt clasificate în temeiul Codului Penal ca infracțiuni săvârșite cu intenție, pentru care legea prevede o pedeapsă maximă cu închisoarea de peste cinci ani. Răspunderea penală pentru astfel de infracțiuni revine autorilor acestora, care pot fi persoane fizice, în temeiul Codului Penal, sau persoane juridice, în temeiul Legii privind răspunderea penală a persoanelor juridice și al Codului Penal.

Din cele de mai sus rezultă că în cazuri de grave încălcări ale drepturilor omului, inclusiv în cazuri de infracțiuni împotriva mediului și de gravă exploatare a forței de muncă, durata pedepsei face obiectul unor norme specifice; în temeiul Codului Penal, aceasta este deci mai îndelungată în cazul unei infracțiuni decât în cazul unui delict.

3. Sunt victimă a unei încălcări a drepturilor omului care este consecința activităților unei corporații transnaționale europene și a fost comisă în afara Uniunii Europene. Am acces la instanțele din țara dumneavoastră dacă nu sunt cetățean al UE sau nu locuiesc în UE? Ce condiții trebuie să îndeplinesc pentru a denunța încălcarea drepturilor mele? Unde pot găsi eventuale informații suplimentare?

În cazul unor dispute de drept internațional, trebuie să se stabilească instanța ce va judeca și soluționa cazul, fiind necesar, de asemenea, să se stabilească în temeiul cărei legi vor fi examinate faptele. Legea privind dreptul internațional privat și procedural – al cărei scop este de a stabili sistemul juridic ce reglementează relațiile civile, comerciale, familiale, de muncă și alte relații similare care implică un element internațional, include o parte privind dreptul internațional procedural care stabilește cazurile în care instanțele slovacă au jurisdicție, cazurile în care acestea au jurisdicție exclusivă și cazurile în care părțile la litigiu sunt libere să opteze pentru o procedură în fața unei instanțe slovacă. Trebuie subliniat faptul că instanțele slovacă urmează întotdeauna regulamente procedurale slovacă, iar în cazul în care autoritatea judiciară slovacă nu reușește să stabilească conținutul dreptului străin într-un termen rezonabil sau în cazul în care ar fi dificil sau imposibil să se stabilească conținutul dreptului străin, în procedură se va utiliza dreptul slovac.

În situația în cauză, se aplică, de obicei, numai dispozițiile din Legea privind dreptul internațional privat și procedural din Slovacia în ceea ce privește alegerea jurisdicției prin acord reciproc, și anume ambele părți la litigiu sunt de acord ca instanțele slovacă să judece cauza. Totuși, dacă un acord cu privire la jurisdicție ar fi avantajos numai unei părți, dreptul părții de a sesiza o altă instanță rămâne protejat. În chestiuni care au legătură cu contracte de muncă, contracte de asigurare și contracte încheiate cu consumatori, acordurile cu privire la jurisdicție sunt valabile numai dacă nu aduc atingere jurisdicției instanțelor din statul în care reclamantul își are reședința sau dacă acestea sunt încheiate după apariția litigiului.

Pentru mai multe informații, contactați:

 Punctul de contact național pentru întreprinderi și drepturile omului (*Národné kontaktné miesto pre podnikanie a ľudské práva*)

 Ministerul Justiției al Republicii Slovacă

4. Instituția Avocatului Poporului/Ombudsmanului, organismele de promovare a egalității sau instituțiile naționale de apărare a drepturilor omului pot sprijini victimele încălcărilor drepturilor omului legate de activitățile întreprinderilor și comise de corporații transnaționale europene în afara Uniunii Europene? Pot aceste organisme să desfășoare investigații cu privire la cazul meu dacă nu sunt cetățean al UE sau nu locuiesc în UE? Există în țara dumneavoastră și alte servicii publice (cum ar fi Inspekcia Muncii sau Agenția de Protecție a Mediului) abilitate să desfășoare investigații cu privire la cazul meu? Unde pot găsi informații cu privire la drepturile mele?

 Apărătorul public al drepturilor omului (Avocatul Poporului/Ombudsmanul) este prevăzut de Constituția slovacă. Avocatul Poporului/Ombudsmanul este numit de Consiliul Național al Republicii Slovacă și poate fi sesizat de persoane fizice și juridice dacă acestea consideră că drepturile sau libertățile lor fundamentale au fost încălcate de o acțiune, de o decizie sau de o omisiune a unei autorități publice. Aceasta înseamnă că o persoană a cărei reședință nu se află în Slovacia sau ale cărei drepturi și libertăți nu au fost încălcate de autorități publice slovacă se poate adresa Avocatului Poporului/Ombudsmanului slovac pentru consultanță, dar Avocatul Poporului/Ombudsmanul nu va avea competența juridică de a aborda chestiunea sau de a-i da curs.

În Slovacia, **Centrul național slovac pentru drepturile omului (*Slovenské národné stredisko pre ľudské práva*)** acționează ca instituție națională pentru apărarea drepturilor omului, precum și ca organism național de combatere a discriminării. Sarcina principală a centrului este de a asigura respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, inclusiv principiul egalității de tratament, în Republica Slovacă. Centrul desfășoară o gamă largă de activități pentru a-și îndeplini misiunea și prestează diferite servicii în domeniul protejării și al promovării drepturilor omului, în același timp colaborând îndeaproape cu organizații și cu instituții internaționale pentru apărarea drepturilor omului. În septembrie 2018, **Centrul național slovac pentru drepturile omului a instituit Punctul de contact național pentru întreprinderi și drepturile omului**. În conformitate cu legislația care reglementează activitățile și funcționarea entității fondatoare, Punctul de contact național pentru întreprinderi și drepturile omului furnizează, printre altele, consultanță juridică cu privire la discriminarea la locul de muncă (inclusiv reprezentare gratuită în proceduri judiciare) și consultanță cu privire la protecția drepturilor omului și a libertăților fundamentale în cea mai extinsă măsură posibilă – de la chestiuni legate de egalitatea de gen până la protecția mediului –, **dar numai în Slovacia** (în conformitate cu Codul de procedură civilă, potrivit căruia tribunalul de primă instanță pentru persoane fizice este instanța pe teritoriul căreia se află reședința persoanei fizice în cauză, și în conformitate cu Legea privind dreptul internațional privat și procedural).

În domeniul protecției mediului, Slovacia a instituit **Inspectoratul slovac de mediu (*Slovenská inšpekcia životného prostredia*)** prin intermediul căruia Ministerul Mediului realizează supravegherea la nivel național și impune sancțiuni persoanelor fizice, întreprinderilor și altor persoane juridice, în conformitate cu Legea privind protecția naturii și a peisajului, și a cărui jurisdicție acoperă **teritoriul Republicii Slovacă, motiv pentru care încălcările legii respective ar trebui să fie săvârșite pe teritoriul Republicii Slovacă**.

Legea privind inspekția muncii, munca ilegală și ocuparea ilegală a forței de muncă reglementează **inspekția muncii pe teritoriul Republicii Slovacă, ceea ce înseamnă că încălcările legii respective ar trebui să fie săvârșite pe teritoriul Republicii Slovacă**.

Din cele de mai sus rezultă că, în cazul în care o persoană consideră că drepturile și libertățile sale fundamentale au fost încălcate, dar nu este cetățean al unui stat membru al Uniunii Europene și nu își are reședința pe teritoriul Uniunii Europene, respectiva persoană nu poate solicita protecție jurisdicțională efectivă din partea autorităților naționale care apără drepturile și libertățile fundamentale în Republica Slovacă.

5. Țara dumneavoastră impune corporațiilor transnaționale europene obligația de a institui mecanisme de tratare a plângerilor sau de a propune servicii de mediere pentru încălcările care sunt consecința activităților comerciale desfășurate de respectivele corporații? Aceste obligații se aplică și încălcărilor care au avut loc în afara Uniunii Europene? Cine este responsabil cu monitorizarea acestor activități în țara dumneavoastră? Sunt disponibile rapoarte publice care oferă informații cu privire la funcționarea sistemului?

Republica Slovacă nu obligă corporațiile multinaționale europene să institue mecanisme de tratare a plângerilor, întrucât această obligație este impusă numai autorităților statului și unităților teritoriale autonome, precum și altor organisme ale Republicii Slovacă în conformitate cu Legea privind plângerile. În calitate de stat membru al Uniunii Europene, Republica Slovacă trebuie să pună în aplicare legislația europeană.

În Slovacia, întreprinderile multinaționale pot contacta Punctul de contact național pentru întreprinderi și drepturile omului, care furnizează formare, consultanță și consiliere juridică în acest domeniu.

Medierea este un proces voluntar care are rolul de a micșora numărul de litigii care ajung în fața instanțelor. În Slovacia, medierea este reglementată de Legea privind medierea și asigură soluționarea extrajudiciară a litigiilor în domeniul dreptului civil, al dreptului familiei și al obligațiilor comerciale și al relațiilor de muncă, precum și a litigiilor transfrontaliere care rezultă din relații juridice similare între entități care își au reședința sau reședința obișnuită într-un stat membru al Uniunii Europene. În conformitate cu Codul de procedură civilă, instanța ar trebui să caute întotdeauna o soluționare pe cale amiabilă. Instanța poate propune ca părțile să ajungă la o soluționare prin mediere, dar aceasta nu poate fi ordonată. Medierea necesită consimțământul voluntar al părților implicate și o abordare activă din partea acestora.

6. Beneficiez de drepturi specifice dacă sunt o victimă vulnerabilă care urmărește să obțină măsuri reparatorii pentru încălcări ale drepturilor omului legate de activitățile întreprinderilor? Pot avea acces la asistență judiciară și în ce condiții? Ce cheltuieli vor fi acoperite de asistența judiciară? Am acces la asistență judiciară în aceleași condiții dacă nu sunt cetățean al UE și nu locuiesc în UE?

În Slovacia, Legea privind victimele infracțiunilor prevede următoarea definiție a termenului „victimă”: victimele deosebit de vulnerabile (copiii, persoanele cu vârsta de peste 75 de ani, persoanele cu handicap, victimele traficului de ființe umane, victimele criminalității organizate, victimele infracțiunilor împotriva demnității umane, victimele infracțiunilor de terorism, victimele infracțiunilor de violență sau ale amenințărilor cu violență pe criterii de sex, orientare sexuală, naționalitate, rasă sau etnie, religie sau convingeri, victimele altor infracțiuni care sunt expuse la un risc mai ridicat de victimizare repetată, pe baza unei evaluări individuale a victimei și a caracteristicilor sale personale, a relației cu autorul infracțiunii sau a dependenței de acesta și a tipului sau a naturii circumstanțelor infracțiunii), în scopul procedurilor judiciare în temeiul dreptului slovac.

Autoritățile de aplicare a legii (procuratură și poliție), instanțele și entitățile care furnizează asistență victimelor trebuie să le informeze cu privire la drepturile lor într-un mod simplu și ușor de înțeles. În special, acestea vor ține seama de dificultățile de înțelegere sau de comunicare care apar ca urmare a anumitor tipuri de handicap, a cunoștințelor lingvistice sau a capacității limitate a victimei de a se exprima. În procedurile penale, victimele vor avea statutul de parte care a raportat o infracțiune, de parte vătămată sau de martor și se bucură de drepturile și obligațiile asociate cu statutul respectiv în temeiul Codului de procedură civilă. Autoritățile de aplicare a legii, instanțele și entitățile care furnizează asistență victimelor realizează evaluări individuale ale victimelor în ceea ce privește gravitatea infracțiunii comise, pentru a stabili dacă victima este o victimă deosebit de vulnerabilă, cu scopul de a preveni victimizarea repetată. Victimele beneficiază de asistență juridică sub formă de informații juridice și de reprezentare juridică în procedurile penale și în procedurile civile, precum și pentru solicitarea de despăgubiri. Asistența juridică este furnizată victimelor de Centrul pentru asistență juridică (*Centrum právnej pomoci*) în condițiile stabilite de Legea privind asistența juridică pentru persoanele cu nevoi materiale și în limitele domeniului de aplicare al acestei legi. Centrul pentru asistență juridică furnizează asistență juridică tuturor persoanelor fizice implicate în litigii naționale, dar, în cazul litigiilor transfrontaliere, numai persoanelor fizice a căror reședință sau reședință obișnuită se află pe teritoriul unui stat membru. În temeiul unui tratat internațional în baza căruia Republica Slovacă și-a asumat obligații sau pe baza unei reciprocități declarate de Ministerul Justiției din Republica Slovacă, se furnizează asistență juridică în scopul procedurilor din fața unei instanțe din Republica Slovacă și cetățenilor altui stat care este parte la un tratat internațional sau persoanelor a căror reședință obișnuită se află pe teritoriul unui astfel de stat ori persoanelor în cazul cărora obiectul litigiului în fața unei instanțe din Republica Slovacă are legătură directă cu reședința lor obișnuită anterioară aflată pe teritoriul Republicii Slovacă. Reprezentarea de către un avocat în temeiul Legii privind profesioniștii în domeniul dreptului și al Legii privind comerțul nu este exclusă.

Persoanele care au nevoi materiale (persoanele al căror venit este mai mic decât echivalentul a de 1,4 ori nivelul de subzistență din Slovacia sau persoanele care primesc beneficii pentru nevoi materiale în Slovacia) și în cazul cărora litigiul nu este în mod vădit nefondat iar valoarea acestuia depășește valoarea salariului minim stabilit de lege au dreptul la asistență juridică gratuită din partea Centrului pentru asistență juridică.

Solicitanții sunt eligibili pentru asistență juridică din partea Centrului pentru asistență juridică cu o contribuție de 20 % din costurile reprezentării juridice dacă îndeplinesc simultan următoarele trei condiții: venitul solicitantului depășește echivalentul a de 1,4 ori nivelul minim de subzistență (în Slovacia) și, în același timp nu depășește echivalentul a de 1,6 ori nivelul respectiv, nu poate angaja servicii juridice din venitul propriu; litigiul nu este în mod vădit nefondat și valoarea litigiului depășește valoarea salariului minim stabilit de lege. Înainte să furnizeze asistență judiciară, centrul evaluează întotdeauna îndeplinirea acestor condiții.

În celelalte cazuri, victimele își angajează un avocat pe cheltuiala proprie.

Protejarea drepturilor avertizorilor de integritate constituie o categorie specială. Legea privind protejarea avertizorilor de integritate reglementează condițiile pentru acordarea de protecție persoanelor aflate într-o relație de muncă în legătură cu raportarea unor infracțiuni sau a altor activități antisociale, cu drepturile și obligațiile persoanelor care raportează activități antisociale și cu instituirea, statutul și competența Oficiului pentru protecția avertizorilor de integritate (*Úrad na ochranu oznamovateľov protispoločenskej činnosti*).

Avertizorii de integritate pot solicita protecție atunci când raportează o activitate antisocială gravă care constituie o infracțiune penală sau în timpul procedurilor penale. Cererea se adresează unui procuror. Dacă o cerere de protejare a unui avertizor de integritate este adresată unei alte autorități publice, cererea este redirecționată fără întârziere unui procuror. Dacă procurorul constată că avertizorul de integritate care a solicitat protecție a realizat o notificare calificată, acesta va acorda protecție imediat. Avertizorilor de integritate li se acordă protecție specială pentru a preveni victimizarea lor, astfel încât autorul infracțiunii să nu poată victimiza avertizorul de integritate prin amenințări, intimidare, constrângere sau abuz de putere ori prin acte de răzbunare sau influențarea în alt mod a integrității fizice sau psihologice a victimei.

În cazurile în care victima acuză o discriminare, protecția se acordă în temeiul Legii privind combaterea discriminării, potrivit căreia orice măsură nejustificată luată împotriva unui reclamant este considerată, de asemenea, o formă de discriminare. În cazuri de discriminare, Centrul național slovac pentru drepturile omului furnizează consultanță juridică și poate, de asemenea, să reprezinte victima în proceduri judiciare.

Acesta nu ține seama de naționalitatea victimei, dar protecția poate fi acordată numai victimelor aflate pe teritoriul Republicii Slovacă.

Ultima actualizare: 27/02/2023

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Drepturile omului și întreprinderilor - Suedia

1. De ce tip de protecție jurisdicțională pot beneficia în țara dumneavoastră dacă sunt victimă a unor încălcări ale drepturilor omului legate de activitățile întreprinderilor? Această protecție include acordarea de compensații?

În Suedia nu se face diferențiere între încălcări ale drepturilor omului legate de activitățile întreprinderilor și alte tipuri de încălcări ale drepturilor omului. Nu există reglementări speciale în domeniul întreprinderilor și al drepturilor omului. Măsurile reparatorii din sistemul juridic suedez sunt în concordanță cu dispozițiile convențiilor internaționale privind drepturile omului la care Suedia este parte semnatară.

Protecția jurisdicțională împotriva încălcărilor drepturilor omului este consacrată în Convenția europeană a drepturilor omului, în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și în Constituția Suediei.

În cazul în care considerați că au fost încălcate drepturile omului în ceea ce vă privește, există mai multe autorități la care puteți apela, în funcție de situația cu care vă confrunțați.

Puteți solicita derularea de proceduri judiciare, verificarea de către un organism jurisdicțional din Suedia, sau puteți înainta o plângere la punctul de contact național.

Proceduri judiciare

În majoritatea cazurilor, cauza dumneavoastră poate fi judecată în instanță, într-un fel sau altul. În cazul infracțiunilor, instanța poate fi sesizată de procuror. În unele cazuri, dacă procurorul alege să nu trimită cauza în judecată, aveți posibilitatea să introduceți dumneavoastră acțiunea în instanță. În cele din urmă, puteți introduce o acțiune în despăgubiri împotriva statului.

În Suedia există trei tipuri de instanțe:

instanțe ordinare, care cuprind instanțele districtuale (*tingsrätt*), curțile de apel (*hovrätt*) și Curtea Supremă (*Högsta domstolen*);

instanțe generale administrative, și anume instanțele administrative (*förvaltningsrätt*), curțile de apel administrative (*kammarrätt*) și Curtea Supremă Administrativă (*Högsta förvaltningsdomstolen*);

instanțe speciale care soluționează litigii în diferite domenii speciale, cum ar fi Tribunalul Muncii (*Arbetsdomstolen*).

Solicitarea unei verificări de către un organism jurisdicțional din Suedia

Respectarea drepturilor omului este verificată de diferiți Ombudsmeni.

Orice persoană care consideră că s-a produs un tratament nedrept sau incorect, al său sau al unei alte persoane, de către o autoritate sau un funcționar din administrația centrală sau municipală, poate sesiza Ombudsmanul parlamentar (*Justitieombudsmannen*). Ombudsmanul parlamentar supraveghează aplicarea legilor și a altor reglementări în activitățile publice.

Conform mandatului său, activitățile de supraveghere desfășurate de Ombudsmanul parlamentar vizează și „alte persoane care dețin o poziție sau desfășoară o misiune care presupune exercitarea autorității publice, atât timp cât cauza privește acest aspect al activității lor”, precum și „funcționari și angajați ai întreprinderilor de stat care, în numele întreprinderii, desfășoară activități prin care guvernul, prin intermediul întreprinderii, exercită o influență decisivă”.

Anumite funcții de supraveghere sunt exercitate, de asemenea, de Cancelarul Justiției (*Justitekanslern*), care este numit de guvern. Printre atribuțiile Cancelarului Justiției se numără examinarea plângerilor și soluționarea acțiunilor în despăgubiri formulate împotriva statului.

Biroul Ombudsmanului pentru egalitatea șanselor (*diskrimineringsombudsmannen*) este o agenție guvernamentală responsabilă pentru monitorizarea respectării Legii privind nediscriminarea. Ombudsmanul are obligația, în primă instanță, să încerce să îi determine pe cei care intră sub incidența legii să o respecte în mod voluntar. Cu toate acestea, Ombudsmanul poate, de asemenea, să introducă o acțiune în justiție în numele unei persoane care își dă acordul în acest sens. Cei care încalcă Legea privind nediscriminarea pot fi pasibili de plata unor despăgubiri pentru discriminare, către persoana care a făcut obiectul discriminării.

Înaintarea unei plângeri la punctul de contact național

Orientările OCDE pentru întreprinderi multinaționale prevăd opțiunea judecării cauzei dumneavoastră prin intermediul punctelor de contact naționale (PCN). PCN din Suedia este constituit sub forma unei colaborări tripartite între stat, mediul de afaceri și sindicate.

Statul este reprezentat de Ministerul Afacerilor Externe, care convoacă reuniuni la care pot fi invitate și alte departamente ale administrației de stat. Mediul de afaceri este reprezentat de Confederația întreprinderilor din Suedia, Federația de comerț din Suedia și Federația întreprinzătorilor din Suedia, în timp ce sindicatele sunt reprezentate de Confederația sindicatelor din Suedia, Confederația asociațiilor profesionale din Suedia, Unionen, IF Metall și Asociația inginerilor absolvenți de studii superioare din Suedia. Întrucât respectarea orientărilor este opțională, PCN nu are competența de a aplica sancțiuni. Atribuția principală a punctului de contact este de a încuraja întreprinderile să respecte orientările și să coopereze în vederea rezolvării problemelor în fiecare caz în parte, prin dialog și discuții.

 Punctul de contact național (PCN) - Regeringen.se

2. Există norme specifice privind gravele încălcări ale drepturilor omului? Normele respective se aplică infracțiunilor împotriva mediului sau formelor grave de exploatare a forței de muncă?

Nu există norme specifice privind gravele încălcări ale drepturilor omului, indiferent dacă acestea au loc la nivel național sau internațional. Totuși, principiul proporționalității joacă un rol în evaluarea încălcărilor drepturilor omului, inclusiv a gravității unei încălcări. Protecția jurisdicțională împotriva încălcărilor drepturilor omului este consacrată în Convenția europeană a drepturilor omului, în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și în Constituția Suediei.

3. Sunt victimă a unei încălcări a drepturilor omului care este consecința activităților unei corporații transnaționale europene și a fost comisă în afara Uniunii Europene. Am acces la instanțele din țara dumneavoastră dacă nu sunt cetățean al UE sau nu locuiesc în UE? Ce condiții trebuie să îndeplinesc pentru a denunța încălcarea drepturilor mele? Unde pot găsi eventuale informații suplimentare?

Condiții pentru introducerea unei acțiuni în fața unei instanțe din Suedia

O condiție esențială pentru ca o persoană străină să poată introduce o acțiune în fața unei instanțe din Suedia este ca persoana în cauză să poată stabili competența instanței suedeze, și anume să demonstreze că instanța suedeză este competentă să se pronunțe asupra admisibilității acțiunii. Opțiunile existente în acest sens diferă de la caz la caz:

În cazurile în care drepturile omului, în privința unei persoane, au fost încălcate de o întreprindere suedeză sau de sucursalele acesteia din străinătate, în principiu, se poate introduce întotdeauna o acțiune împotriva întreprinderii în fața unei instanțe suedeze.

În cazul în care încălcarea a fost comisă de o filială deținută sau controlată de o întreprindere suedeză care își are sediul într-un stat terț (și anume în afara UE, Islanda, Norvegia și Elveția), acțiunea împotriva filialei poate fi introdusă în fața unei instanțe din Suedia numai în anumite condiții.

În cazul în care încălcarea a fost comisă de o filială deținută sau controlată de o întreprindere suedeză care își are sediul într-o altă țară UE sau în Islanda, Norvegia și Elveția, posibilitățile de a introduce o acțiune împotriva filialei în fața unei instanțe din Suedia se limitează la situații excepționale.

Condiții generale pentru ca instanțele din Suedia să se declare competente

Instanțele din Suedia trebuie să examineze din proprie inițiativă dacă sunt sau nu competente. Pentru ca o cerere să intre sub incidența competenței jurisdicționale suedeze, o instanță din Suedia trebuie să fie competentă pentru a soluționa și a se pronunța pe fond cu privire la cauză.

În cazurile în care societatea care a comis încălcarea (pârâtul) își are domiciliul într-un stat membru al UE, se aplică Regulamentul Bruxelles I. Cu toate acestea, regulamentul conține, de asemenea, o serie de norme de competență a căror aplicare nu depinde de locul de domiciliu al pârâtului. În cazul în care pârâtul își are domiciliul în Islanda, Norvegia sau Elveția, chestiunea competenței se stabilește în temeiul Convenției de la Lugano. În cazul în care pârâtul nu își are domiciliul în UE sau într-o țară semnatară a Convenției de la Lugano, chestiunea competenței se stabilește prin aplicarea prin analogie a normelor privind conflictul de competență prevăzute la capitolul 10 din Codul de procedură judiciară al Suediei, ținând seama de cerința esențială privind existența unui interes al Suediei în administrarea justiției, care condiționează disponibilitatea unei instanțe suedeze.

Domiciliul persoanelor cărora li s-au încălcat drepturile nu prezintă, în general, importanță pentru aplicarea Regulamentului Bruxelles I. Cu toate acestea, în anumite cazuri, este necesar ca reclamantul să își aibă domiciliul într-un stat membru sau ca împrejurările pe care se întemeiază competența să poată fi atribuite unui stat membru.

Factorul determinant va fi acela că împrejurările pe care se întemeiază competența trebuie să existe la momentul sesizării instanței.

Legea aplicabilă

Legea țării care urmează să se aplice unei cereri care rezultă dintr-o cauză de încălcare a drepturilor cu care este sesizată o instanță suedeză este stabilită de instanța suedeză, în baza aplicării dreptului internațional privat suedez. În general, aceasta înseamnă că trebuie să se aplice legea țării în care s-a produs prejudiciul. În cazul în care o încălcare a drepturilor omului a avut loc în afara Suediei, este foarte puțin probabil ca cererea victimei să facă obiectul legislației suedeze. Acest lucru este valabil indiferent dacă persoana a ales să își întemeieze cererea pe temeiuri contractuale (un contract de muncă) sau necontractuale (în absența unui contract de muncă). Principalul motiv al acestei situații este acela că legătura cu Suedia nu este suficient de puternică.

Spre deosebire de conținutul dreptului suedez, conținutul dreptului străin reprezintă o chestiune de fapt în instanțele din Suedia. Prin urmare, o persoană care își întemeiază cererea pe dreptul străin trebuie să prezinte elemente de probă pentru a confirma acest lucru, de exemplu sub forma unei declarații date de un expert. Acest lucru poate implica unele cheltuieli.

Chiar și în cazul în care cererea face obiectul dreptului străin, instanțele din Suedia pot aplica în anumite condiții dreptul suedez în măsura în care există norme internaționale obligatorii în acest sens sau atunci când dreptul străin intră în conflict cu ordinea publică suedeză. Cu toate acestea, astfel de proceduri cu caracter de urgență se aplică foarte rar. Până la formarea jurisprudenței, de exemplu, a Curții Europene de Justiție și a instanțelor din Suedia, nu s-a clarificat în ce măsură o acțiune în despăgubiri referitoare la o încălcare a drepturilor omului permite aplicarea acestor norme de excepție, de exemplu ca urmare a unor deficiențe privind protecția drepturilor în țara în care s-a produs prejudiciul.

Posibilități concrete de care dispune o persoană pentru a introduce o acțiune în fața unei instanțe din Suedia

Cu condiția stabilirii competenței jurisdicționale a instanțelor din Suedia și a existenței unei cereri protejate care poate fi executată (de exemplu, în temeiul dreptului străin aplicabil), accesul la instanțele din Suedia este relativ bun. În plus, posibilitățile de care dispune o persoană străină, conform legii, pentru a avea calitatea de parte într-un litigiu suedez sunt, în principiu, comparabile cu posibilitățile de care dispun resortisanții Suediei.

În cazul în care o persoană străină se confruntă cu obstacole de ordin financiar sau de altă natură legate de deplasarea la instanța relevantă din Suedia, se poate presupune că instanța va depune eforturi pentru a rezolva această problemă, de exemplu prin încuviințarea audierii prin telefon sau prin conexiune video.

Unii cetățeni străini care nu își au domiciliul în Suedia și care introduc o acțiune împotriva unei persoane juridice suedeze în fața unei instanțe din Suedia trebuie, la cererea pârâtului, să constituie o garanție pentru costurile de procedură viitoare ale pârâtului. Scutirile aplicabile cetățenilor și persoanelor juridice străine de la obligația constituirii garanției sunt prevăzute în *Notificarea privind scutirea reclamanților străini, în anumite cazuri, de obligația de constituire a garanției pentru costurile de procedură* din 15 mai 2014.

Posibilitățile de care dispune o persoană străină de a obține finanțare publică pentru taxele judiciare ale instanței și onorariile ombudsmanului sunt limitate, cel puțin dacă persoana este resortisant al unui stat terț. Cea mai mare oportunitate de obținere a finanțării publice este situația în care cererea în despăgubiri este prezentată ca cerere individuală în legătură cu o cauză penală. În restul cazurilor, posibilitățile de stabilire a unei soluții de finanțare privată depind în mare măsură de situația financiară și socială a persoanei străine.

Mai multe informații

Memorandum adresat Ministerului Afacerilor Externe privind posibilitatea ca o persoană să introducă o acțiune împotriva unei întreprinderi suedeze în fața unei instanțe din Suedia, ca urmare a unor încălcări ale drepturilor omului comise în afara Suediei. Mannheimer Swartling (2015)

 <https://docplayer.se/7222881-Promemoria-till-utrikesdepartementet.html>

Informații suplimentare privind orientările pentru sesizarea instanțelor sunt disponibile la adresa <https://www.domstol.se/en/>

4. Instituția Avocatului Poporului/Ombudsmanului, organismele de promovare a egalității sau instituțiile naționale de apărare a drepturilor omului pot sprijini victimele încălcărilor drepturilor omului legate de activitățile întreprinderilor și comise de corporații transnaționale europene în afara Uniunii Europene? Pot aceste organisme să desfășoare investigații cu privire la cazul meu dacă nu sunt cetățean al UE și nu locuiesc în UE? Există în țara dumneavoastră și alte servicii publice (cum ar fi Inspekția Muncii sau Agenția de Protecție a Mediului) abilitate să desfășoare investigații cu privire la cazul meu? Unde pot găsi informații cu privire la drepturile mele?

A se vedea întrebarea 1.

Institutul suedez pentru drepturile omului nu tratează plângeri individuale referitoare la încălcări ale drepturilor omului.

5. Țara dumneavoastră impune corporațiilor transnaționale europene obligația de a institui mecanisme de tratare a plângerilor sau de a propune servicii de mediere pentru încălcările care sunt consecința activităților comerciale desfășurate de respectivele corporații? Aceste obligații se aplică și încălcărilor care au avut loc în afara Uniunii Europene? Cine este responsabil cu monitorizarea acestor activități în țara dumneavoastră? Sunt disponibile rapoarte publice care oferă informații cu privire la funcționarea sistemului?

Mecanisme de măsuri reparatorii proprii întreprinderii

Întreprinderile au responsabilitatea de a se asigura că activitățile lor nu încalcă drepturile omului ale niciunei persoane și, în cazul în care întreprinderea a cauzat, a contribuit sau a avut legătură cu o altfel de încălcare, aceasta este responsabilă să încerce să găsească o modalitate de a remedia situația persoanei afectate. Printre astfel de măsuri reparatorii se pot regăsi prezentarea de scuze, oferirea unei compensații financiare sau nefinanciare sau alte modalități convenite între persoana afectată și întreprindere. Situația este mai complicată în cazul în care întreprinderea în cauză nu a contribuit la producerea unui impact negativ, însă impactul produs este legat direct de activitatea sa. În astfel de cazuri, dacă întreprinderea are o influență suficientă pentru a gestiona impactul negativ, aceasta ar trebui să facă uz de această influență.

Nu există un model standard pentru modul în care o întreprindere ar trebui să își structureze propriile mecanisme pentru tratarea plângerilor și acordarea de compensații. Fiecare întreprindere trebuie să decidă pe cont propriu ceea ce este adecvat, în funcție de condițiile sale specifice.

Printre criteriile de referință de numără:

Deschidere - facilitarea unui dialog cu cei afectați de conduita întreprinderii

Negocieri și discuții cu reprezentanții angajaților – constituie adesea o fundament bun pentru măsuri eficiente în cazurile care vizează angajații

Orientări privind modul în care persoanele din cadrul întreprinderii pot avertiza intern cu privire la existența unor abateri, modul în care avertismentul este luat în considerare și modul în care trebuie protejați avertizorii

Sistem de tratare a plângerilor, prin intermediul căruia persoanele din afara întreprinderii care consideră că au fost sau vor fi afectate negativ de întreprindere, ei sau alte persoane, pot aduce problema la cunoștința întreprinderii în mod sigur și anonim

Guvernul a propus noi acte legislative referitoare la raportarea privind durabilitatea realizată de către întreprinderile mari, care sunt mai ambițioase decât directivele UE, criterii mai clare de sustenabilitate în Legea privind achizițiile publice și o protecție juridică mai puternică pentru avertizori.

În decembrie 2016, a intrat în vigoare o nouă legislație referitoare la raportarea privind durabilitatea. Potrivit acestei legislații, toate întreprinderile mari cu peste 250 de angajați sunt acum obligate să efectueze raportări privind durabilitatea. Pe lângă informațiile referitoare la impactul asupra mediului, condițiile sociale, egalitate și combaterea corupției, rapoartele, atunci când acest lucru este necesar pentru a înțelege dezvoltarea, poziția și rezultatele întreprinderii, trebuie să conțină și informații privind măsurile adoptate pentru asigurarea respectării drepturilor omului, inclusiv a drepturilor angajaților.

În ianuarie 2017, Riksdag a adoptat, de asemenea, legi stricte pentru protecția angajaților care avertizează asupra abaterilor grave săvârșite de angajatorii lor în activitățile pe care le desfășoară („avertizare în interes public”). În temeiul acestei protecții speciale, angajații care fac obiectul represaliilor din partea angajatorului lor vor avea dreptul la despăgubiri.

Rapoarte publice

Întreprinderile și drepturile omului: *Tangible flaws and gaps in Swedish law* (Deficiențe și lacune tangibile în dreptul suedez). Raport către Agenția de management public din Suedia. *Enact Sustainable Strategies* (Enact), o firmă de consultanță specializată în dezvoltarea durabilă a întreprinderilor și în antreprenariat responsabil.

 Întreprinderile și drepturile omului: *Tangible flaws and gaps in Swedish law* (Deficiențe și lacune tangibile în dreptul suedez). [Enact \(statskontoret.se\)](https://statskontoret.se)

6. Beneficiez de drepturi specifice dacă sunt o victimă vulnerabilă care urmărește să obțină măsuri reparatorii pentru încălcări ale drepturilor omului legate de activitățile întreprinderilor? Pot avea acces la asistență judiciară și în ce condiții? Ce cheltuieli vor fi acoperite de asistența judiciară? Am acces la asistență judiciară în aceleași condiții dacă nu sunt cetățean al UE și nu locuiesc în UE?

Victimele încălcărilor drepturilor omului legate de activitățile întreprinderilor nu au drepturi specifice (a se vedea întrebarea 1).

Nu există posibilitatea de a obține asistență judiciară în conformitate cu Legea privind asistența judiciară (1996:1619). În toate cazurile, faptul dacă aveți sau nu dreptul la asistență judiciară este stabilit de instanță sau de Autoritatea pentru asistență judiciară (*Rättshjälpsmyndigheten*).

În general, asistența judiciară se acordă persoanelor fizice, adică nu asociațiilor, întreprinderilor sau altor entități similare. Pe cale de excepție, este posibil să se acorde asistență judiciară pentru un comerciant sau o proprietate.

Mijloacele dumneavoastră financiare se bazează pe venitul anual calculat înainte de impozitare. Se scade suma de 15 000 SEK pentru fiecare copil pentru care plătiți întreținere, fără a depăși suma de 75 000 SEK. De asemenea, suma se ajustează în cazul în care dețineți active sau aveți datorii care vă afectează capacitatea de plată. Pentru a beneficia de asistență judiciară, mijloacele dumneavoastră financiare nu trebuie să depășească 260 000 SEK/an. Atunci când sunteți anunțați că urmează să beneficiați de asistență judiciară, trebuie să achitați unele costuri. Asistența judiciară nu este niciodată complet gratuită pentru adulți, iar partea pe care o suportați se numește taxă de asistență judiciară. Taxa de asistență judiciară nu poate fi niciodată mai mare decât costurile asistenței judiciare.

Asigurarea de protecție juridică este o formă de asigurare care, în majoritatea cazurilor, este inclusă în asigurarea pentru locuință și bunuri, asigurarea pentru locuință și zonă rezidențială și asigurarea pentru case de vacanță. Asigurarea de protecție juridică înseamnă că asigurătorul dumneavoastră poate plăti o parte din costurile dumneavoastră pentru serviciile unui practician în domeniul dreptului sau ale unui avocat. Termenii și condițiile pentru asigurarea de protecție juridică pot varia de la un asigurător la altul; prin urmare, este important să verificați termenii și condițiile asigurării dumneavoastră.

Articolul 35 din Ordonanța privind asistență judiciară (1997:404) stabilește cetățenii străini care urmează a fi tratați în același mod ca cetățenii suedezi în ceea ce privește dreptul de a beneficia de asistență judiciară în temeiul Legii privind asistența judiciară.

Ultima actualizare: 26/04/2023

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Drepturile omului și întreprinderilor - Scoția

1. De ce tip de protecție jurisdicțională pot beneficia în țara dumneavoastră dacă sunt victimă a unor încălcări ale drepturilor omului legate de activitățile întreprinderilor? Această protecție include acordarea de compensații?

Legea din 1998 (Scoția) impune ca toate actele legislative adoptate de parlamentul scoțian și toate deciziile membrilor guvernului scoțian să fie compatibile cu drepturile consacrate de Convenția europeană a drepturilor omului (CEDO). Legea din 1998 privind drepturile omului prevede că este ilegal ca autoritățile publice din Scoția să acționeze într-un mod incompatibil cu drepturile consacrate de convenție. În cazul în care au loc încălcări ale drepturilor omului, instanțele scoțiene au competența de a examina cauze și de a stabili măsuri reparatorii.

Legea din 2006 privind întreprinderile stabilește temeiul juridic al înființării și funcționării întreprinderilor. În cazul în care există probe că s-a comis o infracțiune, Ministerul Public (*Crown Office and Procurator Fiscal Service* – COPFS) poate iniția proceduri împotriva întreprinderilor scoțiene în fața instanțelor din Scoția.

Legea din 2015 (Scoția) privind traficul și exploatarea persoanelor consolidează și întărește dreptul penal britanic existent în materie de combatere a traficului și exploatarea persoanelor și îmbunătățește statutul victimelor și asistența acordată acestora.

Legea menționată conține dispoziții privind definirea unei singure infracțiuni de trafic de persoane pentru toate tipurile de exploatare, atât a adulților, cât și a copiilor; stabilește circumstanțe agravante statutare legate de traficul de persoane aplicabile în cazul altor infracțiuni și reformează infracțiunea – care fusese anterior de sine stătătoare – de sclavie, servitute și muncă forțată.

Secțiunea 4 a Legii din 2015 prevede o infracțiune de sclavie, servitute și muncă forțată, care trebuie interpretată în conformitate cu articolul 4 din CEDO. Organismele cu personalitate juridică (de exemplu, întreprinderile), asociațiile fără personalitate juridică și parteneriatele se pot face vinovate de infracțiunea de trafic de persoane sau de o infracțiune prevăzută la secțiunea 4 a Legii din 2015. Secțiunea 39 a Legii din 2015 prevede că persoanele relevante din cadrul unui astfel de organism (de exemplu, directorul) se pot face, de asemenea, vinovate de infracțiunea descrisă anterior.

Potrivit cerințelor Legii din 2015, *Lord Advocate* (procurorul general) a publicat instrucțiuni pentru procurori în ceea ce privește urmărirea penală a victimelor suspectate sau confirmate ale infracțiunii de trafic de persoane și ale infracțiunii prevăzute la secțiunea 4 (sclavie, servitute și muncă forțată). COPFS continuă să aplice aceste instrucțiuni pentru a se asigura că victimele nu sunt urmărite penal pentru infracțiunile comise drept urmare a acestui statut. Ombudsmanul scoțian pentru servicii publice (*Scottish Public Services Ombudsman* – SPSO) are atribuții extinse. Reprezintă ultima etapă posibilă de depunere a plângerilor împotriva majorității serviciilor publice descentralizate din Scoția. SPSO furnizează, de asemenea, un serviciu de analiză independentă Fondului de asistență socială al Scoției, având competența de a anula și de a înlocui deciziile consiliilor cu privire la cererile de îngrijire comunitară și de grant în situație de criză. SPSO are un rol foarte limitat în ceea ce privește compensațiile. Contribuția sa la de obicei forma unor recomandări adresate serviciilor publice împotriva cărora s-au depus plângeri. Competențele și sarcinile sunt stabilite în Legea din 2002 privind Ombudsmanul scoțian pentru servicii publice.

În cazul în care o persoană consideră că s-au încălcat drepturile omului în privința sa, persoana respectivă poate solicita consultanță juridică independentă.

2. Există norme specifice privind gravele încălcări ale drepturilor omului? Normele respective se aplică infracțiunilor împotriva mediului sau formelor grave de exploatare a forței de muncă?

Declarația privind drepturile și responsabilitățile funciare în Scoția, publicată de guvernul scoțian în conformitate cu cerințele Legii din 2016 (Scoția) privind reforma funciară, stabilește șase principii care să contribuie la elaborarea politicii în materie funciară în Scoția. Primul dintre aceste principii proclamă următoarele: „Cadrul general al drepturilor, responsabilităților și politicilor publice în materie funciară ar trebui să promoveze, să asigure și să respecte drepturile relevante ale omului în ceea ce privește terenurile, să contribuie la interesul și la bunăstarea publică și să echilibreze interesele publice și private. Cadrul ar trebui să sprijine dezvoltarea economică durabilă, să protejeze și să îmbunătățească mediul, să contribuie la realizarea justiției sociale și la construirea unei societăți mai echitabile.”

Legea din 2016 impune miniștrilor scoțieni obligația să revizuiască periodic declarația și să prezinte parlamentului un raport în acest sens.

Răspunsul la întrebarea 1 conține informații privind traficul și exploatarea persoanelor.

3. Sunt victimă a unor încălcări ale drepturilor omului care sunt consecința activităților unei corporații transnaționale europene și au fost comise în afara Uniunii Europene. Am acces la instanțele din țara dumneavoastră dacă nu sunt cetățean al UE sau nu locuiesc în UE? Ce condiții trebuie să îndeplinesc pentru a denunța încălcarea drepturilor mele? Unde pot găsi eventuale informații suplimentare?

Căile de atac specifice care sunt disponibile în cazul unei încălcări a drepturilor omului vor depinde de măsura în care drepturile respective sunt consacrate în dreptul jurisprudențial sau în cel statutar.

Secțiunea 2 a Legii din 2015 (Scoția) privind traficul și exploatarea persoanelor prevede aplicarea infracțiunii de trafic de persoane faptelor comise în Regatul Unit și în afara acestuia, reflectând astfel faptul că activitatea de trafic de persoane poate implica fapte comise integral sau parțial în afara Scoției.

Legea din 2015 prevede, de asemenea, că un resortisant al Regatului Unit, o persoană care își avea reședința obișnuită în Scoția la momentul comiterii infracțiunii sau un organism cu personalitate juridică înregistrat în temeiul legii dintr-o regiune a Regatului Unit, care a comis o infracțiune de exploatare a persoanelor, se face vinovat de respectiva infracțiune indiferent de locul comiterii acesteia. Pentru a determina dacă o persoană își are sau nu reședința obișnuită în Scoția, se vor lua în considerare toate faptele și circumstanțele cauzei. În cazul oricărei alte persoane, se consideră că aceasta a comis infracțiunea de trafic de persoane doar dacă orice parte a acțiunii în cauză are loc în Regatul Unit sau dacă acțiunea în cauză vizează o persoană care sosește sau intră în Regatul Unit, părăsește această țară sau călătorește pe teritoriul său.

4. Instituția Avocatului Poporului/Ombudsmanului, organismele de promovare a egalității sau instituțiile naționale de apărare a drepturilor omului pot sprijini victimele încălcărilor drepturilor omului legate de activitățile întreprinderilor și comise de corporații transnaționale europene în afara Uniunii Europene? Pot aceste organisme să desfășoare investigații cu privire la cazul meu dacă nu sunt cetățean al UE și nu locuiesc în UE? Există în țara dumneavoastră și alte servicii publice (cum ar fi Inspekția Muncii sau Agenția de Protecție a Mediului) abilitate să desfășoare investigații cu privire la cazul meu? Unde pot găsi informații cu privire la drepturile mele?

Cadrul de reglementare pentru întreprinderi din Scoția este similar în multe privințe cu cadrele omoloage din restul Regatului Unit și din Europa, existând o serie de autorități care se axează pe reglementarea activităților întreprinderilor. Competențele de asigurare a respectării legislației deținute de aceste autorități vizează mai degrabă sancționarea întreprinderilor decât acordarea de asistență victimelor, dar există totuși, în cadrul poliției și al altor agenții guvernamentale, mecanisme de protecție a victimelor în cazul în care activitatea în cauză implică un element infracțional.

Scoția are două instituții naționale pentru apărarea drepturilor omului (*National Human Rights Institutions* – NHRI):

🇪🇺 [Scottish Human Rights Commission](#) (Comisia scoțiană pentru apărarea drepturilor omului – SHRC)

🇪🇺 [Equality and Human Rights Commission](#) (Comisia pentru egalitate și apărarea drepturilor omului – EHRC)

SHRC și EHRC au un mandat comun în domeniul drepturilor omului și ambele joacă roluri importante, deși diferite, în promovarea și monitorizarea exercitării la nivel național a drepturilor omului recunoscute pe plan internațional. Competențele fiecărei comisii sunt descrise pe site-urile lor internet.

Ombudsmanul scoțian pentru servicii publice (SPSO) tratează plângerile în ultima etapă posibilă de depunere a acestora împotriva majorității serviciilor publice descentralizate din Scoția. Ombudsmanul este un funcționar public independent și, în exercitarea funcțiilor sale, nu este subordonat niciunui membru al guvernului sau al parlamentului scoțian și nici nu este controlat de un astfel de membru. SPSO poate examina presupuse încălcări ale drepturilor omului în cadrul investigării unei plângeri. Este puțin probabil ca o corporație transnațională europeană să constituie unul dintre organismele menționate împotriva cărora SPSO poate primi plângeri. SPSO poate investiga plângeri legate de serviciile furnizate de sectorul privat sau de cel de voluntariat dacă aceste servicii sunt furnizate în numele unui organism aflat în sfera sa de competență.

În plus, secțiunea 9 alineatele (4) și (5) din Legea din 2002 privind Ombudsmanul scoțian pentru servicii publice stabilește cine poate depune plângere la SPSO. Reclamanții trebuie să își aibă reședința în Regatul Unit la momentul depunerii plângerii sau acțiunile denunțate trebuie să fi avut loc în timp ce reclamantul se afla în Regatul Unit.

5. Țara dumneavoastră impune corporațiilor transnaționale europene obligația de a institui mecanisme de tratare a plângerilor sau de a propune servicii de mediere pentru încălcările care sunt consecința activităților comerciale desfășurate de respectivele corporații? Aceste obligații se aplică și încălcărilor care au avut loc în afara Uniunii Europene? Cine este responsabil cu monitorizarea acestor activități în țara dumneavoastră? Sunt disponibile rapoarte publice care oferă informații cu privire la funcționarea sistemului?

Regatul Unit a instituit un punct de contact național (*National Contact Point* – NCP) pentru Orientările OCDE privind întreprinderile multinaționale, care sunt un set de recomandări privind comportamentul responsabil al întreprinderilor și abordează, printre altele, drepturile omului. Parte a Departamentului pentru comerț internațional, NCP din Regatul Unit este responsabil pentru sensibilizarea cu privire la Orientările OCDE și pentru implementarea mecanismului conex de tratare a plângerilor. Dacă o întreprindere încalcă Orientările OCDE, orice parte interesată poate depune o plângere la NCP, inclusiv angajații respectivei întreprinderi, sindicatele acestora sau comunitățile afectate de activitățile întreprinderii. NCP vizează medierea unui acord între părți, dar, dacă acest lucru nu este posibil, se publică o notificare prin care se stabilește dacă întreprinderea a acționat sau nu în conformitate cu orientările, iar notificarea respectivă este pusă la dispoziția publicului. Pe 🇪🇺 [site-ul NCP](#) se găsesc informații privind modul în care se depune o plângere.

Printre alte surse de consiliere și servicii de mediere din Regatul Unit se numără 🇪🇺 [Citizens Advice Bureaux](#) (Oficiul de consiliere pentru cetățeni) și 🇪🇺 [Advisory, Conciliation and Arbitration Service](#) (Serviciul de consultanță, conciliere și arbitraj).

6. Beneficiez de drepturi specifice dacă sunt o victimă vulnerabilă care urmărește să obțină măsuri reparatorii pentru încălcări ale drepturilor omului legate de activitățile întreprinderilor? Pot avea acces la asistență judiciară și în ce condiții? Ce cheltuieli vor fi acoperite de asistența judiciară? Am acces la asistență judiciară în aceleași condiții dacă nu sunt cetățean al UE sau nu locuiesc în UE?

Asistența judiciară finanțată din fonduri publice permite persoanelor să acționeze în apărarea drepturilor lor sau să achite contravaloarea serviciilor de reprezentare în cazul în care nu își permit să acopere aceste cheltuieli din resurse proprii.

Nu există cerința ca persoana respectivă să aibă reședința în Scoția atunci când solicită asistență judiciară în temeiul Legii din 1986 (Scoția) privind asistența judiciară. Există două tipuri de asistență judiciară în materie civilă:

i. prin consiliere și asistență, un avocat consultant poate oferi consiliere, poate investiga și corespunde cu terți în numele unui client. Consilierea și asistența sunt disponibile pentru aspecte care țin de dreptul scoțian (inclusiv dreptul Regatului Unit aplicabil în Scoția), dar în general nu pot fi folosite pentru a introduce acțiuni în instanță;

ii. asistența judiciară în materie civilă este disponibilă pentru proceduri introduse în fața instanțelor scoțiene.

Ambele tipuri de asistență judiciară în materie civilă fac obiectul unor criterii de eligibilitate statutară. Consilierea și asistența sunt disponibile cu condiția îndeplinirii criteriilor de eligibilitate financiară. Criteriile de eligibilitate pentru persoanele care apelează la asistența judiciară în materie civilă sunt consecvente și transparente, cererile fiind examinate prin intermediul unor teste statutare. Primele două teste vizează temeiul juridic al cererii. Trebuie să se demonstreze că există un temei juridic (așa-numita „cauză probabilă”) pentru cauza în care se solicită asistență judiciară și că este rezonabil să se utilizeze fonduri publice pentru sprijinirea cauzei. Al treilea test vizează circumstanțele financiare ale solicitantului.

Puteți găsi mai multe informații pe 🇪🇺 [site-ul Consiliului de asistență judiciară din Scoția](#).

Secțiunea 9 a Legii din 2015 (Scoția) privind traficul și exploatarea persoanelor conferă miniștrilor scoțieni competența de a specifica perioada în care adulților trebuie să li se ofere sprijin și asistență în cazul în care există motive întemeiate pentru a considera că aceștia sunt victime ale unor infracțiuni de trafic și exploatare de persoane. Reglementările care au intrat în vigoare la 1 aprilie 2018 stabilesc o perioadă de sprijin de 90 de zile și includ furnizarea de sprijin și de asistență în ceea ce privește următoarele aspecte (dar fără a se limita la acestea):

cazare

traul zilnic

consiliere și tratamente medicale (inclusiv evaluare și tratament psihologic)

traducere și interpretariat

consiliere

consultanță juridică

informații despre alte servicii de care poate dispune adultul în cauză

repatriere

Secțiunea 10 a Legii din 2015 conferă miniștrilor scoțieni competența de a emite reglementări privind sprijinul și asistența care pot fi oferite unui adult care este sau pare să fie o victimă a sclaviei, a servituții sau a muncii forțate. La 1 aprilie 2018 au intrat în vigoare reglementări care stabilesc că procesul prin care se determină dacă un adult este victima unei astfel de infracțiuni, sprijinul și asistența acordate și durata perioadei în care se acordă acestea ar trebui să fie identice cu cele aplicate în cazul unei victime a infracțiunii de trafic și exploatare de persoane.

Guvernul scoțian a încheiat acorduri de finanțare cu [Migrant Help](#) (care oferă sprijin victimelor adulte ale traficului și exploatării, altele decât fetele și femeile victime ale traficului de persoane destinat exploatării sexuale în scop comercial) și cu [Trafficking Awareness Raising Alliance](#) (care oferă sprijin fetelor și femeilor victime ale traficului de persoane destinat exploatării sexuale în scop comercial). [The Anchor Service](#), care aparține de NHS Greater Glasgow and Clyde, primește, de asemenea, finanțare pentru a furniza servicii de consiliere psihologică tuturor adulților victime ale traficului și exploatării de persoane identificați în Scoția.

Ultima actualizare: 29/07/2020

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.